

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Study on Rubber Problems of Farmers Production at Kapang sub-distriet, Tung-
song distriet, Nakornsithumrat province.

โดย

นายวัชร สุตรักษ์

T096311

2011
วชชช
09/10

เลขที่.....

เลขทะเบียน **96311**

วันเดือนปี.....

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

พ.ศ. 2550

b	11859511
.....
i

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง

จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Study on Rubber Problems of Farmers Production at Kapang sub-distriet, Tung-song
distriet, Nakornsithumrat province.

โดย

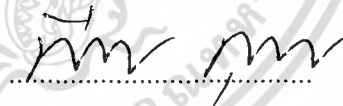
นายวัชร สุตวัักษ์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักสูตร

ว.ท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

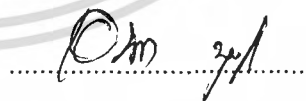
เมื่อวันที่ 8 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2550

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

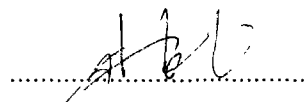
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรชัย กุลชัย)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(อาจารย์ เอนก บุญยีน)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมาภรณ์ ชันศรี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

: The Study on Rubber Problems of Farmers Production at Kapang subdestriet, Tung-song distriet, Nakornsithumrat province.

โดย : นาย วัชระ สุครักษ์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พีรชัย กุลชัย)

16 / 10 / 50

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาและปัญหาอุปสรรค การศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

จากการศึกษาปัญหาของผู้ผลิตยางพารา ต. กะปาง อ. ทุ่งสง จ. นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกษตรกร จำนวน 14 คน ด้วย เกษตรอำเภอ 1 คน เกษตรกรตำบล 1 คน และจำนวน 12 คนเป็นเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา และผู้ที่มีประสบการณ์ในการกรีดยางพารามากกว่า 25 ปีผู้วิจัยพบว่าปัญหาในการผลิตนั้นมีปัญหาซึ่งสามารถแบ่งได้ 5 กลุ่ม คือ ด้านภาครัฐ ด้านผู้ผลิตที่มีต่อการผลิตยางพารา ด้านขั้นตอนการผลิต ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ โดยปัญหาในแต่ละกลุ่มจะมีความเชื่อมโยงกันอยู่ โดยปัญหาเกี่ยวกับตัวเกษตรกรและภาครัฐจะเป็นปัญหาหลัก คือเกษตรกรขาดความรู้ที่ถูกต้องในการผลิตยางพารารวมถึงตัวเกษตรกรเองจะไม่ค่อยยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในการผลิต หนี้สิน และการขายผลผลิตบวกกับภาครัฐเข้ามาแนะนำส่งเสริมน้อย การสื่อสารไม่ทั่วถึง และปัญหาเรื่องงบประมาณการสนับสนุนการส่งเสริมเกษตรกร จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในขั้นตอนการผลิตของเกษตรกรตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การปลูก การดูแลรักษา การกรีด และ การตลาด ส่วนปัญหาอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การผลิตยางพารา คือ ปัญหาภัยธรรมชาติ ราคาสารเคมีสูง และปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจภาคเกษตรและปัญหาขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้ในการพัฒนาการผลิตยางพารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างลึกซึ้งจากอาจารย์ทั้งสองท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พีรชัย กุลชัย ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ และอาจารย์เอนก บุญยืน กรรมการปัญหาพิเศษที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทาง ตลอดจนตรวจทาน แก้ไขข้อบกพร่องในการทำปัญหาพิเศษนี้ จนสำเร็จสมบูรณ์ด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจ ตลอดมา ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรทุกท่าน ของตำบล กะปาง อำเภอ ทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราชปัญหาพิเศษนี้เสร็จสมบูรณ์

ที่สำคัญกว่าสิ่งอื่นใด ความสำเร็จจะไม่บังเกิดหากผู้วิจัยปราศจากผู้มีพระคุณสูงสุดในชีวิตคือ บิดา มารดา ครอบครัวสุตวัฑฒ์ รวมถึงผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทุกท่านที่ให้กำลังใจ และช่วยเหลือตลอดมา ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นาย วิชระ สุตวัฑฒ์

8 พฤษภาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	ก
สารบัญภาพ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	2
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	
ลักษณะโดยทั่วไปของต้นยางพารา	3
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำสวนยางพารา	6
การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา	6
การปลูกยางพารา	8
พันธุ์ยางพารา	8
การกรีดยางพารา	9
ปัญหาที่พบในการทำสวนยางพารา	12
ข้อมูลทั่วไปของตำบลกะปาง	17
การวิเคราะห์เนื้อหา	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	27
เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	28
ระยะเวลาที่ทำการวิจัย	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์

เกษตรกรที่ให้สัมภาษณ์	29
ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา	63
วิจารณ์ผลการศึกษา	64

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย	65
ข้อเสนอแนะ	66

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

68

70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการกำหนดระยะปลูก	7
2	แสดงจำนวนประชากรของตำบลกะปาง	20
3	แสดงปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา	53
4	แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านภาครัฐ	56
5	แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านผู้ผลิต	57
6	แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านขั้นตอนการผลิต	58
7	แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านการตลาด	59
8	แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านอื่น ๆ	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงทางเดินของท่อน้ำยางและทิศทางที่ควรกรี๊ด	10
2	แสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
3	คุณสมชัย เมียงเมิน	29
4	คุณสิทธิวุฒิ ฐัประเสริฐ	31
5	คุณสุบรรณ ประดู่	33
6	คุณเจิม จิตรเพชร	35
7	คุณจบ ศรีทอง	36
8	คุณสมคิด แป้นสุข	38
9	คุณน้อม ศรีสวัสดิ์	40
10	คุณชะอ้น แก้วอุดม	42
11	คุณ จำริญ แคนยุค	43
12	คุณ เจริญ สุตวัักษ์	45
13	คุณ เสรี มณีฉาย	47
14	คุณเจี๊อบ ใจกระจ่าง	49
15	คุณวิเชียร เรืองเพ็ง	50
16	คุณปราโมทย์ ทิพย์รัตน์	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ(Introduction)

ที่มาและความสำคัญปัญหา

พรไทย ศิริสาริตกิจ (2549) กล่าวว่า “ ปลาโยมคู่กับน้ำฉันทิใด คนได้ก็โยมคู่กับ ยางพาราฉันทินั้น ” สำหรับชาวภาคใต้ “ ยาง ” คือวิถีชีวิตที่มีความผูกพันนับตั้งแต่เกิดจนจบ จนกระทั่งเสียชีวิต น้ำยางคือเลือด (สีขา) ที่คอยหล่อเลี้ยงชีวิตของชาวภาคใต้อย่างซื่อสัตย์และมี รู้จักเหน็ดรู้จักเหนื่อย “ น้ำยาง ” คือ หม้อข้าวใบใหญ่ของครอบครัว “ น้ำยาง ” คือ ทุนการศึกษา “ น้ำยาง ” คือ ยารักษาโรค “ น้ำยาง ” คือ ศักดิ์ศรีแห่งชีวิต “ น้ำยาง ” คือความ อิสระ และ “ สวนยาง ” คือวิถีชีวิต ดังนั้นพื้นที่ทางความหมายของต้นยางของชาวสวนยางจึงเป็น หุ่นส่วนของชีวิต ชาวได้ผูกพันกับยางพารามานานกว่า 100 ปี โดยเมื่อนับจากปีพ.ศ. 2442 พระ ยารัษฎานุประดิษฐ์ เจ้าเมืองตรัง ได้ไปเห็นการทำสวนยางในมาเลเซีย และประสบความสำเร็จใน เจริญธุรกิจเป็นอย่างมาก จึงมีความคิดที่จะนำยางพารามาปลูกในไทยบ้าง ท่านจึงนำต้นยางพารา มาปลูกไว้ที่หน้าบ้านของท่านเป็นคนแรกและต้นแรก แล้วค่อย ๆ ขยายพันธุ์จนกลายเป็นพืช เศรษฐกิจที่นำรายได้ให้แก่เกษตรกรขยายอาณาเขตออกไปจากภาคใต้สู่ภาคอื่น ๆ จนกลายเป็นพืช เศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดใหญ่จังหวัดหนึ่ง ประกอบด้วย 21 อำเภอและ 2 กิ่งอำเภอ มีตำบลทั้งหมด 165 ตำบล ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง เป็นตำบลหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งการปกครองเป็น 9 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 14,600 คน ประชากรใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราถึง 99 % ของประชากรทั้งหมด ซึ่งพบว่ามี ปัญหาที่เกิดขึ้นมากมาย เช่น ไม่มีที่ทำกินเป็นของตัวเองคือไม่มีเอกสารสิทธิ์ ไม่มีเงินทุนในการ ประกอบอาชีพ มีหนี้สินนอกระบบ ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพ รายได้น้อยจากการประกอบ อาชีพ ไม่มีความสามารถในการรวมกลุ่ม (สำนักงานเกษตรอำเภอทุ่งสง , 2547) ซึ่งสภาพปัญหาที่ เกิดขึ้นแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อในการผลิตยางพาราแทบทั้งสิ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ถึงสภาพปัญหาอุปสรรค ของเกษตรกร ต.กะปาง อ. ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรและตรวจสอบสภาพ ปัญหาที่เคยเกิดขึ้น ว่าเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้การผลิตยางพาราไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรหรือมีปัญหา อื่นๆเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จากที่กล่าวมาหากทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรแล้ว ข้อมูลที่

ได้มาคงเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพัฒนาและส่งเสริมการทำสวนยางพาราของตำบล ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ของเกษตรกรที่ผลิตยางพารา ตลอดทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขของเกษตรกร ต.กะปาง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา
2. ผลการศึกษาที่ได้รับ จะเป็นแนวทางเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพัฒนาและส่งเสริมการผลิตยางพาราของชุมชนต่อไป

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการผลิตยางพาราของเกษตรกร ต.กะปาง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

เวลาในการศึกษาในครั้งนี้คือระหว่าง เดือนพฤศจิกายน 2549 – เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

“เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา” หมายถึง เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

“การผลิตยางพารา” หมายถึงกระบวนการตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การปลูก การบำรุงรักษา การเปิดกรีด การกรีดยาง

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร (Review of Related Literature)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ลักษณะโดยทั่วไปของต้นยางพารา
2. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำสวนยางพารา
3. การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา
4. การปลูกยางพารา
5. พันธุ์ยางพารา
6. การกรีดยางพารา
7. ปัญหาที่พบในการทำสวนยางพารา
8. ข้อมูลทั่วไปของตำบลกะปาง
9. การวิเคราะห์เนื้อหาการวิจัยเชิงคุณภาพ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ลักษณะโดยทั่วไปของต้นยางพารา

รัตน์ เพชรจันทร์ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า ต้นยางพาราเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่มีอายุยาวนานเป็นร้อย ๆ ปี แต่ต้นที่เอามาปลูกในแถบเอเชียส่วนมากลำต้นตอนโคนเหนือพื้นดินโตไม่เกิน 1.5-2.0 เมตร ถ้าเป็นต้นที่ปลูกด้วยการติดตาแม้จะมีอายุมากลำต้นจะโตมากก็ประมาณ 1 เมตร และสูงเพียงประมาณ 15-20 เมตรเท่านั้น

สีของเปลือกมักจะคล้ำ ชาวบราซิลมักจะเลือกกรีดแต่ต้นที่มีสีดำเพราะเคยพบเห็นแล้วว่าให้น้ำยางมากกว่าและคุณภาพดีกว่าด้วย ส่วนสีผิวเปลือกจะมีหลายสีตั้งแต่สีชมพูไปจนถึงสีแดงเข้มหรือสีม่วงอ่อน แต่ต้นที่ปลูกในทวีปเอเชียสีของลำต้นคล้ำเพียงเล็กน้อยเท่านั้นส่วนความหนาของเปลือกปรากฏว่ามีตั้งแต่ 6.5-15 มม. ต้นอ่อนอายุน้อยจะมีเปลือกบางกว่าเมื่อตอนที่อายุมาก ลำต้น (Stem) ของต้นยางพารา

ต้นยางเป็นประเภทไม้เนื้ออ่อน ลำต้นประกอบด้วย ไม้แข็ง อยู่ตรงกลางลำต้นที่เรียกว่า Central axis ชั้นถัดออกมาเป็นเนื้อไม้ (Wood or xylem) ถัดออกมาเป็น Ring of cells หรือที่เรียกว่าเยื่อเจริญ ถัดจาก Cambium ออกมาเรียกว่าเปลือกอ่อน Soft bark ซึ่งมีท่อส่งอาหาร ถัดออกมาอีกจะถึง เปลือกแข็ง Hard bark ด้านในที่สุดของเปลือกแข็ง Hard bark ตรงบริเวณที่ต่อเชื่อมกันกับเปลือกอ่อน และตรงบริเวณเปลือกอ่อนจะมีท่อน้ำยาง Latex vessels อยู่มาก ท่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือทางน้ำยางที่กล่าวมานี้มิใช่เป็นท่อตรงดิ่งจากโคนขึ้นไปถึงยอด แต่เป็นท่อที่วนพันขึ้นไป ทางขวามือ ถัดออกจาก Hard bark ก็จะต้องเปลือก Cork Cambium ต่อจากนั้นออกมาก็ถึงเปลือกแห้ง Cork ที่อยู่ภายนอก กิ่งและรูปทรงของต้นยาง

การเอนเอียงของกิ่งและจำนวนกิ่งของต้นยางมีหลายแบบและมีจำนวนมากน้อยต่างกัน ทำให้ต้นยางมีรูปร่างและทรวดทรงที่ต่างกัน เป็นพันธุ์ไป บางพันธุ์มีกิ่งใหญ่และตั้งขึ้นไปเกือบขนานกับลำต้นมองไกล ๆ ทรงต้นเป็นรูปไม้กวาด หรือต้นสน บางพันธุ์กิ่งใหญ่ตั้งขึ้นไปเกือบกับขนานกับลำต้นมองไกล ๆ จนเกือบขนานกับพื้นดิน กิ่งรองลงไปที่ยกออกจากกิ่งใหญ่ก็ต่าง ๆ กัน บางพันธุ์มีกิ่งรองมาก บางพันธุ์มีกิ่งเล็ก ๆ แยกออกไปจากลำต้น ฉะนั้นรูปทรงของต้นยางมีหลายลักษณะ ความแตกต่างมีประโยชน์ใช้เป็นเครื่องหมายบอกได้ว่าเป็นพันธุ์อะไร ตอนส่วนปลายของกิ่งเล็ก ๆ มีใบออกมา เมื่อถึงฤดูกาลใบจะร่วงแล้วก็แตกใบใหม่

ใบยางมีก้านยาว แต่ละก้านจะมีใบ 3 ใบด้วยกัน (Three component leaflets) แต่ละใบยาวขนาด 10-20 ซม. มีหน้าที่ปรุงอาหารโดยใช้แสงที่ได้กับน้ำและแร่ธาตุต่างๆ ที่ได้มาจากดินแล้วส่งใบเลี้ยงส่วนต่างๆ ของลำต้นทางท่ออาหาร (Phloem) เมื่อต้นยางยังเป็นต้นเล็กจะมีใบยาวใหญ่กว่าต้นยางโตแล้ว ยางบางพันธุ์มีบางลักษณะของใบยางผิดไปจากใบยางปกติ คือแทนที่ก้านหนึ่งจะมีใบ 3 ใบกลับปรากฏว่าตอนล่างๆ ของลำต้นบางก้านมีใบถึง 5 ใบ ซึ่งผิดไปจากลักษณะพันธุ์ต้นตระกูล ตามปกติต้นยางจะทิ้งใบหมดหรือเรียกว่าผลัดใบปีละครั้งเมื่อเข้าระยะแยงดอกและผลของยาง

ดอก (Flower) ทำหน้าที่ขยายพันธุ์ ภายหลังจากที่ต้นยางผลัดใบแล้วจะแตกใบขึ้นมาใหม่ เมื่อใบยางงอกงามสะพรั่งสมบูรณ์เต็มที่แล้วตอนปลายของกิ่งเล็กกิ่งน้อยจะออกช่อดอก (Inflorescence) แต่ละช่อจะมีกิ่งดอกแยกหลายกิ่ง แต่ละกิ่งมีดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย ดอกตัวเมียจะเห็นได้ชัดเพราะอยู่ตรงปลายสุดของกิ่งหรือของช่อ และเป็นดอกที่ใหญ่กว่าดอกตัวผู้ประมาณกว่าเท่าตัว ส่วนดอกตัวผู้ก็นั้นเล็กกว่าดอกตัวเมียมาก โคนดอกมีรูปร่างกลม (Ball-shaped corolla) ดอกที่กล่าวนี้จะมีกลีบสีเหลือง 5 กลีบ ดอกตัวเมียเมื่อมองภายนอกจะเห็นตอนโคนกลีบมีสีเขียวคล้ายกระดุม เมื่อดอกบานแล้วจะเห็นรังไข่อยู่ภายในดอกเป็นสีเขียวอ่อน ตอนบนรังไข่มีดุมสีขาว 3 ดุมคือรังไข่หรือเกสรตัวเมีย สำหรับดอกตัวผู้เมื่อดอกบานแล้วจะเห็นตรงกลางดอกมีก้านสีขาวและมีละอองสีเหลือง ๆ จับอยู่รอบ ๆ ละอองสีเหลือง ๆ ที่กล่าวนี้คือเกสรตัวผู้ ดอกมีกลิ่นหอม ต้นยางมักจะออกดอกปีละ 2 ครั้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายนครั้งหนึ่ง ครั้งนี้เป็นการออกดอกออกผลตามฤดูกาล ผลที่ได้จากฤดูนี้ถือว่าเป็นผลที่สมบูรณ์ดี และจาก

เดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคมอีกครั้งหนึ่ง ผลที่เกิดจากดอกในครั้งนี้นี้น้อย ในปีหนึ่ง ๆ ต้นยางจะมีผลประมาณประมาณ 50 ผล ผลหนึ่งโดยปกติมี 3 เมล็ด

เมล็ดยางมีขนาดยาวประมาณ 2.0-2.5 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1.5-2.5 เซนติเมตร รูปร่างและสีน้ำตาลตลอดจนลวดลายคล้าย ๆ เมล็ดละหุ่งมาก หนักประมาณ 3.0-6.0 กรัม เมล็ดของพันธุ์ยางแต่ละพันธุ์มีรูปร่างพื้นฐาน สีและลวดลายไม่เหมือนกันมีที่สังเกตเห็นได้อาจจะสังเกตลักษณะและสัญญาณกลมหรือแบน ยาว หรือกว้าง รูปไข่หรือรีหรือเกือบสี่เหลี่ยมและอาจสังเกตได้จากลวดลายและสีน้ำตาลอ่อนกว่าเพียงเล็กน้อยได้ด้วย เมล็ดยางที่ตกลงมาจากลำต้นจะรักษาความงอกไว้ประมาณ 20 กว่าวันเท่านั้น ฉะนั้นจะเก็บไปเพาะหรือปลูกจะต้องรีบเก็บรีบทำในระยะเวลาที่เมล็ดที่ยังมีความงอกอยู่

รากต้นยางเหมือนกันกับใบไม้ทั่วไป คือมีรากแก้วและรากที่ออกข้างๆเพื่อหาอาหารและยึดลำต้นไว้ไม่ให้ล้ม ความจริงแล้วรากแก้วของต้นยางไม่ลึกมากนักเพียงประมาณ 1.50-2.00 เมตร ส่วนรากข้างๆถ้าปลูกในพื้นที่กว้าง เช่น ปลูกแบบแถวห่างหรือปลูกไว้โดดเดี่ยวรากจะแผ่ออกในรัศมีประมาณ 20.0 เมตร เมื่อต้นยางชอบหาอาหารและใช้รากช่วยหายใจใกล้ๆกับผิวดินปัญหาเกี่ยวกับการกำจัดวัชพืชจะต้องพิจารณาด้วยความระมัดระวัง เช่น ต้องงดการใช้จอบขุดหรือการใช้แทรกเตอร์ไถกลบ แม้การทำดินปลูกพืชผักล้มลุกในระหว่างแถวต้นยางที่มีอายุกว่า 3 ปีแล้วก็ควรงดเว้นจะทำให้รากต้นยางขาดหรือถูกแย่งอาหาร ต้นยางจะไม่เจริญเติบโตเต็มที่

น้ำยางมีลักษณะเป็นสีขาวคล้ายน้ำนม มีเนื้อเยื่อที่เป็นไฮโดรคาร์บอนอยู่ในน้ำยาง เป็นเม็ด เล็ก ๆ รูปร่างคล้ายลูกแพร์ ห่อหุ้มด้วยวัตถุคล้ายสบู่และโปรตีนลอยปนอยู่ในน้ำยางซึ่งประกอบด้วย โปรตีน อามิโนแอซิก คาร์โบไฮเดรต และอิเล็กโทรไลต์ ในน้ำยางที่มีเนื้อเยื่อแห้ง 350 ปอนด์ จะมีไนโตรเจนประมาณ 4 ปอนด์ ปोटัสซั่ม ½ ปอนด์ ในน้ำยางสดนอกจากมีเม็ดยางดังกล่าวแล้วยังมีเม็ดสีเหลืองอ่อน ๆ และเม็ดลูทอยด์ ผสมอยู่ด้วย โดยปกติแล้วในน้ำยางจะมีเนื้อเยื่อแห้ง ประมาณ 30-35 % ของน้ำหนักยาง น้ำยางแต่ละต้นจะมีเนื้อเยื่อแห้งและสารประกอบต่างกัน ต้นเดียวกันห่างต่างฤดูก็แตกต่างกัน และในต้นเดียวกันที่โคนต้นที่ยอดและกิ่งก็ต่างกัน ยิ่งเป็นผลผลิตต่างประเภทกัน คุณสมบัติของเนื้อเยื่อก็ยิ่งแตกต่างกันมาก

2. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำสวนยางพารา

นพพร สายันพล และคณะ (2542) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปลูกยางพาราให้เจริญเติบโตได้ดี สมบูรณ์ แข็งแรงและให้ผลผลิตสูงสม่ำเสมอเป็นระยะเวลานานมีปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 เขตปลูกยางพารา ยางพาราเจริญเติบโตได้ดี ในเขตพื้นที่ที่อยู่ระหว่างเส้นรุ้ง ที่ 10 องศาได้ถึง 15 องศาเหนือของเส้นศูนย์สูตร แหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญมีปริมาณผลผลิตมากจะอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 6 องศาเหนือของเส้นศูนย์สูตร

2.2 เป็นพื้นที่ราบหรือมีความลาดเอียงต่ำกว่า 35 องศา ถ้าความลาดเอียงเกินกว่า 15 องศาต้องทำขั้นบันไดและปลูกพืชคลุมดินเพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดินไม่เป็นแหล่งที่มีน้ำท่วมขัง

2.3 ลักษณะดิน กรมพัฒนาที่ดิน(2549)ได้กล่าวถึง ลักษณะดิน สภาพภูมิอากาศ แหล่งน้ำไว้ดังนี้

เป็นดินร่วนเหนียว

เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์

หน้าดินลึกไม่เกินกว่า 1 เมตรและไม่มีชั้นหินแข็งหรือชั้นดินดาน

ระดับน้ำใต้ดินต่ำกว่า 1 เมตร

การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศได้ดี

มีค่าความเป็นกรดต่างที่เหมาะสมประมาณ 4.5-5.5

2.4 สภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 1,250 มิลลิเมตรต่อปีและจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยประมาณ 120-15 วัน

2.5 แหล่งน้ำ อาศัยน้ำฝน

3. การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (2529) ได้กล่าวถึงการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพาราไว้ดังนี้ การเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกยางมีความสำคัญมาก เพราะการเตรียมพื้นที่อย่างดี จะช่วยให้โรคและแมลงศัตรูยางพาราลดลงหรือมีจำนวนน้อย ทำให้ต้นยางเจริญเติบโตเปิดกรีดได้เร็วขึ้น ในการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกยางมีขั้นตอน ดังนี้ การโค่นและการเผาสวนยางเก่า วิธีโค่นยางที่นิยมใช้ในปัจจุบันมีอยู่ 2 วิธี คือ โค่นซุดรากออกทั้งหมด และ โค่นให้เหลือตอ การโค่นต้นยางจะต้องกำหนดวันให้เหมาะสมกับฤดูกาล เพราะเมื่อโค่นแล้วจะต้องตากแดดไว้ประมาณ 4 สัปดาห์ จากนั้นจึงเผาและควรทำทุกอย่างให้เสร็จก่อนฤดูฝนมาถึง การปรับพื้นที่สวนยางที่โค่นเหลือแต่ตอ ไม่สามารถใช้รถไถได้ จึงจำเป็นต้องใช้จอบขุด ส่วนสวนที่โค่นซุดรากสามารถไถปรับพื้นที่ได้ ควรไถ 2 ครั้งเป็นอย่างน้อย เก็บเศษไม้รากไม้ออกให้หมด ซึ่งจะทำให้ยางเจริญเติบโตดี ลดการเกิดโรคและแมลงศัตรูของยางมารบกวนได้อีกทางหนึ่งซึ่งการกำหนดระยะปลูกการวางแผนและขุดหลุมปลูกยางในพื้นที่ราบ มีวิธีการดังตารางที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 : กำหนดระยะปลูก

ระยะปลูก (เมตร)	จำนวน ต้น/ไร่	หมายเหตุ
3 x 7	76	ปลูกพืชแซม
2.5 x 8	76	ปลูกพืชแซม
3 x 8	67	ปลูกพืชแซม
3.5 x 7	67	ปลูกพืชแซม
4 x 6	67	ไม่ปลูกพืชแซม

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (2529)

กำหนดแถวหลักให้ขวางทางน้ำ เพื่อลดการชะล้างหน้าดิน และการพังทลายของหน้าดิน ต่อมาควรกำหนดแถวให้ห่างจากเขตสวนยางเก่า ไม่น้อยกว่า 1.5 เมตรและไม่ควรกำหนดแถวหลักไปตามแนวเขตสวนยางเก่า เพราะต้นยางที่ปลูกใหม่จะถูกแย่งธาตุอาหาร และได้รับแสงสว่างไม่เพียงพอ ทำให้ต้นยางแคระแกรน

การปักไม้ชะมบและการขุด การปักไม้ชะมบเพื่อกำหนดจุดที่จะปลูกและขุดโดยการดึงเชือกตามแนวยาวของสวนตามที่กำหนด ใช้ไม้ 3 เมตรที่เตรียมไว้วัดในแนวระดับปักไม้ชะมบให้ตรง ดึงขีดหัวไม้และขีดเชือกด้านใน แถวต่อมาใช้ไม้หรือเชือกดึงตามแนวขวางหัวท้าย(ระยะห่างระหว่างแถวที่กำหนดไว้ 6-8 เมตร) นำเชือกจากแถวที่หนึ่งมาดึงเพื่อปักไม้ชะมบโดยขั้นตอนต่าง ๆ จะทำแบบแถวที่หนึ่ง จากนั้นทำแบบนี้ไปจนเต็มแปลง ส่วนพื้นที่ลาดเทจะมีการขุดเป็นขั้นบันไดก่อง เมื่อปักไม้ชะมบเสร็จก็จะเป็นขั้นตอนการขุด โดยจะขุดหลุมขนาด กว้าง x ยาว x ลึก เท่ากับ 50 x 50 x 50 เซนติเมตร การขุดหลุมปลูกควรแยกดินบนและดินล่างไว้คนละส่วน ตากดินทิ้งไว้ 10-15 วัน จากนั้นย่อยดินบนให้ร่วนแล้วผสมปุ๋ยฟอสเฟต อัตรา 170 กรัม/หลุม จากนั้นก็ปลูก หลังจากปลูกแล้วอาจมีต้นยางบางต้นตายไปเนื่องจากอากาศแห้งแล้ง ฤกษ์โรคและแมลงทำลาย หรือต้นที่ปลูกไม่สมบูรณ์ ต้องปลูกซ่อม ซึ่งควรทำให้เสร็จภายในช่วงฤดูฝน ต้นพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับปลูกซ่อม คือ ยางชำถุง เพราะจำทำให้ต้นยางที่ปลูกในแปลงมีขนาดใกล้เคียงกัน สวนต้นยางที่มีอายุเกิน 1 ปี ไปแล้วไม่ควรปลูกซ่อม เพราะจะถูกบังร่มไม่สามารถเจริญเติบโตทันต้นอื่น ได้พันธุ์ยางที่แนะนำสำหรับเกษตรกร

4. การปลูก

ปลูกในช่วงฤดูฝน ใช้ต้นยางชำถุงขนาด 1-2 ฉัตร ควรเลือกต้นที่สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคและแมลงศัตรูใช้รอยต่อระหว่างรากกับตาอยู่ระดับปากหลุม ใช้มีดเชือกกันหลุมออกประมาณ 2-3 เซนติเมตร แล้วกรีดด้านข้างของถุงให้ขาดออกจากกันแต่ไม่ดึงถุงออก นำไปวางในหลุมกลบดินลงหลุมจนเกือบเต็มหลุมแล้วดึงถุงออกระวังอย่าให้ดินในถุงแตกกลบดินจนเสมopakหลุมแล้วอัดดินให้แน่น โดยให้บริเวณโคนต้นยางสูงกว่าเล็กน้อยเพื่อมิให้น้ำขังดินหลุมปลูก หากต้นยางตายหลังปลูก ควรปลูกซ่อมก่อนหมดฤดูฝนอย่างน้อย 2 เดือน และไม่ควรปลูกซ่อมต้นยางเมื่ออายุครบ 2 ปี ขึ้นไป ก่อนเข้าฤดูแล้งควรใช้เศษพืชคลุมบริเวณรอบโคนต้นยางห่างจากต้นยางประมาณ 5-10 เซนติเมตร

5. พันธุ์ยางพารา

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง(2529) ได้แนะนำพันธุ์ยางสำหรับเกษตรกรไว้ดังนี้ พันธุ์ยางชั้น 1 ได้แก่ ยางพันธุ์ดีแนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยไม่จำกัดพื้นที่ปลูก

พันธุ์ยางชั้น 2 ได้แก่ ยางพันธุ์ดีแนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยจำกัดพื้นที่ปลูก ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของพื้นที่ปลูกยางที่ถือครองแต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่

พันธุ์ยางชั้น 3 ได้แก่ ยางพันธุ์ดีแนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยจำกัดพื้นที่ปลูก ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของพื้นที่ปลูกยางที่ถือครองแต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่

พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูกในแหล่งปลูกยางเดิม (ภาคใต้และภาคตะวันออก)

พันธุ์ยางชั้น 1 BPM 24, สงขลา 36 2/, RRIM 600, GT 1, PR 255, PR 261

พันธุ์ยางชั้น 2 PB 217, RRIC 110, RRIC 100, PB 260, PB 255, PB 235

พันธุ์ยางชั้น 3 KRS 251, PR 305, PR 302, RRIC 101, BPM 1, RRIM 712, KRS 250,

KRS 226, KRS 225, KRS 218, PB 311, RRIC 121

พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูกในแหล่งปลูกยางใหม่ (ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ)

พันธุ์ยางชั้น 1 RRIM 600, GT 1, สงขลา 36, BPM 24, PR 255

พันธุ์ยางชั้น 2 PB 235, PB 260

ชนิดของต้นพันธุ์ยาง

ต้นตอตา คือ ต้นกล้ายางที่ได้รับการติดตาด้วยยางพันธุ์ดีหลังจากที่ติดตาเรียบร้อยแล้ว จึงถอนขึ้นมาตัดแต่งราก และตัดต้นเดิม เนื้อแผ่นตาประมาณ 2 นิ้วทั้ง แล้วนำต้นตอที่ได้ไปปลูกทันที ต้นตอตาจะเป็นต้นพันธุ์ที่ไม่มีดินห่อหุ้มรากหรือเรียกว่าต้นเปลือกราก

ต้นติดตาชำในถุงพลาสติกหรือยางชำถุง คือ ต้นต่อตาที่นำมาชำในถุงพลาสติกขนาดกว้าง 4 นิ้วยาว 14 นิ้ว หรือขนาดใหญ่กว่านี้ที่บรรจุดินไว้เรียบร้อยแล้ว ดูแลบำรุงรักษา จนตาแตกออกมา เป็นใบได้ขนาด 1-2 นิ้ว อายุประมาณ 3-5 เดือน และมีใบในอัตรายอดแก่เต็มที่

ต้นยางที่ปลูกด้วยเมล็ดแล้วติดตาในแปลง คือการปลูกสร้างสวนยางโดยใช้เมล็ดปลูกในแปลงโดยตรง เมื่อเมล็ดเจริญเติบโตเป็นต้น กล้าที่ มีขนาดเหมาะสมจึงทำการติดตาในแปลงปลูก

พันธุ์ยางที่ปลูกใน ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (สำนักงานเกษตรอำเภอทุ่งสง ,2547)

BPM 24

ผลผลิตเฉลี่ย 321 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง การเจริญปานกลางเปลือกเดิมหนามาก เปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง ควรใช้ระบบกรีตครั้งลำต้น วันเว้นวัน หากใช้ระบบกรีตถี่ จะทำให้ต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งเพิ่มมากขึ้น ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา ด้านทานโรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และ โรคราสีชมพูปานกลางมีต้นเปลือกแห้งจำนวนปานกลางด้านทานโรคปานกลาง ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูงข้อสังเกต ในระยะยางอ่อนจะแตกกิ่งเล็กๆจำนวนมากลำต้นและกิ่งจะมีรอยแผลน้ำยางไหล ซึ่งจะหายไปในระยะต่อมา

RRIM 600

ผลผลิตเฉลี่ย 289 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตเพิ่มขึ้นปานกลางเมื่อใช้สารเคมีเร่งยาง ผลผลิตลดลงมากในช่วงพัดใบในพื้นที่แห้งแล้ง การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมบาง และเปลือกงอกใหม่หนาปานกลางควรใช้ระบบกรีตครั้งลำต้น วัน เว้น วัน ด้านทานโรคราแป้งและโรคใบจุดนูนปานกลาง อ่อนแอต่อโรคราสีชมพู อ่อนแอมากต่อโรคใบร่วง ที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำ มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ด้านทานลมปานกลาง ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชัน ไม่นำมาปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง ข้อสังเกต : ไม่ควรปลูกในพื้นที่ที่มีโรคใบร่วงไฟทอปโทราและโรคเส้นดำระบาดอย่างรุนแรง

6. การกรีต

ยางพันธุ์ที่ไม่เหมือนยางพันธุ์พื้นเมือง กรีตครั้งหนึ่งน้ำยางออกมากกว่ายางพันธุ์พื้นเมือง ประมาณ 1-3 เท่า ฉะนั้นการจะกรีตยางพันธุ์ที่บ่อยครั้งเหมือนกับการกรีตยางพื้นเมืองจึงทำไม่ได้ จำเป็นต้องให้มีเวลาพัก มิฉะนั้นต้นยางจะเป็นโรคเปลือกแห้ง คือกรีตแล้วน้ำยางไม่ออก

วิธีการกรีด

ต้นยางทุกต้นมีท่อน้ำยางอยู่ที่เปลือก วนเวียนรอบ ๆ ต้นจากบนขวามาล่างซ้าย การกรีดยางจากขวามาซ้าย ซึ่งกรีดกันมาแต่ ก่อนนั้นท่อน้ำยางถูกตัดขาดน้อยกว่าการกรีดจากซ้ายมาขวา ฉะนั้นจึงควรกรีดจากซ้ายมาขวาเพื่อให้ท่อน้ำยางถูกตัดขาดมากจะทำให้ได้น้ำยางมากขึ้น การเปิดกรีดหน้ายาง การเปิดกรีดให้เอาไม้แบบที่เตรียมไว้ ทาบเข้ากับส่วนสูงของลำต้น แล้วแนบแผ่นสังกะสีไปทางด้านซ้ายมือ ชีดเส้นตามแนวนบนของแผ่นสังกะสีรอยที่เกิดขึ้นนี้ คือตำแหน่งหน้ายางที่จะเปิดกรีด ซึ่งมีความสูงและความลาดเอียงตามที่ต้องการ ต่อไปให้เครื่องหมายแนวของเปลือกที่จะต้องกรีดไว้ด้วย ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง แนวด้านหน้าให้ขีดเส้นลงมาตามแนวของไม้ที่แนบไว้ ส่วนด้านหลังให้ใช้เชือกมัดรอบต้นตรงความสูงที่จะเปิดกรีด แล้วทาบสองความยาวของเชือกซึ่งจะเท่ากับครึ่งหนึ่งของเส้นรอบวงของต้นยางนั้น เอาปลายเชือกข้างหนึ่งจดที่เส้นแนวหน้าตรงหน้ายางที่จะเปิดกรีด ทาบเชือกไปรอบต้นสุดปลายเชือกก็คือแนวด้านหลัง แล้วขีดเส้นแนวยาวลงไปตามลำดับ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 : ทางเดินของท่อน้ำยางและทิศทางที่ควรกรีด

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (2549)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปิดกรีด

ต้นติดตา

ต้นยางจะเปิดกรีดได้เมื่อวันรอบต้นตรงบริเวณที่สูงจากพื้นดิน 150 ซม. ได้ 50 ซม. ขึ้นไป โดยไม่คำนึงถึงอายุของต้นยาง และเปิดกรีด ณ จุดที่สูงจากพื้นดิน 150 ซม. ในระยะ 3 ปีแรก กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน โดยไม่มีการกรีดชดเชย และควรหยุดกรีดเมื่ออย่างผลัดใบ กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน ตลอดไป หลังจากกรีดไปแล้ว 3 ปี และมีการกรีดชดเชย ถ้าวันกรีดน้อยกว่า 200 วันต่อปี กรีดจากซ้ายมาขวาโดยทำมุมให้เฉียง 30 – 35 องศา กับแนวระดับ

ต้นกล้า

ต้นยางจะเปิดกรีดได้เมื่อวัตรอบต้นตรงบริเวณที่สูงจากพื้นดิน 75 ซม. ได้ 50 ซม. ขึ้นไป โดยไม่คำนึงถึงอายุของต้นยาง และเปิดกรีดที่จุดสูงจากพื้นดิน 75 ซม. กรีดครั้งต้น กรีดวันเว้นวัน 2 วัน สำหรับหน้าแรกกรีดครั้งต้นวันเว้นวันสำหรับหน้าต่อไป โดยไม่ต้องกรีดชดเชยแต่ควรหยุดกรีด เมื่อต้นยางผลัดใบ กรีดจากซ้ายมาขวา โดยทำมุมให้เฉียง 30-35 องศา กับแนวระดับ

การกรีดยางพาราหน้าสอง

เมื่อกรีดยางหน้าแรกหมดแล้ว ให้เปิดกรีดหน้าที่สอง ของเปลือกยาง โดยเปิดกรีดหน้ายาง สูงจากพื้นดิน 150 ซม. ทั้งต้นติดตาและต้นกล้าและใช้มุมของการกรีดเท่ากับ 30-35 องศา ดังเดิม ข้อควรปฏิบัติในการกรีดยางพารา

- ใช้มีดที่คมอยู่เสมอ
- กรีดจากซ้ายไปขวา
- กรีดครั้งต้นวันเว้นวัน
- อย่ากรีดลึกถึงเนื้อไม้
- กรีดบาง ๆ เดือนหนึ่งใช้เปลือกอย่าให้เกิน 1 นิ้ว
- ควรกรีดยางในตอนเช้าเป็นต้นไป 06.00-08.00 น. อย่าให้เกิน 11.00 น.
- ไม่กรีดยางในขณะที่ต้นยางเปียก
- หยุดกรีดเมื่ออย่างผลัดใบ
- ทำความสะอาดด้วยน้ำยาก่อนกรีดยางทุกครั้ง
- เก็บน้ำยางเสร็จ คั่วด้วยไม้เสมอ

สำหรับสวนยางขนาดเล็ก ควรเปิดกรีดเมื่อต้นยางที่ได้ขนาดเปิดกรีดจำนวน 1/2 ของต้นยางทั้งสิ้น สวนสวนขนาดใหญ่ควรเปิดกรีด เมื่อต้นยางได้ขนาดเปิดกรีดไม่น้อยกว่า 70% ของต้นยางทั้งหมด

7. ปัญหาที่พบในการทำสวนยางพารา

กรมพัฒนาที่ดิน (2549) ได้กล่าวถึง โรคและแมลงของยางพารา ไว้ดังนี้

โรคและแมลงศัตรูยางพารา

โรครากขาว

เป็นโรคร้ายแรงโรคหนึ่งที่เกิดจากเชื้อรา เกิดขึ้นได้กับยางทั่วไปทั้งยางอ่อนและยางแก่
 ลักษณะอาการ : จะสังเกตเห็นพุ่มใบเปลี่ยนเป็นสีเหลืองแกมส้ม ใบร่วงหมดทั้งต้น ขอบใบม้วน
 เข้าด้านใน ถ้าตรวจดูที่รากจะเห็นเส้นใยของเชื้อราแตกสาขาเป็นร่างแหจับติดแน่นและแผ่คลุมผิว
 รากที่เป็นโรค ลักษณะของเส้นใย มีสีขาวปลายแบน เมื่อเส้นใยอายุมากขึ้นจะนุ่มกลมและ
 กลายเป็นสีเหลืองจนถึงสีน้ำตาลแห้งชืด ในช่วงที่มีฝนตกจะมีดอกเห็ดเกิดขึ้นตรงบริเวณโคนต้น
 หรือส่วนรากที่โผล่พ้นดิน ลักษณะดอกเห็ดจะซ้อนกันหลายชั้น ผิวบนสีเหลืองแกมส้ม ขอบสีขาว
 ส่วนผิวล่างมีสีส้มแดงหรือน้ำตาล ถ้าตัดดอกเห็ดตามขวางจะเห็นชั้นบนเป็นสีขาวและชั้นล่างเป็นสี
 น้ำตาลแดงชัดเจน

การป้องกันและรักษา

- การเตรียมพื้นที่ปลูกยางจะต้องทำการถอนรากและเผาทำลายต่อไม้ ท่อนไม้ให้หมด เพื่อ
 ทำลายเชื้อราอันอาจทำให้เกิดโรครากขาวได้
- หลังจากปลูกยางไปแล้วประมาณ 1 ปี หมั่นตรวจดูต้นที่เป็นโรค หากไม่พบต้นที่เป็นโรค
 ให้ป้องกันด้วยการทาสารเคมีพีซีเอ็นบี (PCNB) 20% เคลือบไว้ที่โคนต้นตรงคอดิน รากแก้ว และ
 รากแขนง
- หากพบต้นที่เป็นโรคบริเวณโคนต้น โคนรากและรากแขนงให้ตัดหรือเฉือนทิ้ง แล้วทาสาร
 เคมีพีซีเอ็นบี (PCNB) 20% ผสมน้ำและควรทำการตรวจซ้ำในปีต่อไป
- ถ้าพบโรครากขาวในต้นยางอายุน้อยให้ทำการขุดรากที่เป็นโรคขึ้นมาเผาทำลายโรคเส้น
 ดำ

โรคเปลือกเน่า

เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อรา ระบาดรุนแรงมากในฤดูฝน ทำให้เปลือกงอกใหม่เสียหายรุนแรง
 ลักษณะอาการ : ระยะแรกจะเป็นรอยบวมสีจางบนเปลือกงอกใหม่เหนือรอยกรีดต่อมาแผลนั้นจะมี
 เส้นใยของเชื้อราสีเทา ขึ้นปกคลุม และขยายลุกลามเป็นแถบขนานไปกับรอยกรีด ทำให้เปลือก
 บริเวณดังกล่าวนี้เน่าหลุดเป็นแฉก เหลือแต่เนื้อไม้สีดำ

การป้องกัน

1. เนื่องจากโรคนี้มักเกิดในแหล่งปลูกยางที่มีความชื้นสูงมาก ๆ ดังนั้นจึงควรมี
 การตัดแต่งกิ่งและกำจัดวัชพืชในสวนยางเป็นประจำเพื่อให้สวนยางโปร่ง มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชื้นในแปลงยางจะลดลง

2. ถ้าพบว่าต้นยางเป็นโรคเปลือกเน่า ควรหยุดกรีดยางประมาณ 2-3 สัปดาห์ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อแพร่ไปติดต้นอื่น

โรคเปลือกแห้ง

สาเหตุสำคัญเกิดจากสวนยางขาดการบำรุงรักษา และการกรีดยางน้ำยางออกมากเกินไป จึงทำให้เนื้อเยื่อบริเวณนั้นมีอาหารไม่พอเลี้ยงเปลือกยางบริเวณนั้นจึงแห้งตาย นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากการผิดปกติภายในท่อน้ำยางเองด้วย ลักษณะอาการ : หลังจากกรีดยางแล้ว น้ำยางจะแห้งเป็นจุดๆ ค้างอยู่บนรอยกรีดเปลือกยางมีสีน้ำตาลอ่อน ถ้ายังกรีดต่อไปอีก เปลือกยางจะแห้งสนิทไม่มีน้ำยางไหลเปลือกใต้รอยกรีดจะแตกขยายบริเวณมากขึ้นจนถึงพื้นดินและ หลุดออกเนื่องจากเปลือกงอกใหม่ภายในต้นออกมา โรคนี้มักจะเกิดบนรอยกรีด ถ้าปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีการดูแลรักษาจะลุกลามทำให้หน้ากรีดเสียหายหมด ดังนั้นวิธีการลดและควบคุมโรคกับต้นยางที่เปิดยางแล้ว จึงใช้วิธีทำร่องแยกส่วนที่เป็นโรคออกจากกันและเมื่อตรวจพบยางต้นใดที่เป็นโรคนี้เพียงบางส่วน จะต้องทำร่องโดยการใช้สิ่วเซาะร่องให้ลึกถึงเนื้อไม้โดยรอบบริเวณที่เป็นโรค โดยให้ร่องที่ทำนี้ห่างจากบริเวณที่เป็นโรคประมาณ

โรคใบร่วงและผลเน่าที่เกิดจากเชื้อราไฟทอปโทรา

ลักษณะอาการ : ผลที่ถูกทำลายจะเน่าดำค้างอยู่บนต้น ส่วนอาการที่ใบจะพบว่าใบร่วง ทั้ง ๆ ที่ยังมีสีเขียวมีรอยขีดสีดำอยู่ที่ก้านใบและตรงกลางรอยขีดมีหยดน้ำยางเกาะติดอยู่ด้วย ถ้านำใบยางที่ร่วงมาสลับเบาๆ ใบย่อยจะหลุดทันที โรคนี้จะสัมพันธ์กับโรคเส้นดำด้วย เนื่องจากเกิดจากเชื้อชนิดเดียวกัน เมื่อเกิดโรคนี้จะทำให้ใบร่วงโกร๋นทั้งสวน ผลผลิตยางจะลดลงแต่ก็ไม่ ทำให้การป้องกันและรักษา ควรเลือกปลูกพันธุ์ยางที่ต้านทานโรคนี้ ถ้าเป็นยางพันธุ์อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 ซึ่งอ่อนแอต่อโรคใบร่วงควรติดตามเปลี่ยนแปลงด้วยพันธุ์จี 1 และในสวนยางที่มีอายุน้อยกว่า 2 ปีให้ใช้แคปตาโฟล 80% ในอัตรา 2 กรัม ผสมน้ำ 1 ลิตร ฉีดพุ่มใบทุกสัปดาห์ในระหว่างที่โรคกำลังระบาด ส่วนในสวนยางที่มีต้นยางขนาดใหญ่การใช้สารเคมีป้องกันจะไม่คุ้มค่าใช้จ่าย จึงไม่แนะนำให้ทำ แต่จะแนะนำให้ใช้วิธีป้องกันรักษาโรคเส้นดำที่บริเวณหน้ากรีดแทนและหยุดกรีดยางที่บริเวณที่เกิดโรคระบาดเท่านั้น

โรคราแป้ง

สาเหตุ : เกิดจากเชื้อรา

ลักษณะอาการ : ใบอ่อนร่วง ใบที่ไม่ร่วง แผ่นใบจะมีแผลขนาดไม่แน่นอนมีปุยเชื้อราสีขาวเทาปกคลุมอยู่ต่อมาแผลจะเป็นรอยด่าง สีเหลืองซีดและกลายเป็นสีน้ำตาลดองยางมีปุยปกคลุมอยู่ก่อนที่ใบจะดำแล้วร่วง

การแพร่ระบาด : ระบาดมากในพื้นที่ที่สภาพกลางวันร้อนกลางคืนเย็นและชื้น ตอนเช้ามีหมอกพบในบางพื้นที่ในจังหวัดนครราชสีมา สงขลา และเป็นช่วงยางผลิใบใหม่

การป้องกันกำจัด : ปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค ใช้สารป้องกันกำจัดโรค

โรคใบจุดก้ำปลา

สาเหตุ : เกิดจากเชื้อรา

ลักษณะอาการ : แผลบนใบมีสองลักษณะ เป็นจุดกลมทึบ สีน้ำตาลดำ ขอบแผลสีเหลืองและแผลรอยก้ำปลา ใบจะร่วงสำหรับแผลบนกิ่งก้านเป็นรูปยาวรี ตามความยาวของกิ่งก้านกลางแผลจะเข้าต่อมากิ่งก้านจะแห้งตาย

การป้องกันกำจัด : ปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียนเพื่อลดความชื้น และความรุนแรงของโรค ไม่ควรปลูกงา ถั่วเหลืองและมะละกอ ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค เนื่องจากเป็นพืชอาศัยของโรค ใช้สารป้องกันกำจัดโรค

โรคราสีชมพู

สาเหตุ : เกิดจากเชื้อรา

ลักษณะอาการ : บริเวณที่ถูกทำลายจะเป็นรอยปริมีน้ำไหลซึมเป็นทางยาวและมีเส้นใยสีขาวคล้ายใยแมงมุมปกคลุมเมื่อเชื้อราเจริญลูกกลมเข้าถึงเนื้อไม้จะเห็นผิวเปลือกเป็นแผ่นสีชมพูและมีรอยแตกออกบริเวณใต้รอยแผล

การป้องกันกำจัด : ปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียนเพื่อลดความชื้นและความรุนแรงของโรค ต้นที่เป็นโรคให้ตัดส่วนที่เป็นโรคต่ำกว่ารอยแผล 2-3 นิ้ว เผาส่วนที่เป็นโรค ทาสารป้องกันโรคเคลือบรอยแผลที่ตัด ใช้สารป้องกันกำจัดโรค

โรคเส้นดำ

สาเหตุ : เกิดจากเชื้อรา

ลักษณะอาการ : บริเวณเหนือรอยกรีดเป็นรอยชำ ต่อมาเป็นรอยบวมขยายตัวตามแนวขนานกับลำต้น เมื่อเฉือนออกให้ลึกถึงเนื้อไม้ จะเห็นลายเส้นสีดำบนต้นไม้

การแพร่ระบาด : ปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียนเพื่อลดความชื้นและความรุนแรงของโรค ไม่ควรเปิดกรีดยางในฤดูฝนเพื่อป้องกันการเกิดโรคเส้นดำ ใช้สารป้องกันกำจัดโรค

วัชพืชและการป้องกันกำจัด

วัชพืชฤดูเดียว เป็นวัชพืชที่ครบวงจรชีวิตภายในฤดูเดียวส่วนมากขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด

วัชพืชประเภทใบแคบ มีลักษณะที่เห็นได้ชัดคือใบจะเรียวยาวเส้น ใบจะขนานกันระบบรากเป็นรากฝอยไม่มีรากแก้ว ได้แก่ หญ้าตีนนก หญ้าตีนกา หญ้านกลีสมพู หญ้าตีนติด หญ้าใบไผ่ หญ้า

มาเลเซีย หญ้าหวาย

วัชพืชข้ามปี เป็นวัชพืชที่ส่วนมากขยายพันธุ์ ด้วยต้น ราก เหง้า หัว และไหล ได้ดีกว่าการแพร่พันธุ์ด้วยเมล็ด

วัชพืชประเภทใบแคบ ได้แก่ หญ้าคา หญ้าขจรจบ ดอก เหลือง หญ้าแพรก

วัชพืชประเภทใบกว้าง ได้แก่ สาบเสือ ขี้ไก่ย่าน เฟิร์น เป็นพืชชั้นต่ำขยายพันธุ์ด้วยสปอร์ ไม่มีดอก ไม่เมล็ด ใบอ่อนจะม้วนงอ ลำต้นเป็นเหง้า ได้แก่ ลิเกา โชนผักกูด ต้นสามร้อยยอด

การป้องกันกำจัด : ไถและพรวนดินอย่างน้อย 2 ครั้งก่อนปลูก เก็บซากวัชพืชออกให้หมด หลังการพรวนดิน ใช้ แรง ชูต ถาก ดาย หรือตัดวัชพืชที่ขึ้นในแถวและควรทำก่อนวัชพืชออกดอก
ปลวก

ปลวกจะทำลายต้นยางโดยการกัดกินส่วนรากและภายในลำต้นจนเป็นโพรง ทำให้ต้นยางยืนต้นตายโดยไม่สามารถสังเกตเห็นจากภายนอกได้จนกว่าจะชุดรากดู

การป้องกันและรักษา : ใช้สารเคมีกำจัดแมลง ได้แก่ ออลดริน ดีลดริน เฮพตาคลอ หรือ คลอเดนในรูปของเหลว ราดที่โคนต้นให้ทั่วบริเวณรากของต้นที่ถูกทำลายและต้นข้างเคียง

หนอนทราย

เป็นหนอนของต้วชนิดหนึ่งลักษณะลำต้นสั้นป้อม ใหญ่ขนาดนิ้วชี้ สีขาวนวล มีจุดเป็นแถวข้างลำตัว เมื่อนำมาวางบนพื้นดินตัวหนอนจะอคล้ายเบ็ดตกปลา หนอนทรายจะเริ่มทำลายรากต้นยางขนาดเล็ก มีพุ่มใบ 1-2 ฉัตร ทำให้พุ่มใบมีสีเหลืองเพราะระบบรากถูกทำลายเมื่อชุดต้นยางต้นนั้นมาดูจะพบตัวหนอนทราย

โคนต้นไหม้

เป็นอาการผิดปกติที่เกิดจากสภาพแวดล้อม เนื่องจากสภาพอากาศแห้งแล้งจัดและถูกแสงแดดเผา ทำให้โคนต้นยางตรงรอยติดตาทางทิศตะวันตกมีอาการไหม้ เปลือกไหม้ เปลือกแห้ง อาการจะลุกลามไปทางส่วนบนและขยายบริเวณไปรอบๆ ต้น จนแห้งตาย

การป้องกันและรักษา ควรปลูกยางเป็นแถวในแนวทิศตะวันออกและทิศตะวันตกก่อนเข้าฤดูแล้งให้ใช้ปูนขาวทารอบโคนต้น จากระดับ พื้นดินสูงขึ้นไปจนถึงระดับ 1 เมตร แล้วใช้วัสดุคลุมดินรอบโคนต้นและใช้สีน้ำมันทารอยแผล

อาการตายจากยอด

อาการตายจากยอดมักเกิดกับยางอายุระหว่าง 1-6 ปี หลังจากประสบกับปัญหาสภาพอากาศแห้งแล้งจัดเป็นเวลานานติดต่อกัน นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากความร้อนระอุของพื้นดิน ตลอดจนพิษตกค้างของสารเคมีในดิน เช่น สารเคมีปราบวัชพืช สารกำจัดต่อ หรือใส่ปุ๋ยมากเกินไป ฯลฯ ในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น มีชั้นของหินแข็งหรือดินดานอยู่ใต้ดินอาการตายจากยอดจะปรากฏ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เห็นได้ชัดเจนหลังจากปลูกยางไปแล้ว 3 ปี ลักษณะอาการ กิ่ง ก้าน ยอด จะแห้งตายจากปลายกิ่ง ปลายยอด แล้วลุกลามลงมาทีละน้อย ๆ จนถึงโคนต้น และยืนต้นตายในที่สุดแต่ถ้าผ่านสภาวะแห้งแล้งไปแล้วต้นยังไม่ตาย ลำต้นหรือส่วนที่ยังไม่ตายจะแตกกิ่งแขนงออกมาใหม่ สำหรับส่วนที่แห้งตายไปแล้ว เปลือกจะล่อนออกถ้าแกะดูจะปรากฏเชื้อราเกิดขึ้นทั่วบริเวณเปลือกด้านใน

การป้องกันและรักษา ถ้าสภาพดินเลวและแห้งแล้งจัดอาจให้น้ำช่วยตามความจำเป็น หรือใช้วัสดุคลุมโคนต้นจะช่วยรักษาความชุ่มชื้นและลดความรุนแรงของอาการตายจากยอดได้ ควรให้ปุ๋ยตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ปัญหาการปลูกและการกรีด

สุวรรณ ทิพยกุล และคณะ (2512) ได้กล่าวไว้ ดังนี้ การปลูกใหม่ เกษตรกรไม่ค่อยคำนึงถึงพันธุ์ยางที่นำมาปลูก และหายางมาปลูกซ่อมไม่ทัน การดูแลรักษาสวน และการใส่ปุ๋ยเจ้าของสวนยางไม่ค่อยเอาใจใส่ต่อสวนมากนัก เพราะมักจะปล่อยให้วัชพืชต่าง ๆ ขึ้นในบริเวณสวน โดยไม่จัดการทำลายแต่ต้นมือ การใช้ปุ๋ยก็ไม่ใส่ตามกำหนด การกรีดยาง การเปิดยังไม่ถูกวิธี บางครั้งด่วนทำการกรีดยางต้นที่ยังไม่ได้ขนาดการกรีด

ปัญหาการตลาด

สุนิชา รักษาสุข (2549) ได้กล่าวถึงปัญหาการตลาดยางพาราของประเทศไทยไว้ดังนี้ ปัญหาการตลาดยางพาราของประเทศไทยสามารถแยกได้ 3 ระดับ คือ ระดับชาวสวน ระดับพ่อค้าคนกลาง และระดับผู้ส่งออก

1. ระดับชาวสวน การขายยางของชาวสวนส่วนมากได้รับราคาคิดเป็นมูลค่ายางรวมคว้นขึ้นสามประมาณ 38 เปอร์เซ็นต์
2. ระดับพ่อค้าคนกลาง พ่อค้าคนกลางเป็นผู้ซื้อยางพาราจากชาวสวนและทำการจัดขึ้นใหม่ ให้ได้ยางชั้นสูงขึ้นไปอีก
3. ระดับผู้ส่งออก ผู้ส่งออกจะซื้อยางจากพ่อค้าคนกลางมาจัดขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งการที่ชาวสวนต้องตกอยู่ในสภาพเสียเปรียบพ่อค้าคนกลาง มีสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การชั่งพ่อค้ามักจะชั่งยางของชาวบ้านอย่างหยาบๆ ไม่คิดเศษของกิโลกรัมที่เกินไป 2-3 ชีดให้ ชาวสวนก็ตามใจพ่อไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะขายยางแต่ครั้งมีจำนวนไม่มากนักการตีราคาหักความขึ้นของยางแผ่น พ่อค้ามักตีราคายางแผ่นของชาวสวนเป็นยางคละราคาเดียว พ่อค้าเร่กับชาวสวนยางที่อยู่ห่างไกลเมือง ชาวสวนที่อยู่ในห้องที่ห่างไกลการคมนาคม ย่อมจะทราบราคายางน้อยมาก จึงต้องอาศัยพ่อค้าเร่ที่มารับซื้อยางเป็นผู้บอกราคายางพารา อำนาจผูกขาดของพ่อค้า พ่อค้ายางขนาดกลางที่ขายของชำไปด้วยมักจะอำนวยความสะดวกให้แก่ชาวสวน โดยยินยอมให้ชาวสวนซื้อสินค้าค้างบัญชี และชาวสวนต้องนำยางมาขายประจำ ชาวสวนขายยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แผ่นดิน การตีเกรดยางแผ่นรมควัน ซึ่งกระทำด้วยตาเปล่านั้น ยังเป็นการยากที่จะให้ได้ตรงกัน ในท้องที่ เพราะต้องขึ้นอยู่กับดุลพินิจของแต่ละคน

8. ข้อมูลทั่วไปของตำบลกะปาง

แผนชุมชนตำบลกะปาง สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช (2547) ได้กล่าวไว้ดังนี้

ที่ตั้งและอาณาเขต

ตำบลกะปาง เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ของตัวจังหวัด ห่างจากจังหวัดประมาณ 70 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ ประมาณ 765 กิโลเมตร และทางรถไฟประมาณ 778 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 52,431 ไร่ (ครอบคลุมพื้นที่ตำบลกะปางทั้งหมด) ตำบลกะปางเป็นตำบลที่มีแนวโน้มการขยายตัวของ อาชีพด้านการเกษตรค่อนข้างสูง

อาณาเขตติดต่อ

ตำบลกะปางมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

1. ทิศเหนือ ตำบลกะปางมีอาณาเขตทิศเหนือติดกับตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช
2. ทิศใต้ ตำบลกะปางมีอาณาเขตทิศใต้ติดต่อกับตำบลหนองบัว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ทิศตะวันออก ตำบลกะปางมีอาณาเขตทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลน้ำตก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. ทิศตะวันตก ตำบลกะปางมีอาณาเขตทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลเขาโรอำเภอทุ่ง สง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของพื้นที่ตำบลกะปาง จะเป็นพื้นที่ราบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสภาพพื้นที่ เหมาะแก่การทำการสวนผลไม้และสวนยางพารา แต่ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำสวน ยางพาราเพราะเป็นอาชีพที่เกษตรกรถนัดมากที่สุด ส่วนพืชที่ราบลุ่มจะอยู่บริเวณบางส่วนของหมู่ที่ 3,4,5,6 ซึ่งบริเวณพื้นที่ราบลุ่มดังกล่าว ในอดีตประชากรจะประกอบอาชีพทำนา แต่ในปัจจุบันนี้ สภาพพื้นที่นาดังกล่าวเกษตรกรจะขุดหรือไถยกร่อง เพื่อใช้ปลูกยางพาราเกือบทั้งหมดแล้ว ส่วนที่ ยังไม่ได้ไถยกร่องหรือขุดปลูกยางพาราเกษตรกรก็จะทิ้งไว้เป็นพื้นที่ว่างเปล่า จะไม่มีการทำนา เพราะไม่คุ้มทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำบลกะปางประกอบด้วยภูเขาต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ภูเขาลาเลง
2. ภูเขาช่องพลี
3. ภูเขาคราม
4. ภูเขานาน้อย
5. ภูเขาถ้ำแรด

ซึ่งภูเขาลาเลง ภูเขาช่องพลี ภูเขาครามจะตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ 2 และภูเขานาน้อยจะตั้งอยู่ หมู่ที่ 4 ส่วนภูเขาถ้ำแรดจะตั้งอยู่หมู่ที่ 8

ตำบลกะปางจะประกอบด้วยลำคลองสายต่าง ๆ ดังนี้

1. คลองปาง	ไหลผ่านหมู่ 1,2,3,7
2. คลองท่าหลวง	ไหลผ่านหมู่ 3,5
3. คลองตุก	ไหลผ่านหมู่ 1,2
4. คลองพูน	ไหลผ่านหมู่ 3,5,6,9
5. คลองลำโลม	ไหลผ่านหมู่ 3,7
6. คลองใหม่	ไหลผ่านหมู่ 4,5
7. คลองโสม	ไหลผ่านหมู่ 4,5,6

ฤดูกาล

ฤดูกาลจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนธันวาคมถึงเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนฤดูมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือและอากาศจะเริ่มร้อนและมีอากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายนและเดือน พฤษภาคม

2. ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคมซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทยทำให้ฝนตกทั่วไปและในช่วงฝนมีช่วงความกดอากาศที่ปกคลุมภาคใต้ เป็นระยะๆ อีกด้วย ดังนั้นจึงทำให้มีฝนตกมากและเนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชตั้งอยู่ทาง ตะวันออกของภาคใต้จึงทำให้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย อย่างเต็มที่ ทำให้ฝนตกมากในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้อำเภอทุ่งสง ไม่มีฤดูหนาวมีเพียงฤดูร้อนและฤดูฝนที่ยาวนาน

ปริมาณน้ำฝน

จากสถิติอากาศกลุ่มพื้นที่ศึกษาจะมีฝนตกตลอดปีในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมี ฝนตกชุกกว่าลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งได้รับกระแสลมจากมรสุมนี้เต็มที่ทำให้ปริมาณน้ำฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากที่สุดในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 639.7 มิลลิเมตร ส่วนใหญ่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกน้อย เพราะมีแนวภูเขาตะนาวศรีกั้นขวางจึงทำให้ได้รับกระแสลมจากมรสุมนี้ไม่เต็มที่ เดือนที่ฝนตกน้อยที่สุดคือเดือนกุมภาพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 34.6 มิลลิตร ส่วนปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรวมตลอดปี 34.6 มิลลิตร ส่วนปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรวมตลอดปีประมาณ 2,3642.2 มิลลิตร

อุณหภูมิ

อุณหภูมิของกลุ่มพื้นที่ศึกษามีค่าเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.2 องศาเซลเซียส เนื่องจากตำบลกะปางตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย ทำให้ได้รับไอน้ำและความชุ่มชื้นมาก ซึ่งมีอุณหภูมิตลอดทั้งปีไม่สูงมากนัก เดือนที่อุณหภูมิสูงสุดคือเดือน เมษายนเฉลี่ย 28.4 องศาเซลเซียส และต่ำสุดในเดือนธันวาคม 25.7 องศาเซลเซียส

ลม

จากสถิติภูมิอากาศ ลักษณะลมในกลุ่มพื้นที่ศึกษาจะมี 2 ทิศทาง คือ ลมตะวันออกเฉียงใต้จะพัดในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนและลมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งจะพัดในช่วงเดือนพฤษภาคม ความเร็วเฉลี่ยของลมที่พัดจะมีค่าระหว่าง 1.4 ถึง 3.4 น็อต (Knots)

การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลกะปางมีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 หมู่บ้าน ดังนี้ คือ

1. หมู่ที่ 1 บ้านคลองตึก
2. หมู่ที่ 2 บ้านคลองตึกเหนือ
3. หมู่ที่ 3 บ้านไสโพ
4. หมู่ที่ 4 บ้านกะโสมเหนือ
5. หมู่ที่ 5 บ้านพูน
6. หมู่ที่ 6 บ้านกะโสม
7. หมู่ที่ 7 บ้านกะปาง
8. หมู่ที่ 8 บ้านลานช้าง
9. หมู่ที่ 9 ค่ายเทพสตรีศรีสุนทร

จำนวนประชากรตำบลกะปาง

จำนวนประชากรของตำบลกะปาง แบ่งเป็น 9 หมู่บ้าน 2,831 ครัวเรือน จำนวนประชากร 14,239 คน โดยแยกเป็นรายละเอียดในแต่ละหมู่บ้านดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : จำนวนประชากรของตำบลกะปาง

หมู่ที่ 1	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
1.	บ้านคลองตูก	147	976
2.	บ้านคลองตูกเหนือ	164	800
3.	บ้านไล่ไพ	162	1,329
4.	บ้านกระโสมเหนือ	202	963
5.	บ้านพูน	207	1,447
6.	บ้านกะโสม	166	1,761
7.	บ้านกะปาง	137	663
8.	บ้านลานช้าง	146	773
9.	ค่ายเทพสตรีศรีสุนทร	1,500	5,527

ปัญหาที่พบในการผลิตยางพาราของตำบลกะปาง

สำนักงานเกษตรอำเภอทุ่งสง (2547) ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบในการผลิตยางพาราของตำบลกะปางไว้ดังนี้

1. ปัญหาเกษตรกรมีรายได้น้อย เนื่องจากว่าการทำอาชีพของเกษตรกรนั้นจะถูกจำกัดโดยพื้นที่และความรู้ในการทำอาชีพการเกษตร และพ่อค้าคนกลาง ทำให้รายได้ไม่พอใช้

2. ปัญหาโรคหน้ำยาง ซึ่งเป็นโรคที่สำคัญโรคหนึ่งของการประกอบอาชีพ การทำสวนยางพาราของเกษตรกรเสียหายและจะเป็นผลกระทบต่ออายุการกรีดยางพาราของเกษตรกร ทำให้อายุการกรีดยางพาราของเกษตรกรลดน้อยลง ทำให้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

3. ปัญหาผลผลิตตกต่ำ อันเนื่องมาจากการใช้ที่ดินในการเกษตรและการทำสวนยางพาราของเกษตรกรติดต่อกันมานานหลายปี ทำให้สภาพที่ดินเสื่อมลง ดินมีการขาดธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของพืช ทั้งนี้เนื่องจากว่าเกษตรกรขาดความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงบำรุงดินและไม่มีเงินเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงบำรุงดินให้ดีขึ้น

4. ปัญหาราคาผลผลิตไม่แน่นอน เนื่องจากว่าราคาผลผลิตของเกษตรกรนั้นจะถูกกำหนดโดยพ่อค้าคนกลางเป็นตัวกำหนดทำให้ราคาของผลผลิตทางการเกษตร ถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางตลอดมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปัญหาเกษตรกรไม่มีฝีมือในการกรีดยาง ทำให้หน้ายางเสียหายซึ่งเป็นผลให้อายุการกรีดยางพาราลดลง

6. ปัญหาเกษตรกรขาดการใส่ปุ๋ย ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากว่าเกษตรกรได้ใช้พื้นที่ทำการเกษตรติดต่อกันมาเป็นเวลานาน จึงทำให้ดินเสื่อมโทรมธาตุอาหารลดน้อยลง

9. การวิเคราะห์เนื้อหา

ลิน พันธุ์พินิจ (2547) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ดังนี้

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นกระบวนการสร้างข้อสรุปแบบนิรนัยจากข้อมูลเชิงพรรณนาโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ มีการแจ้งความถี่ของเนื้อหาหรือประเด็นที่เกิดขึ้นแล้วนับ แต่นักวิจัยบางท่านกล่าวว่า “การวิเคราะห์เนื้อหาอาจไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการเชิงปริมาณก็ได้ เพียงแต่ให้การระบุคุณลักษณะเฉพาะของข้อความหรือสาระอย่างมีระบบ และเป็นสภาพวัตถุวิสัยหรือความเป็นปรนัย การวิเคราะห์เนื้อหา มีกระบวนการ เทคนิค และรูปแบบการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาที่ดีจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีความเป็นปรนัย และมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีสนับสนุนสำหรับสร้างข้อสรุป การวิเคราะห์เนื้อหา มีกระบวนการ เทคนิค และรูปแบบการวิเคราะห์

1. การให้คำนิยามลักษณะเฉพาะของเนื้อหาที่น่าสนใจ พร้อมกับพิจารณาจำแนกประเภทของเนื้อหาหรือประเด็นบนพื้นฐานของทฤษฎี เช่น ประเด็นในเชิงสร้างสรรค์กับประเด็นในเชิงทำลาย ผลลัพธ์ที่ไม่น่าพอใจ เป็นต้น

2. การกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับคัดเลือกและการบันทึกลักษณะของเนื้อหา

3. การเลือกหน่วยวิเคราะห์ซึ่งอาจเป็นกิจกรรม ถ้อยคำ ข้อความ เนื้อหาแต่ละตอน หรือแต่ละย่อหน้า เช่น เดีน ดูโทรทัศน์ หรือคำว่า เมาสูรา

4. การอ่านข้อมูลและบันทึกความถี่ของประเด็นในเนื้อหา การนับความถี่ของประเด็นในเนื้อหามีความแตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

4.1 การนับจำนวนของประเด็นที่มีหรือประเด็นที่ไม่มี จะช่วยให้เราทราบอัตราของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

4.2 การนับจำนวนเวลาที่เกิดขึ้นของประเด็น จะช่วยให้เราทราบถึงความหนักแน่นหรือความสำคัญของประเด็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนิษา รักษาสุข (2549) ได้ศึกษาการผลิตและการตลาดยางพาราของเกษตรกรในจังหวัด ยโสธร โดยเลือกที่บ้านนาคำ ตำบลเด็ด อำเภอมือเมือง จังหวัดยโสธร เกี่ยวกับสภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร สภาพการผลิตและการตลาดยางพารา ตลอดจนปัญหาและ อุปสรรคต่าง ๆ ในการผลิตและการตลาดยางพารา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุ 44 ปี จำนวนสมาชิกใน ครอบครัวเฉลี่ย 4 คน จบการศึกษาระดับประถมศึกษา เหตุผลที่เกษตรกรหันมาปลูกยางพารา เนื่องจากได้รับการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกร ส่วนใหญ่ เกษตรกรรู้จักวิธีการปลูกยางพาราจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉลี่ยปลูกยางพารามาแล้ว 8 ปี ส่วน ใหญ่นิยมปลูกพันธุ์ RRIM 60 ต้นกล้าส่วนใหญ่จะใช้ยางชำถุงเคยได้เข้ารับการอบรมการกรีดยาง จะกรีดยางสองวันเว้นหนึ่งวัน ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย 39.48 กิโลกรัมต่อไร่ แรงงานที่ใช้ในการกรีดยาง เฉลี่ย 2 คน สภาพการตลาดยางพารา พบว่าเป็นเศษยาง/ยางถ้วย โดยการจำหน่ายยางที่ ตลาดประมูลยาง เฉลี่ย 250.15 กิโลกรัม ในรอบปี 2548 ราคาขายสูงสุด ประมาณ 35 /กิโลกรัม และต่ำสุดประมาณ 17 บาท/กิโลกรัม ในด้านปัญหาและอุปสรรคพบว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้าน การตลาดเนื่องจากราคายางค่อนข้างต่ำและไม่คงที่ รองลงมาเป็นปัญหายกยธรรมชาติ โดยเฉพาะ ภาวะภัยแล้งทำให้เกษตรกรขาดแคลนน้ำในการรดต้นยางพารา

ปรีดี ลีลาเศรษฐวงศ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการแก้ปัญหาราคายาง ตกต่ำโดยโครงการยางแผ่นฝั่งแห้ง-รมควันของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบุรี โดยการศึกษาเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ และศึกษาเพิ่มเติมในเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่ สมาชิกสหกรณ์ ผู้บริหารสหกรณ์ เจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เกษตรกรชาวสวนยางทั่วไป และพ่อค้ายาง ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 16 คน ผลการศึกษามีดังนี้ ผลการดำเนินงาน โครงการยางแผ่นฝั่งแห้ง-รมควัน มีการรวมตัวของ เกษตรกรชาวสวนยาง ร่วมกันผลิตยางแผ่นรมควัน และสามารถขายยางได้ราคาสูงกว่ายางนอก โครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โครงการ ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมในการ นำยางขายแก่สหกรณ์ของสมาชิกสหกรณ์ ต้นทุนการแปรรูปมีความเหมาะสม และผู้บริหาร สหกรณ์ติดตามข่าวสาร ราคายางทันเหตุการณ์ และพบข้อเสนอแนะดังนี้

1. การกำหนดนโยบายของรัฐในการแก้ปัญหา ควรกำหนดมาตรการให้ประชาชนที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานตั้งแต่ต้น

2. การจัดอบรมสมาชิกสหกรณ์ ส่งเสริมให้สมาชิกรู้ถึงบทบาทหน้าที่งาน มีความสำนึกในการเป็นเจ้าของสหกรณ์
3. รัฐ ประสานวิทยาลัยเทคนิคท้องถิ่น ภาคเอกชนให้มามีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงการลดต้นทุนการใช้เชื้อเพลิงในการมควันยางแผ่นรมควัน
4. รัฐ สร้างระบบข้อมูลข่าวสารราคายางเชื่อมโยงกับภาคเอกชน เผยแพร่ให้เกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปรับตัวให้เหมาะสม

เลิศ ประจันพล (2535) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดเลย โดยได้ศึกษาถึงสภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจบางประการของเกษตรกร สภาพการปลูกยางพารา ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกร ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 ราย

ผลการวิจัยปรากฏว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นชาย จบการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 และจบประถมศึกษาปีที่ 4 อายุเฉลี่ย 47 ปี ไม่เคยเป็นผู้นำชุมชน เป็นสมาชิก ธ.ก.ส. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเฉลี่ย 36 ปี สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน แรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 3 คน มีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 32 ไร่ เอกสารสิทธิ์ที่ดินเป็นประเภท สปก.4-01 สค.1 ตราจอง ภบท.5 ไม่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อนตัดสินใจปลูกยางพาราด้วยตนเอง พืชเดิมที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

สภาพการปลูกยางพารา ส่วนใหญ่เกษตรกรปลูกยางพารา 13-15 ไร่ เฉลี่ย 12 ไร่ ใช้ยางพาราพันธุ์ RRIN 600 การคมนาคมระหว่างที่พักถึงสวนยางพาราเฉลี่ย 3.2 กิโลเมตร การดูแลรักษามีการกำจัดวัชพืช การตัดแต่งกิ่ง และมีการปลูกพืชคลุมดิน มีการปลูกพืชแซมยางรายได้เฉลี่ย 5,855 บาท เปิดกรีดยางอายุยางเฉลี่ย 7 ปี โดยมีการใส่ปุ๋ยเคมีภายหลังการเปิดกรีดยางเป็นปุ๋ยเคมีจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ต้นทุนในการปลูกยางพาราเฉลี่ย 3,785 บาทต่อไร่ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่ได้จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แหล่งความรู้ที่เกษตรกรได้รับมากที่สุด ได้จากเจ้าหน้าที่ของทางราชการและหน่วยงานที่ส่งเสริมเกษตรกร

ปัญหาอุปสรรคของเกษตรกร มีปัญหามากในเรื่องแรงงานกรีดยาง วิธีการทำยางแผ่นและการคัดคุณภาพยางแผ่น การควบคุมคุณภาพน้ำยางดิบ ความรู้ประสบการณ์ในการกรีดยาง อุปกรณ์การกรีดยาง ราคาอย่างไม่แน่นอน ขาดแหล่งรับซื้อยางแผ่นในพื้นที่เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมไม่ทั่วถึง ขาดเงินทุนปลูกยางพารา ขาดข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะของเกษตรกร คือ สนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม ให้เกษตรกรมีส่วนร่วมพัฒนากลุ่ม ทั้งการผลิตยางแผ่นชั้นดีและการรวมขาย จัดหาปัจจัยการผลิตบริการสมาชิกกลุ่ม ด้านการส่งเสริมควรให้เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมเกษตรกรให้มากขึ้น และทั่วถึง

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน คือ (1) ด้านสังคม เศรษฐกิจ ได้แก่ ชนิดประเภทเอกสารสิทธิ์ที่ดินในการถือครอง ภาวะหนี้สินของเกษตรกร จำนวนแรงงานในครอบครัว (2) ด้านกายภาพ ได้แก่ ระยะทางระหว่างที่พักถึงสวนยางพารา สภาพพื้นที่ปลูกยางพารา ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา (3) ด้านส่งเสริมและสื่อสาร ได้แก่ การติดต่อและรับบริการจากหน่วยงานส่งเสริมที่เกี่ยวข้อง การศึกษาดูงานด้านการเกษตร การฝึกอบรมด้านการเกษตร การได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการปลูกยางพาราของเกษตรกรพบว่าเกษตรกรที่มีสภาพพื้นฐานบางประการแตกต่างกันในเรื่อง จำนวนพื้นที่ถือครองสภาพพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวนครั้งที่ได้รับบริการจากหน่วยงานส่งเสริม และประเภทสื่อที่ได้รับ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสังคม เศรษฐกิจ ด้านกายภาพ ด้านชีวภาพ และด้านส่งเสริมสื่อสาร

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ปัจจัยด้านส่งเสริมและสื่อสารเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในระดับมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานของรัฐจึงควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสื่อสารแก่เกษตรกร ปัจจัยด้านกายภาพ และปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับปานกลาง หน่วยงานส่งเสริมจึงควรพิจารณาคัดเลือกเกษตรกรที่มีความพร้อมและมีคุณสมบัติที่เหมาะสม

อร จุนธิระพงศ์ (2543) ได้ศึกษาผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการผลิตยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง (1) ประสิทธิภาพการผลิตและผลกระทบจากโรค (2) ความสำคัญของการผลิตยางพาราที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ (3) ผลกระทบทางสังคมของการผลิตยางพารา การเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด 3 จังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย เลย และบุรีรัมย์ รวม 160 ตัวอย่าง

การศึกษา พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ยไม่เกิน 3 ไร่ โดยเลือกปลูกยางพาราพันธุ์ RRIM 600 และเริ่มกรีดยางพาราเมื่ออายุประมาณ 6-7 ปี ต้นยางพาราส่วนใหญ่มีการกรีดยางมาแล้วเฉลี่ย 1-3 ปี เกษตรกรกรีดยางปีละประมาณ 8-10 เดือน และเลือกใช้วิธีการกรีดยางตามสภาพภูมิอากาศ แต่ไม่ใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในสวนยางพาราของเกษตรกร คือ ความเสียหายของหน้ากรีด เนื่องจากเกษตรกรขาดความชำนาญในการกรีด และปัญหาเรื่องโรคที่เกิดกับต้นยางพารา โดยเฉพาะอาการเปลือกแห้ง โรคตายจากยอดและโรครากสีชมพู

การศึกษาใช้สมการการผลิตแบบ Cobb - Douglas และใช้วิธีการประมาณสมการพหุคูณการผลิต 2 วิธีการคือ (1) วิธี deterministic (2) วิธี stochastic แต่วิธี stochastic ประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของโรคได้และมีค่าเป็นลบ แสดงให้เห็นว่าเมื่อต้นยางพาราเกิดโรคทำให้ผลผลิตที่ได้รับลดลง

จากการคำนวณด้วยวิธี stochastic พบว่า กลุ่มต้นยางพาราตัวอย่างมีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 0.6062 ต้นยางพาราส่วนใหญ่มีระดับประสิทธิภาพการผลิตสูงถึงสูงมาก เมื่อต้นยางพาราไม่มีโรค เมื่อเกิดโรคต่าง ๆ ต้นยางพาราให้ปริมาณน้ำยางอยู่ในระดับตั้งแต่ 3.31-176.53 กรัมต่อต้น ปริมาณน้ำยางที่สูญเสียจากการเกิดโรคต่าง ๆ อยู่ในระดับ 186.19-12.97 กรัมต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 98.26 - 6.85 ต่อปริมาณน้ำยางในกรณีที่ดินยางพาราไม่เป็นโรค

ส่วนผลกระทบของอุตสาหกรรมยางพาราที่มีต่อระบบเศรษฐกิจนั้น โดยประเมินด้วยราคา 2 ระดับคือ ราคาผู้ซื้อและราคาผู้ผลิตในปี พ.ศ. 2533 และปี พ.ศ.2538 โดยมี 60 สาขาการผลิต (รวมจาก 180 สาขาการผลิต) และเลือกสาขาการทำสวนยางพาราและสาขาการแปรรูปยางอย่างง่าย (การผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครปและยางแท่ง) เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมยางพารา จากการศึกษาพบว่า เมื่ออุปสงค์ขั้นสุดท้ายของทั้ง 2 สาขามีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิต มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าการจ้างงานของสาขาการผลิตต่าง ๆ ให้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นต่ำกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นผลกระทบทางอ้อมมากกว่าผลกระทบทางตรง

ผลกระทบทางด้านสังคมต่อเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า กลุ่มเกษตรกรตัวอย่างมีสภาพทางด้านสังคม ความเป็นอยู่ ตลอดจนคุณภาพที่ดีขึ้นหลังจากเปลี่ยนมาปลูกยางพารา

สำหรับข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ คือ (1) นโยบายเสริมรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพารา โดยกำหนดชนิดพืชแซมยางที่เหมาะสม (2) ควรสนับสนุนให้มีการนำเอาข้อมูลจากแปลงเกษตรไปใช้ในงานวิจัยให้มากขึ้น (3) ควรให้การสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับโรคของยางพาราโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาการเปลือกแห้ง โรคตายจากยอดและโรครากสีชมพู ตามลำดับ (4) เร่งดำเนินการในเรื่องการจดทะเบียนเกษตรกรตามเขตปลูกยาง เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดความเหมาะสมทางด้านต่าง ๆ

บทที่ 3

วิธีการวิจัย (Research Methodologies)

การวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราใน ต.กะปาง อ.ทุ่งสง

จ.นครศรีธรรมราช เพื่อวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Method) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกษตรอำเภอ 1 คน เกษตรกรตำบล 1 คน เกษตรกรผู้ที่มีประสบการณ์กรีดยางมาแล้วไม่น้อยกว่า 25 ปี 3 คน และเกษตรกรที่ผลิตยางพาราในพื้นที่ ต.กะปาง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช 9 คน โดยใช้เทคนิค วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ โดยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวความคิด

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการดังนี้

1.เตรียมพื้นที่ศึกษา

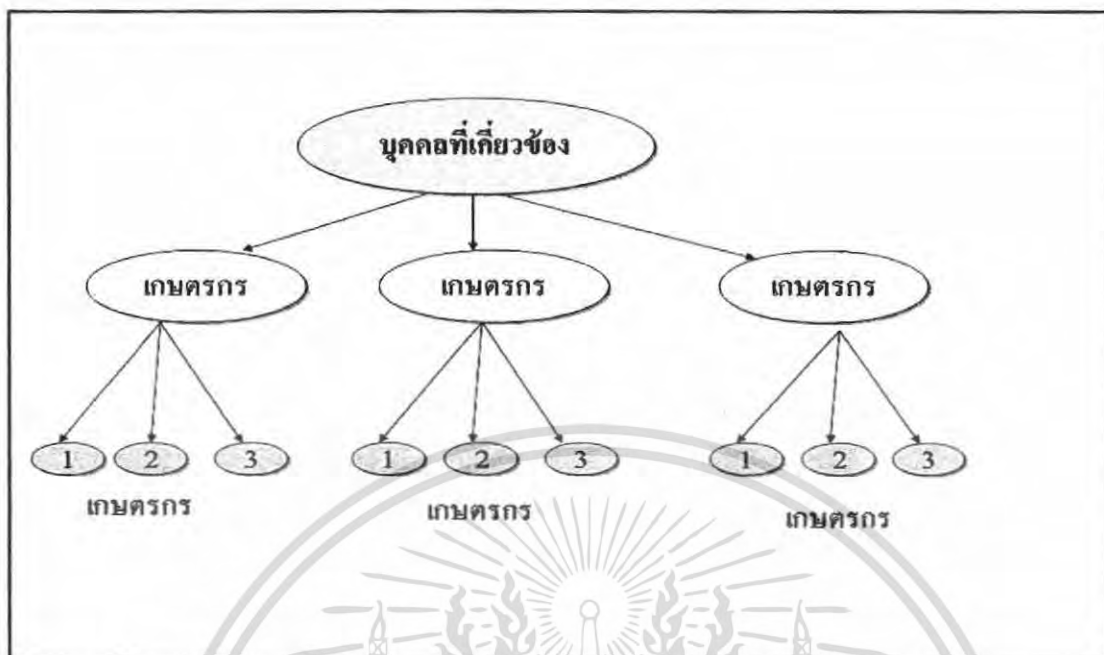
ผู้วิจัยติดต่อกับผู้นำชุมชนของตำบล โดยแนะนำตัวเองและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในด้านต่าง ๆ

2.วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการดังนี้

2.1 เริ่มสัมภาษณ์จาก ผู้นำชุมชน หัวหน้าศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีชาวบ้าน ในเรื่องปัญหาการผลิตยางพาราในพื้นที่ ต.กะปาง อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช จำนวน 2 ท่าน จากนั้นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แนะนำเกษตรกรที่สามารถให้ความรู้ในเรื่องปัญหาการผลิตยางพาราในพื้นที่ เพื่อทำการสัมภาษณ์ จำนวน 3 ท่าน ต่อมาให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้ง 3 ท่าน แนะนำเกษตรกรที่สามารถให้ความรู้ในเรื่องปัญหาการผลิตยางพาราในพื้นที่หรือผู้ที่เคยประสบปัญหาการผลิตยางพาราโดยจะขอให้แต่ละท่าน แนะนำเกษตรกร จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการสัมภาษณ์ต่อไป ดังภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 : วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 ตรวจสอบเนื้อหาในการสัมภาษณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตรวจสอบเนื้อหาในการสัมภาษณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

แผนการดำเนินงาน(Scheduling and Planning)

ผู้จัดทำได้จัดทำกรรรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำโครงสร้างเสนอดนคณะกรรมการควบคุมปัญหาพิเศษ ผลิตชิ้นงาน ทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจนกระทั่งสรุปผลการศึกษาและจัดทำเล่มปัญหาพิเศษฉบับสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2549 ถึงเดือนพฤษภาคม 2550 รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 6 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ (Findings and Results)

การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราใน ต.กะปิง อ.ทุ่งสง จ. นครศรีธรรมราช โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ผลิตยางพาราและผู้ที่มีความรู้ทางด้านยางพารา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

เกษตรกรที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นั้น จำนวน 14 คน ด้วย เกษตรอำเภอ 1 คน ผู้นำชุมชน 1 คน และจำนวน 12 คนเป็นทั้งเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา และผู้ที่มีประสบการณ์ในการกรีดยางพารา มาแล้วมากกว่า 25 ปี

รายละเอียดของการดำเนินการสัมภาษณ์ รวมทั้งคำถามคำตอบ มีรายละเอียดดังนี้ในการ สัมภาษณ์จากผู้วิจัย และคำตอบจากเกษตรกรและ ทั้ง 14 คน เป็นดังนี้

วันพุธที่ 14 มีนาคม 2550 : คุณสมชัย เมืองเมิน (ภาพที่ 3) เกษตรอำเภอ

ภาพที่ 3 คุณสมชัย เมืองเมิน

คุณสมชัย เมืองเมินได้เริ่มทำงานในสำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช 11 ปี จากนั้นมารับ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรในอำเภอทุ่งสงเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการแนะนำและส่งเสริม การเกษตรซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับยางพารา ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบในการผลิตยางพารา ไว้ดังนี้

“ในการเตรียมพื้นที่และการปลูกจะไม่ค่อยพบปัญหามากนักโดยได้ทุน สนับสนุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีการจ่ายเงินเป็นงวดๆ ในวงเงิน 7,300 บาทต่อไร่เป็นเวลาห้าปีครึ่ง หากจะพบปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพดินขาด การปรับปรุงดูแล เกี่ยวกับโรคของยางที่มีอยู่ในพื้นที่เดิม สำหรับพื้นที่ปลูกยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหม่ (พื้นที่นาเดิม) จะประสบปัญหา เกี่ยวกับธรรมชาติและสภาพดินในนาเดิม จะมีผลต่อการเจริญเติบโตของยางที่ปลูก ส่วน แมลงที่พบในช่วงนี้คือ ปลวก และสัตว์และลำต้นแต่พบน้อย ในช่วงการการกรีดจะพบปัญหาเกี่ยวกับระบบ การกรีดยางของเกษตรกรที่ถี่จนเกินไปส่งผลให้เกิดโรคหน้าแห้ง ส่วนโรคที่พบ ในช่วงนี้จะแตกต่างกันตามฤดูกาล เช่น หน้าฝนจะพบโรคเส้นดำ โรคใบร่วง หากกรีดในช่วงหน้าแล้ง จะส่งผลต่อเปอร์เซ็นต์น้ำยางแห้ง ปริมาณน้ำยางจะ ลดลงระบบการตลาดโดยมากเกษตรกรจะนำผลผลิตที่ได้ไปขายกับพ่อค้าในพื้นที่ บางส่วนจะมีพ่อค้าเข้ามารับซื้อถึงที่ ในรูปของน้ำยางสดและเศษยาง มีการเปิด ตลาดกลาง ยางพาราแต่ยังไม่เป็นที่นิยมเพราะอาจมีความล่าช้าในเรื่องของการ รับเงินในทันที และขั้นตอนในการผลิตยางแผ่นของเกษตรกรจะต้องสะอาด ไม่มีฟองอากาศ ความกว้างยาวต้องได้มาตรฐานหนัก 800 ถึง 1200 กรัม ความชื้นไม่เกิน 3 เปอร์เซ็นต์”

(สมชัย เมืองเมิน ,2550)

สรุป ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา ที่ได้ จากการสัมภาษณ์ คุณสมชัย เมืองเมิน เกษตรอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล
2. ปัญหาโรคของยางในพื้นที่เดิม
3. ปัญหา ภัยธรรมชาติ
4. ปัญหาระบบการกรีดยางของเกษตรกร
5. ปัญหาโรคหน้าแห้ง
6. ปัญหาโรคใบร่วง
7. ปัญหาโรคเส้นดำ
8. ปัญหาการไม่ยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกร

วันพุธที่ 14 มีนาคม 2550 : คุณสิทธิวุฒิ ฐัประเสริฐ (ภาพที่4) เกษตรตำบลกะปาง

ภาพที่ 4 คุณสิทธิวุฒิ ฐัประเสริฐ

คุณสิทธิวุฒิ ฐัประเสริฐ เป็นนักส่งเสริมการเกษตรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในตำบลกะปาง เกี่ยวกับการแนะนำและส่งเสริมการเกษตรซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับยางพารา ได้กล่าวถึง ปัญหาที่พบในการผลิตยางพาราไว้ดังนี้

“ในการผลิตยางพาราของเกษตรกรของตำบลกะปางอาศัยการถ่ายทอด ต่อๆกันมา การผลิตส่วนใหญ่เกษตรกรผลิตแบบตัวใครตัวมันไม่มีการรวมกลุ่มใน ด้านปัญหาที่พบจะแบ่งเป็นสองลักษณะคือ พื้นที่ปลูกยางเก่าและพื้นที่ปลูกยาง ใหม่ (พื้นที่นาเดิม) ปัญหาที่พบในการเตรียมพื้นที่และการปลูกสำหรับพื้นที่ปลูก ยางเก่า เกี่ยวกับโรคจากพื้นที่เดิม ดินที่เสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้สารเคมี ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยเกษตรกรไม่มีการนำดินในพื้นที่ไปตรวจเลย ปัญหาใน พื้นที่ปลูกยางใหม่ในช่วง 3 ปีแรกจะไม่มีปัญหาจากนั้น จะพบปัญหาบ้าง เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ น้ำท่วมหรือไฟไหม้ในฤดูแล้งแต่มีการป้องกันโดยการขุดร่อง หรือทำทางไฟกันไฟในฤดูแล้งตั้งไว้แต่น้อย ในด้านโรคแมลงที่พบ คือ ไบร่วง จะกินรากฝอยจนหมดหนอนทราย เป็นแมลงพลับตระกูลด้วงในช่วงหนึ่งจะไปอยู่ ในดินแก้ปัญหาได้ยาก แต่พบน้อยต้องตัดวงจรชีวิตของมัน การเปิดกรีดในช่วง การกรีดจะพบปัญหาเกี่ยวกับชาวบ้านจะไม่มีความรู้ในด้านการกรีดทาง หน่วยงานรัฐก็มีการจัดอบรมแต่ประสบปัญหาการยอมรับของเกษตรกรเนื่องจาก การปลูกยางเกิดขึ้นก่อนที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะเกิดขึ้น ชาวบ้านจะ ยึดติดความเชื่อเดิมๆ ไม่เหมือนภาคอีสานที่เพิ่งมีการปลูกยางใหม่ แต่เกษตรกร เริ่มมีการตื่นตัว เกษตรกรไม่คิดว่าเป็นปัญหาจึงส่งผลถึงอายุการใช้งานของ ยางพาราแทนที่จะกรีดได้ 25-30 ปีแต่เมื่ออายุแค่ 20 ปีก็โค่นทิ้ง เนื่องจาก การกรีด การกรีดถึงเนื้อไม้ รัฐมีการส่งเสริมแต่ยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากมีการรักษาหน้ายางจะสามารถกรีดยางได้ตลอดแต่ชาวบ้านบางส่วนก็ไม่สนใจ เนื่องจากเมื่อโค่นแล้วสามารถขายไม้ยางได้ เกษตรกรเตรียมการขายไม้ยางเป็นเงินจำนวนมาก โรคหน้ายางที่พบในฤดูฝน จะพบโรคเส้นดำ เนื่องจากเชื้อไฟทอปโทราและไหลมาตรงหน้ายาง จุดสังเกตใบที่ต้นจะหลุดทั้งก้าน เมื่อสลัดใบไม่หลุดจะมีจุดน้ำยาง โรคใบร่วง พาราเป็นพืชหมักจรรยาอีกตัวหนึ่งซึ่งสามารถขายได้ทุกเวลา จุดขายตลาดในท้องถิ่น และมีพ่อค้าเข้ามารับซื้อถึงในพื้นที่บางครั้งถึงขั้นตกเขี้ยวคือมีการจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่เกษตรกรก่อน มีการรวมกลุ่มแต่ก็ล้มไปเนื่องจากผลประโยชน์เกษตรกรไม่นำผลผลิตไปขายตลาดกลางอาจเป็นเพราะเกษตรกรคิดว่าการขายในตลาดกลางเหมือนการขายในตลาดแทรกแซงของรัฐบาล เมื่อก่อนคือจะต้องได้มาตรฐานและมีการแบ่งยางเป็นเกรด 1,2,3,4 ราคาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับคุณภาพยาง ราคาในตลาดกลางกับตลาดในท้องถิ่นที่พ่อค้าในตลาดนำยางไปขายก็แตกต่างกันก็ไล่ไม่ต่ำกว่า 5 บาท ซึ่งจุดนี้ยังเป็นปัญหาทั้งๆที่มีการเปิดตลาดที่ตำบลถ้ำใหญ่แต่เกษตรกรก็มาใช้บริการน้อย เนื่องจากราคายางพาราสูง”

(สิทธิวุฒิ ฐัประเสริฐ ,2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จาก คุณสิทธิวุฒิ ฐัประเสริฐ

1. ปัญหาโรคในพื้นที่เดิม
2. ปัญหาขาดความรู้ในการผลิตยางพารา
3. ปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่
4. ปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ
5. ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม
6. ปัญหาความรู้ในด้านการตลาด ในการขายเกษตรกรคำนึงในเรื่องความสะดวกมากกว่าเรื่องราคา
7. ปัญหาการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันศุกร์ที่ 15 มีนาคม 2550 : คุณสุบรรณ ประดู่ (ภาพที่ 5) หมออดินประจำอำเภอ

ภาพที่ 5 คุณสุบรรณ ประดู่

คุณสุบรรณ ประดู่ อายุ 55 ปีเป็นหมออดินประจำตำบลและเป็นประธานกลุ่มเกษตรกรสง
มิตรซึ่งผลิตปุ๋ยชีวภาพใช้เองและจำหน่ายมีประสบการณ์ในการผลิตยางพารามาแล้วกว่า 33 ปีใน
เนื้อที่ 90 ไร่ การผลิต

“ปัญหาที่เกิดขึ้นในการผลิตยางพาราสวนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับโรค
และแมลง การใช้สารเคมี การกรีดยางของเกษตรกร ปัญหาเริ่มเกิดเมื่อ 10 ปีที่ผ่าน
มาคือดินต่างเนื่องจากการใช้สารเคมี ติดต่อกันเป็นเวลานาน โรคในพื้นที่เดิม
เนื่องจากการขุดหลุมโดยไม่ขุดต่อเก่าออกหากเป็นการเตรียมพื้นที่จะเก็บเศษไม้
เก่าออกไม่หมดซึ่งเป็นสาเหตุของโรครากเน่า เนื่องจากเชื้อรา โรครากเน่าจะพบ
หลังปลูก 3 เดือน อาการใบเหลืองใบเน่าตายจากยอดสดหรือที่ชาวบ้าน
เรียกว่ายางถูกญาติ ยิ่งแก่ไม่ค่อยได้ ปลูก หลังจากยาง 3 ปี ลักษณะอาการ
ใบเหลือง มีน้ำยางไหลตามลำต้น ประมาณ 1 เดือน ต้นก็จะตาย วิธีแก้ไข ใช้
สารเคมีกำจัดหรือใช้อินทรีย์ชีวภาพโดยใช้สาร พด.3 จากกรมพัฒนาที่ดินที่หมัก
รวมกับพวกสับปะรด มะละกอ ก้างปลา และกากน้ำตาลสามารถนำไปใช้กัน
ปลูกได้ โรคได้คำ วิธีแก้ปัญหายังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ หากพบต้องใช้วิธีการ
ตัดให้ต่ำกว่าจุดที่เป็นโรคและนำส่วนที่ตัดไปเผาทิ้ง หากโรคลุกลามถึงโคนต้องขุด
แล้วปลูกใหม่และต้องนำดินที่ขุดไปเผาทำลาย การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช
ในขณะยางยังเล็กคือในปีที่ 1-3 จะพบว่าละอองของสารเคมีจะทำให้ต้นยาง
แคะแกระม ใบเรียวยาว คล้ายใบไผ่ การเจริญเติบโตช้า วิธีการแก้ปัญหา ลดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้สารเคมีหันมาใช้การกำจัดวัชพืชโดยวิธีการถาง หรือตัดวัชพืชในช่วงที่ยังเล็ก ในช่วงการกรีดจะพบปัญหาเกี่ยวกับ โรคเส้นดำ ใช้สารเคมีทาบริเวณหน้ายางใน ฤดูฝนและไม่ควรกรีดในช่วงฤดูฝน โรคหน้าเนา โรคเปลือก ด้านการตลาดมีพ่อค้า คนกลางเข้ามารับซื้อน้ำยางถึงหน้าสวน ไม่มีการต่อรองราคา”

(สุบรรณ ประดู่ ,2550)

สรุปปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหา ที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณสุบรรณ ประดู่ เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ปัญหา ดินต่างการใช้สารเคมี
2. ปัญหาโรคและแมลง
 - โรคเส้นดำ
 - โรคหน้ายางตาย
 - โรครากยาง
 - โรคไล่แดง
 - ปลว
3. ปัญหาโรคในพื้นที่เดิม
4. ปัญหาขาดแรงงาน
5. ปัญหามีหนี้สิน
6. ปัญหาขาดความรู้ในการกรีด
7. ปัญหาไม่มีการส่งเสริมการผลิตน้อย
8. ปัญหาเกษตรกรเปลี่ยนแปลงยาก
9. ปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช
10. ปัญหาการดูแลรักษาไม่ทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันเสาร์ที่ 16 มีนาคม 2550 : คุณเจิม จิตรเพชร (ภาพที่ 6) เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ภาพที่ 6 คุณเจิม จิตรเพชร

คุณเจิม จิตรเพชร เริ่มทำสวนยางตั้งแต่ปี 2513 เป็นเวลา 37 ปี ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบในขั้นตอนการผลิตยางพาราไว้

“เริ่มจากการถางป่าแล้ว เผา ยางสมัยก่อนไม่ต้องใส่ปุ๋ยเพราะดินดี เมื่อปลูกยางไม่ได้เฝ้าทั่วพื้นที่จึงต้องมีการใส่ปุ๋ยและต้องทำตามกองทุนสวนยางที่กำหนดมาจึงทำให้เกิดปัญหาเชื้อราและปลวกเชื้อราที่มีอยู่ในพื้นที่เดิมเนื่องจากการเก็บ เศษไม้ของยางเก่าในพื้นที่ไม่หมดการ เกิดปัญหาเชื้อราค้างอยู่ในดิน รากราขาว ต้น จะตายลงมาจากยอดให้ยาจากกองทุนแต่ได้ผลน้อย พันธุ์ยางไม่แท้ หากซื้อเองหากได้จากกองทุนจะได้อย่างแท้ แต่ตาต้นข้าวจะไม่ค่อยดีและต้นใบจะร่วงใบบางแคะแกลน ไม่ปลูกยางพันธุ์เดิมๆ ซ้ำๆ กันในพื้นที่เชื้อราจะอยู่ที่รากยางที่ติดในดิน พอฝนตกจะติดต่อมาเรื่อยๆ โรคที่พบในยางได้แก่ โรคหน้าแห้ง น้ำยางไม่ออก เปลือกพองดำแล้วแตก น้ำยางจะย่อยตลอดวัน เมื่อเอาปุ๋ยมาใส่ก็ยิ่งเหมือนเดิม ถ้าฉีดยางมากยางจะไม่ออก ทางกองทุนให้ฉีดยาแต่เกษตรกรใช้วิธี ปุ๋ยชีวภาพใช้แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในครอบครัวส่วนมากจะทำกันอยู่ ประมาณ 2-3 คน ส่วนลูกๆจะยังเรียนหนังสือหรือไม่ก็ทำงานด้านนอกๆ”

(เจิม จิตรเพชร ,2550)

สรุป ปัญหาที่พบในการผลิตยางพาราและแนวทางในการแก้ปัญหา ที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณเจิม จิตรเพชร เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ในการเตรียมพื้นที่และการปลูกเชื้อราที่มีอยู่ในพื้นที่เดิมเนื่องจากการเก็บเศษไม้ของยางเก่าในพื้นที่ไม่หมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แรงงานมีน้อย
3. ใช้ปุ๋ยผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล
4. การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโต การเปลี่ยนพันธุ์ยาง
5. โรคและแมลง
 - โรคราเส้นดำ
 - โรครากขาว
 - เชื้อราในพินที่
 - ปลวก
 - โรคหน้าแห้ง

6. พันธุ์ยางไม่แท้

7. การกรีดยางของเกษตรกร

8. ไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ

แนวทางการแก้ปัญหาที่ คุณเจิม เสนอแนะ

โรคได้ดำ ตัดถึงบริเวณที่เห็นว่าตายแล้วใส่ปุ๋ยเพื่อเกิดยอดใหม่

เชื้อรา ใช้ปุ๋ยขี้ค่างควหรือปุ๋ยชีวภาพเพื่อยับยั้งการลุกลาม

การเกิดโรค เนื่องจากการปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโตควรเปลี่ยน

พันธุ์ยาง

วันศุกร์ที่ 16 มีนาคม 2550 : คุณจบ ศรีทอง (ภาพที่ 7) เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ภาพที่ 7 คุณจบ ศรีทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณจบ ศรีทอง อายุ 61 ปีเริ่มทำสวนยางตั้งแต่อายุ 24 ปี เป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำสวนยางมาแล้ว 37 ปี ได้กล่าวถึงปัญหาในการผลิตยางพาราไว้ว่า

“แรกเริ่มจะพบปัญหาการเก็บเศษไม้ในพื้นที่ออกให้หมดทำให้เกิดเชื้อรา และเพลี้ยหอยจะมีลักษณะเป็นตัวดำเกาะอยู่ตามต้น มันจะดูดน้ำเลี้ยงของต้นยาง ซึ่งเพลี้ยหอยนี้ทำลายโดยการใช้มือขยี้ก็ตายแต่โรคเชื้อรารากขาว ไล่แดง ที่พบเราแก้ปัญหาได้ อาการที่พบจะมีอาการใบเหลือง ไล่แดง ก็จะต้องตัดออกคล้ายกับมังคุดถูกแล้ง มันจะแดงลงมาเรื่อยๆก็ต้องตัดออกเสร็จแล้วต้องใช้ปูนขาวผสมปูนซีเมนต์มาทาที่เราตัดออกแล้วยางก็จะออกยอดใหม่ ถ้าเราไม่ตัดออกอาจจะตายหมดทั้งสวนเพราะมันจะลามไปเรื่อยๆ และส่วนที่เราตัดทิ้งก็ต้องเผาทิ้งเพราะถ้าเก็บไว้ก็จะลามไปต้นอื่น ส่วนโรคเส้นดำจะเป็นกับต้นยางที่เรากรี๊ดแล้วต้องใช้ยาทามันก็จะหาย ปัญหาที่สำคัญของยางคือ ยางแรกปลูกคือถ้ามีต้นยางเดิมแล้วเราต้องใช้ปูนขาวคลุมหลุมก่อนปลูก สำหรับทุกวันนี้ก็ไม่มีปัญหาอะไรมากเพราะทำกันแบบง่ายๆเพราะจะใช้รถไถกวาดและก็ตากดินให้แห้งในส่วนของแมลงก็ไม่ค่อยมี โรคที่หนักกลัวที่สุดคือโรคหน้าตายไม่มีน้ำยางและน้ำยางเป็นสีเหลืองที่โคนรากคล้ายๆวุ้น ใบสีแดง มีลักษณะใบเหี่ยวแล้วก็ตายซึ่งวิธีการแก้ปัญหาคือต้องขุดจากต้นที่เป็นโรคในรัศมีหกเมตรเพราะโรคจะลุกลามไปเรื่อยๆ ตามราก ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้และเป็นปัญหาที่ร้ายแรง”

(จบ ศรีทอง ,2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกร รวมทั้งแนวทางแก้ปัญหา ที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณจบ ศรีทองเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. โรคในพื้นที่เดิม
2. ขาดความรู้ในการผลิตยางพารา
3. ไม่มีการส่งเสริม
4. ไม่มีการรวมกลุ่ม
5. ความรู้ในด้านการตลาด
6. แรงงาน
7. การดูแลรักษาไม่ทั่วถึง
8. โรคและแมลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- โรคเส้นดำ
- โรคใบยาวเป็นจุด
- โรคหน้ายางตาย
- โรครากลอย
- โรคไส้แดง
- เพลี้ยหอย

แนวทางการแก้ปัญหาที่คุณจบ เสนอแนะ

- ให้ตกแต่งกิ่งก้านของต้นยางที่ออกใหม่
- ส่วนของหน้ายางที่เป็นโรคเส้นดำก็ใช้ยาทา
- ก่อนการปลูกแนะนำให้ผสมปูนขาวรองพื้น

วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม 2550 : คุณสมคิด แป้นสุข (ภาพที่ 8)เกษตรกรผู้ผลิต
ยางพารา

ภาพที่ 8 คุณสมคิด แป้นสุข

คุณสมคิด แป้นสุข มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารามาแล้ว 30 ปี ได้กล่าวถึงการ
ผลิตยางพาราไว้ว่า

“การผลิตสืบทอดกันมาตั้งแต่รุ่นของบรรพบุรุษ แรกเริ่มไม่มีการใดใช้การ
ชุดหลุม ปัญหาที่พบในช่วงการเตรียมพื้นที่ คือการเก็บเศษไม้หรือรากลอยออก
จากพื้นที่ไม่หมดทำให้เป็นสาเหตุของโรคในสวนยางพารา โรคที่พบในช่วงนั้น
ได้แก่โรคราน้ำฝน โรคไส้แดง ในช่วงปีที่ 3 จะพบโรคโคนเน่า เกิดจากการเก็บเศษ
ไม้ไม่หมด มีการติดต่อกันโดยรากจะไปสัมผัสกันทำให้เกิดโรค แก้ปัญหาไม่ได้เลย
ชุดหลุมตก ใช้ยาและไปปรึกษากองทุนสวนยางแต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ โรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบร่วงจะมาในฤดูฝนและหายไป ใช้ปุ๋ยบำรุงให้มีการเจริญเติบโตใหม่ มีอาการในช่วงการกรีดช่วงหน้าที 2 หลังเปิดการกรีดไปแล้วประมาณ 3-4 ปี โรคที่พบโรคหน้าดำในฤดูฝนใช้ยาทาหน้ายางส่วนมากสาเหตุจะเกิดจากฝนทำให้ใบร่วงมาทับหน้ายางทำให้เกิดโรคเส้นดำ หากมีฝนตกหนักในช่วงกลางคืนจะพบโรคใบร่วงเมื่อหมดฝนก็จะหายไปโดยใบใหม่จะงอกขึ้นมาแทน ปัญหายางลัมเมื่อต้นใหญ่สาเหตุเกิดจากการขาดหลุมไม่ได้ขนาด ปลูกปลูก ยางชำสูง ปลูกยาง ช้ำ าก ฤง คือ ไม้รู้ว่ามียากแก้วในถุงมีขนาดเท่าไรบ้างถุงสั้นบางถุงยาว เมื่อนำไปปลูก รากจะไม่สามารถงลึกได้แต่จะแผ่ออกข้างเสียมากกว่า ทำให้เมื่อมีลมพัดยาง จะลัม ส่วนในเรื่องการใส่ปุ๋ยจะใส่ปีละ 3 ครั้ง ยางเล็กจะขาดหลุมก่อนใส่รอบต้น เมื่อยางโตจะใส่บริเวณทรงพุ่มระหว่างต้น และระหว่างร่อง โดยใช้การหว่านไม่มีการขาดหลุมก่อน ในด้านการตลาดจะไม่มีกรรวมกลุ่มมีการนำยางออกไปขาย กันเอง ไม่สามารถต่อรองราคากันได้ หากได้ก็จะเป็นหน่วยส่วนตัวเกษตรกรไม่มีการนำยางพาราที่มีอยู่ไปขายตลาดกลางเนื่องจากมีขั้นตอนที่ยุ่งยากรอนาน การจ่ายเงินจะจ่ายเป็นเงินเชื่อ ไม่มีหน่วยงานรัฐเข้ามาแนะนำหรือหากมีก็แนะนำให้ แต่แต่ทำอะไรไม่ได้ ส่วนของปัญหาลูกจ้างจะมีการกรีดหน้ายางถึงเนื้อไม้ทำให้ต้น ยางเสีย โรคหน้ายางตายหนึ่ง หมัดหน้ายางเกิดจากการกรีดถี่เกินไป แก้ได้โดยหยุด กรีดแล้วใส่ปุ๋ยบำรุงทิ้งไว้ 1 ปี แล้วกรีดใหม่อีกครั้ง”

(สมคิด แป้นสุข ,2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จาก การสัมภาษณ์ คุณสมคิด แป้นสุข เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. เชื้อโรคในพื้นที่เดิม
2. โรคต่างๆที่เกิดขึ้นในช่วงปลูก
3. โรคและปลวก
4. แรงงานคนมีน้อย
5. ไม่มีกรรวมกลุ่มกัน
6. มีการเข้ามาแนะนำของภาครัฐน้อย
7. การไม่ยอมรับเทคโนโลยีในการเกษตร
8. เยาวชนไม่สนใจการเกษตร
9. ขาดความรู้ในการกรีดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การใช้สารเคมี
11. การใส่ปุ๋ยผิดวิธี
12. การเปิดหน้าயากก่อนเวลา
13. เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริมให้เยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก
14. การพนัน
15. การกรีดยางถี่เกินไป
16. การขายให้กับพ่อค้าคนกลาง
17. คิดถึงความสะดวกมากกว่าราคาที่ขายได้
18. ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอ
19. อ่อนเพลียจากการกรีดยาง

วันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2550 : คุณ น้อม ศรีสวัสดิ์ (ภาพที่ 9) เกษตรกรผู้ปลูก
ยางพารา

ภาพที่ 9: คุณน้อม ศรีสวัสดิ์

คุณน้อม ศรีสวัสดิ์ อายุ 47 ปี ผู้มีประสบการณ์ในการทำสวนยางมาแล้ว 25 ปี

“ในช่วงแรกๆ ไม่ค่อยพบปัญหาในการปลูก การเตรียมพื้นที่ เพราะอาศัย
การจ้างมากกว่า ส่วนปัญหาที่พบ จะพบปัญหาดินเสื่อม เนื่องจากการใช้สารเคมี
ติดต่อกันมาเป็นเวลานานและเก็บเศษไม้ออกจากพื้นที่เดิมไม่หมด จึงเป็นต้นเหตุ
ของการเกิดเชื้อรา ส่วนมากจะพบโรคราไส้ดำ ปลูก และโรครากเน่า เมื่อเราปลูก
ในพื้นที่เดิมก็จะทำให้เกิดโรคราเนื่องจากเชื้อที่เกิดอยู่กับตอเก่าพอปลูกยางใหม่ก็
จะทำให้เกิดโรคระบาดโดยส่วนมากแล้วในช่วงของการกรีดยางจะพบปัญหาเรื่องหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เน่าจะพบในช่วงฤดูฝนเป็นส่วนมาก สำหรับปัญหาในด้านการตลาดไม่ค่อยมีการรวมกลุ่มเพราะเมื่อขายแล้วกว่าจะได้เงินต้องรอ 15 วัน จึงทำให้เกษตรกรไม่ค่อยมีการรวมกลุ่ม พ่อค้าคนกลางมีการต่อรองราคาตามสภาพขงมีการกดราคา”

(น้อม ศรีสวัสดิ์ ,2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จาก การสัมภาษณ์ คุณน้อม ศรีสวัสดิ์ เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ปัญหาขาดแคลนแรงงาน
2. ปัญหาเชื้อราจากต้นตอเก่า
3. ปัญหาการใช้สารเคมี
4. ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม
5. ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง
6. ปัญหาที่มีการส่งเสริมน้อย
7. ปัญหาการกรีดยางของเกษตรกร
8. ปัญหาโรคและแมลง
 - โรคหน้ายางเปื่อย
 - โรครากเน่า
 - โรคหน้าแห้ง

แนวทางการแก้ปัญหาที่คุณน้อม ศรีสวัสดิ์ เสนอแนะ

- ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มในการผลิตเพราะจะทำให้เราสามารถต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลางได้ และจะได้ร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพยางและยางแผ่นให้มีคุณภาพ
- ส่งเสริมให้มีการแนะนำการใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมี
- อยากรให้กรมส่งเสริมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหากับเกษตรกรมากขึ้น

วัน จันทร์ ที่ 19 มีนาคม 2550 : คุณชะอัน แก้วอุดม(ภาพที่ 10) เกษตรกรผู้ผลิต
ยางพารา

ภาพที่ 10 คุณชะอัน แก้วอุดม

คุณชะอัน แก้วอุดม ผู้มีประสบการณ์ในการทำสวนยางมาแล้ว 40 ปี ได้กล่าวถึงปัญหาที่
พบในการเตรียมพื้นที่ไว้ว่า

“ในพื้นที่เดิมที่ปลูกยางมานั้นมีการใช้สารเคมีติดต่อกันเป็นเวลานานทำให้ดินเสื่อมสภาพ และปัญหาการจัดการกับเศษไม้เก่าหรือตอไม้ในพื้นที่เดิมไม่หมด ทำให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค และเมื่อปลูกยางจะพบโรคเชื้อราในดินทำให้ต้นยางตายโดยใบยางจะแดงและตายไปเองจะพบโดยทั่วไป เมื่อขึ้นปีที่ 2 จะพบโรค และมีน้ำยางไหลออกมาตามต้นยาง มีการแตกยอดใหม่กลางต้น การกรีดยางหน้าที่ 3 จะพบกับปัญหาส่วนหน้าแรกกับหน้าที่ 2 จะไม่เกิดปัญหา มีหน้าแห้งในอัตราร้อยละ 10 ส่วนโรคที่มาในฤดูฝนจะพบโรคหน้าขึ้นเชื้อราจะขึ้นขนเป็นปุยหากปล่อยไว้จะเกิดโรคหน้าเน่า ปุยและสารเคมีมีราคาสูง และหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพซึ่งจะได้ผลช้าแต่ยางจะออกนาน ส่วนปุ๋ยเคมียางจะออกเร็วแต่ออกไม่นานแล้วในด้านการตลาดทำเป็นยางแผ่น ซึ่งไปขายในตลาดในพื้นที่ไม่สามารถรวมกลุ่มกันได้เนื่องจากผลประโยชน์และความจำเป็นในการใช้เงินบ้างท่านต้องส่งเงินไปให้ลูกเรียนหนังสือ ค่าเช่า ค่ารถ เป็นต้น ซึ่งทำให้การรวมกลุ่มทำยางไปขายยังตลาดกลาง เพราะในการขายยางตลาดกลางนี้จะต้องรอและมีขั้นตอนที่ยุ่งยากมาก บางครั้งเงินจะได้ช้า ซึ่งเกษตรกรมีความต้องการเงินอยู่แล้วจึงไม่เป็นที่ยอมรับ ในการผลิตยางพาราส่วนใหญ่จะมีการจ้างในการกำจัดวัชพืช การกรีดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากทำเองไม่ไหวเพราะทำเพียง 2 คน และลูกก็ยังเรียนอยู่ทำงานข้างนอกบ้าง ส่วนภาครัฐเคยเข้ามาแนะนำแต่นานมาแล้ว”

(ชะอ้น แก้วอุดม ,2550)

สรุปปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณชะอ้น แก้วอุดม เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูก
2. ปัญหาขาดแคลนแรงงาน
3. ปัญหาเชื้อราจากต้นตอเก่า
4. ปัญหาการใช้สารเคมี
5. ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม
6. ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง
7. ปัญหาที่มีการส่งเสริมการผลิตน้อย
8. ปัญหาการกรีดยางของเกษตรกร
9. ปัญหาโรคและแมลง
 - โรคหน้ายางเปื่อย
 - โรครากเน่า
 - โรคหน้าแห้ง
 - โรคเส้นดำ
 - โรคหน้าเน่า

วันอังคารที่ 20 มีนาคม 2550 : คุณจำริญ แคนยุค (ภาพที่ 11) เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ภาพที่ 11 คุณ จำริญ แคนยุค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณจำรูญ แคนยุค เกษตรกรผู้มีประสบการณ์ในการผลิตยางพารามาแล้ว 30 ปี ในการผลิตยางพาราของเกษตรกรในละแวกนี้จะเอาภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ พื้นที่ในการทำสวนยางพาราประมาณ 30 ไร่ ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบไว้ว่า

“ในช่วงแรกเริ่ม จะพบปัญหาเรื่องการไม่ขุดต่อเก่าที่อยู่ในพื้นที่เดิมออก ทำให้เป็นสาเหตุของเชื้อรา ในช่วงปลูกใบจะแดงเมื่อขุดดูโคนจะเน่าหมดแล้วไม่สามารถช่วยได้ แรงงานในการทำสวนหรือดูแลรักษาจะมีตั้งแต่การไถ การขุดการกำจัดวัชพืชในสวน อาศัยทุนจากกองทุนสงเคราะห์สวนยางหากเป็นพื้นที่ว่างเปล่าต้องใช้ทุนเองพันธุ์ยางที่ปลูกต้องไปซื้อมาจากแหล่งที่กองทุนแนะนำ ผนตกพบใบร่วง โรคเส้นดำเชื้อโรคที่นำกลั้วที่สุดชื่อโรคราจากตัวเก่า หรือไม้เก่าที่เก็บออกจากพื้นที่ไม่หมด มีการลุกลามเร็วจะทำให้ยางตายที่ละต้นไปเรื่อยๆหากจะมีวิธีแก้คือการขุดครอบต้นที่เป็นโรคเพื่อสกัดการแพร่กระจายของโรค แต่ส่วนใหญ่จะปล่อยให้ตายไป โรคใส่ดำใบร่วงจะตายไปจากยอด บางต้นก็ตายบางต้นก็ไม่ตาย หากเจอก่อนก็ตัดให้ลงมาจากจุดที่เป็นโรคประมาณ 1 ศอกหากถึงโคนจะต้องปลูกใหม่ การกรีด ผลผลิต แล้วแต่สะดวก บางครั้งทำยางแผ่น สำหรับยางที่ขายน้ำก็จะมีพ่อค้าเข้าไปรับถึงสวนไม่มีการรวมกลุ่มกันขายจะไปขายในร้านรับซื้อยางในตลาดไม่สามารถต่อรองได้ การใส่ปุ๋ย จะใส่ปุ๋ยโดยอาศัยการหว่านลงในพื้นที่เลยไม่มีการขุดหลุมก่อนปุ๋ยที่ใส่จะเป็นปุ๋ยชีวภาพสลับกับปุ๋ยเคมี เพราะหากใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียวจะพบว่าดินด้านแข็งจะไม่ค่อยมีสิ่งมีชีวิตในดินอีกอย่าง ราคาปุ๋ยเคมีก็แพง”

(จำรูญ แคนยุค, 2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณ จำรูญ แคนยุค เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูก
2. ปัญหาขาดแคลนแรงงาน
3. ปัญหาการใช้สารเคมีติดต่อกันเวลานาน
4. ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม
5. ปัญหาที่มีการแนะนำจากหน่วยงานราชการน้อย
6. ปัญหาไม่สามารถต่อรองราคาในการขายผลผลิตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง
8. ปัญหาเกษตรกรคิดถึงความสะดวกมากกว่าราคา
9. ปัญหาโรคและแมลง
 - โรคหน้าเฝ้า
 - โรคเส้นดำ
 - โรคใบร่วง
 - โรคหน้ายางตาย

วันที่ 21 มีนาคม 2550 : คุณเจริญ สุตรักษ์ (ภาพที่ 12) เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ภาพที่ 12 คุณ เจริญ สุตรักษ์

คุณ เจริญ สุตรักษ์ เกษตรกรผู้ที่มีประสบการณ์ในการผลิตยางพารามาแล้ว 26 ปี พื้นที่ในการทำสวนยางพาราประมาณ 30 ไร่ ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบไว้ว่า

"การทำสวนยางพาราของเกษตรกรในตำบลกะปาง เมื่อก่อนจะเป็นการขุดหลุมลงในพื้นที่เดิมไม่มีการขุดหลุมตอก่าออก แต่ในปัจจุบันมีการไถและเก็บเศษไม้ออกจากสวนยาง แต่ก็ไม่สามารถเก็บหมด เพราะแรงงานที่ใช้มีน้อยส่วนมากจะเป็นคนในครอบครัวประมาณ 2-3 คน เพราะลูกต้องไปเรียนหนังสือและทำงานด้านนอกกันเป็นส่วนใหญ่ อีกอย่างหนึ่งเกษตรกรมักคิดว่าอาชีพการทำสวนยางนั้นเป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติทำให้ไม่สนับสนุนให้ลูกหลานหันมาทำอาชีพนี้ ทำให้ไม่มีแรงงานที่มีคุณภาพ ส่วนหน่วยงานของรัฐก็มีการส่งเสริมและแก้ปัญหาให้กับเกษตรกรน้อยและไม่ทั่วถึง ส่วนความรู้ที่เกษตรกรได้รับส่วนใหญ่มากจากการถ่ายทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ปัญหาที่พบคือ โรคไส้ดำ ปลวกกัดกินรากยาง โรครารากขาว จากพื้นที่เดิม ในช่วงการกรีดยางจะพบปัญหาการกรีดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรที่เกินไป การดูแลรักษาไม่ทั่วถึงอาการอ่อนเพลียจากการกรีดยางและการเก็บผลผลิตของเกษตรกร โรคหน้าเนา โรคเส้นดำ ปลูก โรคหน้าแห้ง เนื่องจากการกรีดยางของเกษตรกรที่เกินไปในด้านการตลาดเกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่มกัน ในการขายผลผลิตเกษตรกรจะขายเป็นรายย่อยเพราะต้องการเงินมาใช้ในครอบครัวและส่งลูกเรียนหนังสือ ไม่มีการนำยางไปขายที่ตลาดกลาง เพราะ ขั้นตอนในการขายมีความยุ่งยาก ผลผลิตที่เกษตรกรขายจะขายพ่อค้าในท้องถิ่น ก็จะนำมาขายตลาดกลาง อีกประการหนึ่ง คือเรื่องเวลาที่ต้องรอการขาย จำนวนผลผลิตมีไม่มาก การจ่ายเงินบางครั้งต้องไปรับในวันรุ่งขึ้น (หากผลผลิตมาก)”

(เจริญ สุตรักษ์ ,2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา รวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณเจริญ สุตรักษ์ เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. แรงงาน
2. เกษตรกรไม่ค่อยยอมรับการแนะนำ
3. ปัญหาการรวมกลุ่มของเกษตรกร
4. การพินันในรูปแบบของแชรและอื่นๆ
5. ปัญหานี้ดิน
6. ขาดความรู้ในการกรีดยาง
7. โรคและแมลง
 - โรคไส้ดำ
 - โรคหน้าเนา
 - โรคเส้นดำ
 - ปลูก
8. ภาครัฐให้การส่งเสริมน้อยเกินไป
9. การสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันพฤหัสบดีที่ 22 มีนาคม 2550 : คุณเสรี มณีฉาย (ภาพที่ 13)หมอดินประจำ
ตำบลกะปาง

ภาพที่ 13 คุณ เสรี มณีฉาย

คุณเสรี มณีฉาย เป็นหมอดินประจำตำบลประสานการการผลิตยางพารามาแล้วกว่า 30 ปี มีสวนยาง 50 ไร่ พันธุ์ยางที่ปลูก 600 , 24 และ 251 ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาที่พบในการผลิตยางพาราไว้ดังนี้

"การเตรียมพื้นที่จะไม่ค่อยพบปัญหาจะมีแต่ดินที่เสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้สารเคมีติดต่อกันเป็นเวลานาน และเกษตรกรไม่ค่อยสนใจนำดินมาตรวจการเกิดโรคเชื้อราในพื้นที่เก่าเนื่องจากในขั้นตอนการเตรียมพื้นที่เกษตรกรไม่มีการเก็บเศษไม้หรือขุดตอเก่าออกให้หมด เนื่องจากแรงงานมีน้อย หรือจ้างก็ทำไม่ได้เท่าที่ควรซึ่งจะเป็นสาเหตุของโรคต่างๆในพื้นที่เมื่อปลูกยางใหม่ในการปลูกยางช่วงแรกๆในฤดูฝนจะพบโรคใบร่วงเกิดจากสวนยางข้างๆ เมื่อปลูกอากาศแห้งจัดจะทำให้ต้นยางตายได้แต่ไม่มากนักส่วนปัญหาน้ำท่วมจะท่วม บริเวณพื้นที่ที่ปลูกยางใหม่ซึ่งเป็นที่ลุ่มเป็นที่นาเก่าในสมัยก่อนมีการขุดคูล้อม แต่ก็ยังมีปัญหาน้ำท่วมอยู่ ในช่วงของการกรีดยางเมื่อกรีดยางหมดหน้าแรกประมาณ 4ปีจะพบว่า น้ำยางหมดไปโดยปริยายโดยไม่ทราบสาเหตุมีการกรีดยางมากเกินไปทำให้ต้นยางตาย โรคนี้จะพบ เช่น โรคหน้าตายนิ่ง โรคหน้าเฝ้าในฤดูฝนสมัยนี้ฝนเริ่มตกบ่อยจะทำให้การกรีดยางลดลงการกรีดยางของเกษตรกรจะไม่มีเจ้าหน้าที่เข้ามาแนะนำการถ่ายทอดและฝึกฝนจึงพบปัญหาการกรีดยางถึงเนื้อไม้ ทำให้อายุการกรีดยางลดลง ในเรื่องตลาดจะอาศัยขายในตลาดที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งจะไม่สามารถต่อรองราคากันได้ไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร จึงทำให้การนำยางไปขายในตลาดกลางมีน้อย เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นรายย่อย ไม่มีเยี่ยงมากนักและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปสรรคอีกอย่างหนึ่งคือ เกษตรกรคิดว่าขั้นตอนในการผลิตยางไปขายในตลาดกลางมีความยุ่งยากเสียเวลาในการรอเพราะบางคนนำไปขายต้องรอเป็นวันกว่าจะได้ขายยาง"

(เสรี มณีฉาย, 2550)

สรุป ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารารวมทั้งแนวทางแก้ปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณเสรี มณีฉาย เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ดินเสื่อมสภาพ
2. ไม่มีการนำดินในพื้นที่ไปตรวจสภาพ
3. ขาดแคลนแรงงาน
4. การใช้สารเคมีในพื้นที่เดิมมานาน
5. พื้นที่ปลูกยางใหม่
6. โรคเชื้อราในดิน
7. พบโรคใบร่วงในฤดูฝน
8. ภัยแล้ง น้ำท่วม ทำให้ยางเสียหาย
9. โรคหน้าแห้ง
10. การรวมกลุ่ม
11. ขาดความรู้ในการกรีดยาง
12. การไม่เอาใจใส่สวนยางที่ปลูก
13. ไม่สามารถต่อรองราคาได้
14. ภาครัฐไม่มีเจ้าหน้าที่เข้ามาแนะนำเกษตรกร
15. การนำผลผลิตไปขายในตลาดกลางต้องรอเป็นวันกว่าจะได้ขายยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันพฤหัสบดีที่ 22 มีนาคม 2550 : คุณเจ็บบ ใจกระจ่าง (ภาพที่ 14) เกษตรกร
ผู้ผลิตยางพารา

ภาพที่ 14 คุณเจ็บบ ใจกระจ่าง

คุณเจ็บบ ใจกระจ่าง ทำสวนยางมากกว่า 30 ปี โดยมีพื้นที่ในการผลิต 100 ไร่ ได้กล่าวถึง
ปัญหาที่พบในการผลิตยางพาราไว้ดังนี้

“สำหรับปัญหาที่พบการผลิตเริ่มแรกมีปัญหาในเรื่องการเตรียมพื้นที่ใน
การปลูกเนื่องจากขาดแรงงานในการทำ จึงต้องมีการจ้างรถไถเก็บเศษไม้เพราะ
ถ้าเก็บเศษไม้เดิมออกไม่หมดก็จะส่งผลให้เกิดโรคเชื้อราเมื่อปลูกยางใหม่สำหรับ
ปัญหาอื่นๆ ก็จะเป็นโรคไส้ดำ โรคหน้าเน่า และโรคหน้าตาย เนื่องจากการใช้
สารเคมีและทำให้ดินยางแคะแกระนโตไม่เต็มที่ ใบจะเรียวยาวคล้ายใบไม้และ
ปัญหาเรื่องรากเน่า แก้ไขโดยการใช้สารเคมีละลายน้ำลดบริเวณในส่วนของด้าน
การตลาด คือราคาไม่คงที่และมีข้อจำกัดในการผลิตยางแผ่น คือจะต้องแห้งบาง
และสะอาด จึงทำให้ไม่มีการนำไปขายให้ตลาดกลาง”

(เจ็บบ ใจกระจ่าง ,2550)

สรุป ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา ที่ได้
จากการสัมภาษณ์ คุณเจ็บบ ใจกระจ่าง เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ปัญหาการเตรียมพื้นที่ปลูก
2. ขาดแคลนแรงงานเกษตรกร
3. ปัญหาโรคหน้ายางตาย
4. ปัญหาโรครากเน่า
5. ปัญหาหน้ายางเน่าเปื่อย
6. ปัญหาการใช้สารเคมี
7. ปัญหาราคาไม่คงที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ปัญหาการรวมกลุ่ม

ข้อเสนอแนะจาก คุณเจือบ ใจกระจ่าง

-อยากให้รัฐบาลเข้ามามีส่วนร่วม สนับสนุน ในการรวมกลุ่มอยากให้มีการประกันราคา
ยางพาราให้คงที่

วันศุกร์ ที่ 23 มีนาคม 2550 : คุณวิเชียร เรืองเพ็ง (ภาพที่ 15)เกษตรกรผู้ผลิต
ยางพารา

ภาพที่ 15 คุณวิเชียร เรืองเพ็ง

คุณวิเชียร เรืองเพ็ง ผลิตยางพารามาเป็นเวลา 30ปี มีเนื้อที่ปลูกทั้งหมด 30 ไร่ แรงงานใน
การผลิต 2 คน ได้กล่าวถึงปัญหาในการผลิตยางพาราไว้ ดังนี้

“ในการเตรียมพื้นที่จะไม่ค่อยพบปัญหามากนักจะเริ่มมีกีดตอนปลูก คือ
การกวาดเศษไม้ยางออกไม่หมดจึงทำให้เกิดเชื้อรา จะมีสารเคมีตกค้างในพื้นที่จึง
ทำให้ดินเสื่อมสภาพ ในระยะของการกรีดยางก็จะประสบปัญหาในเรื่องของหน้ายาง
โรคไส้แดง โรครากเน่า ปลวก ซึ่งไม่สามารถปราบได้ สำหรับปัญหาที่พบในช่วง
ของการกรีดยางก็เป็นโรค หน้าแห้ง คือจะไม่มีน้ำยาง โรคใบร่วง และโรคหน้าเปื่อย
นอกจากนี้ยังเป็นในส่วนของการทำแผ่นยางกับน้ำยาง เนื่องจากราคายางแผ่นไม่
คงที่จึงต้องขายน้ำยางดิบ การขายน้ำยางจะมีพ่อค้าคนกลางเป็นคนกำหนด
ราคาเองส่วนยางแผ่นจะขายให้กับตลาดในพื้นที่ไม่นิยมขายตลาดกลางเนื่องจาก
เกษตรกรสวนใหญ่จะเป็นรายย่อยมียางไม่มาก”

(วิเชียร เรืองเพ็ง ,2550)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา ที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณวิเชียร เรืองเพ็ง เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ปัญหาเรื่องการปลูกเพราะมีสารเคมีในดิน
2. ปัญหาโรคหน้ายางแห้ง
3. ปัญหาโรคหน้ายางเปื่อย
4. ปัญหาโรคได้แดง
5. ปัญหาโรครากเน่า
6. ปลวก
7. ปัญหาราคายาง

8. ปัญหาการตลาด การขนส่ง ระยะทางไกล

9. ปัญหาการรวมกลุ่มของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะจากคุณวิเชียร เรืองเพ็ง

อยากให้ทางรัฐบาลเข้ามาสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรในการผลิตยางแผ่น เพราะชาวบ้านต้องการการรวมกลุ่มได้มีการเสนอโครงการแล้วแต่ยังไม่ได้รับการอนุมัติ

วันศุกร์ที่ 23 มีนาคม 2550 : คุณปราโมทย์ ทิพย์รัตน์(ภาพที่ 16) เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ภาพที่ 16 คุณปราโมทย์ ทิพย์รัตน์

คุณปราโมทย์ ทิพย์รัตน์ เป็นเกษตรกรที่ผลิตยางพารามาแล้ว 25 ปี ได้รับความรู้มาจากบรรพบุรุษ มีเนื้อที่ในการปลูก 100 ไร่ ได้กล่าวถึงปัญหาที่เห็นไว้ดังนี้

“ เดิมจากการผลิตยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่จะทำในลักษณะเกษตรกรรายย่อย คือทำในครอบครัวได้มีการรวมกลุ่มงานหน่วยงานของรัฐไม่มีการเข้ามาแนะนำและส่งเสริม ปัญหาแรงงานในการผลิตยางพารามีน้อยสาเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจเกิดจากเกษตรกรไม่ค่อยสนับสนุนให้แรงงานยุคใหม่เข้ามาทำสวนยางมากนัก ส่วนปัญหาในพื้นที่ที่พบปลวกกินราก โรครารากขาว โรคไส้ดำ พันธุ์ยางที่ไม่แน่นอน สารเคมีที่ตกค้างในพื้นที่จากการใช้ติดต่อกันมาเป็นเวลานานในช่วงของการกรีดยางจะพบปัญหาเกี่ยวกับโรคของยางตามฤดูกาล ในฤดูฝน โรคเส้นดำ ฤดูแล้ง หน้าตายหนึ่ง (โรคหน้าแห้ง) เนื่องจากการกรีดยางของเกษตรกรที่มากเกินไปจนเกินไปอาจจะด้วยเรื่องของหนี้สินหรือการต้องส่งเงินให้ลูกเรียนหนังสือ ในด้านการตลาดอาศัยความสะดวกทำให้การขายผลผลิตของเกษตรกรเกิดการเอาเปรียบจนบางท่านพูดว่าไม่ใช่เกษตรกรไปขายพ่อค้าแต่เป็นพ่อค้าที่ขายเกษตรกรคือพ่อค้าเป็นผู้กำหนดราคาเองทั้งหมด เกษตรกรไม่ค่อยนิยมการขายในตลาดกลาง เพราะเคยไปขายแล้วแต่ก็เจอกับปัญหาในเรื่องของขั้นตอนในการผลิตที่ต้องได้มาตรฐาน คือ ต้องสะอาด มีน้ำหนักตามกำหนดบางครั้งในการขายเกษตรกรเคยไปรอตั้งแต่ 6 โมงเช้า ได้ขายก็ปาเข้าไปบ่าย 3 บ่าย 4 ทำให้ไม่คุ้มค่ารอ เรื่องเงินที่จ่ายหากมีผลผลิตมากต้องมารับเงินในวันรุ่งขึ้น”

(ปราโมทย์ ทิพย์รัตน์ ,2550)

สรุป ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา ที่ได้จากการสัมภาษณ์ คุณวิเชียร เรืองเพ็ง เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. ขาดความรู้ที่ถูกต้องในการผลิต
2. ไม่มีการรวมกลุ่ม
3. ภาครัฐไม่มีการเข้ามาแนะนำ
4. การสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรไม่ทั่วถึง
5. การยอมรับของเกษตรกร
6. พันธุ์ยางไม่แน่นอน
7. โรคและแมลง
 - โรคไส้ดำ
 - โรคใบร่วง
 - โรคจากพื้นที่เก่า
 - โรคเส้นดำในฤดูฝน
 - โรคหน้าเน่าในฤดูฝน
 - โรคหน้าแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปลวก

8. ไม่สามารถต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลางได้

9. พ่อค้าคนกลาง

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญในด้านการผลิตยางพารา ทั้งหมด 14 ท่าน ทำให้ผู้วิจัยสามารถรวบรวมประเด็นที่เกิดขึ้นในการพัฒนาการผลิตยางพาราทั้งหมด 33 ปัญหาโดยจัดปัญหาตามผู้ที่มีส่วนร่วมในการผลิตยางพารา คือ ด้านรัฐบาลจะพบ ปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ผู้ปัญหามีการส่งเสริมการผลิตน้อย ปัญหาเกษตรกรเปลี่ยนแปลงยาก ปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ การสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย ด้านผู้ผลิต ปัญหาขาดความรู้ในการผลิตยางพารา ปัญหาระบบการกรีดยางของเกษตรกร ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม ปัญหาความรู้ในการตลาด การขายเกษตรกรคำนึงในเรื่องความสะดวกมากกว่าเรื่องราคา ปัญหาหนี้สิน ปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช พันธุ์ยางไม่แท้ การพ่น การกรีดยางถี่เกินไป อ่อนเพลียจากการกรีดยาง ขั้นตอนการผลิต คือ ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล ปัญหาในการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูก ปัญหาโรคและแมลง ปัญหาโรคในพื้นที่เดิม ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ปัญหาการดูแลรักษาไม่ทั่วถึง ใช้ปุ๋ยผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโต การเปลี่ยนพันธุ์ยาง การเปิดหน้ายางก่อนเวลา ตลาด คือ การขายให้กับพ่อค้าคนกลาง ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอ ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง ปัญหาการตลาดไม่มีการ พื้นที่ปลูกยางใหม่ ปัญหาราคาไม่คงที่ ปัญหาการตลาด การขนส่ง ระยะเวลาไกล และอื่นๆ ได้แก่ ปัญหา ภัยธรรมชาติ เยาวชนไม่สนใจการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริม ให้เยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา

หัวข้อ	ปัญหา	ผู้ให้ข้อมูล
1. รัฐบาล	1. ปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ	คุณสิทธิวุฒิ
	2. ปัญหามีการส่งเสริมการผลิตน้อย	คุณสุพรรณ
	3. ปัญหาเกษตรกรเปลี่ยนแปลงยาก	คุณสมชัย
	4. ปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่	คุณวิเชียร
	5. ไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ	คุณเจิม
	6. การสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย	คุณ เจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	ปัญหา	ผู้ให้ข้อมูล
2. ผู้ผลิต	1. ปัญหาระบบการกรีดยางของเกษตรกร	คุณปราโมทย์
	2. ปัญหาขาดความรู้ในการผลิตยางพารา	คุณจบ
	3. ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม	คุณสุพรรณ
	4. ปัญหาความรู้ในด้านการตลาด	คุณสุพรรณ
	5. การขายเกษตรกรค่านิ่งในเรื่องความสะอาดมากกว่าเรื่องราคา	คุณจบ
	6. ปัญหาหนี้สิน	คุณ เจริญ
	7. ปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช	คุณสมชัย
	8. พันธุ์ยางไม่แท้	คุณสิทธิวิฑูฒิ
	9. การพ่น	คุณสมคิด
	10. การกรีดยางถี่เกินไป	คุณสมคิด
	11. อ่อนเพลียจากการกรีดยาง	คุณสมคิด
3. ขั้นตอนการผลิต	1. ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล	คุณสิทธิวิฑูฒิ
	2. ปัญหาในการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน	คุณสุพรรณ
	3. ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูก	คุณปราโมทย์
	4. ปัญหาโรคและแมลง	คุณสมชัย
	5. ปัญหาโรคในพื้นที่เดิม	คุณสมคิด
	- โรคเส้นดำ	คุณเจริญ
	- โรคหน้าเฝ้า	คุณจบ
	- โรคหน้าแห้ง	คุณจรัญญ
	- โรครากยาง	คุณ จรัญญ
	- โรคใบร่วง	คุณสิทธิวิฑูฒิ
	- โรคไส้แดง	คุณปราโมทย์
	- โรคใบยาวเป็นจุด	คุณวิเชียร
	- เพลี้ยหอย	คุณเจ็อบ
	- ปลวก	คุณ เสรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	ปัญหา	ผู้ให้ข้อมูล
	6. ปัญหาขาดแคลนแรงงาน	คุณ เจริญ
	7. ปัญหาการดูแลรักษาไม่ทั่วถึง	คุณ จำรูญ
	8. ใช้ปุ๋ยผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล	คุณชะอ้น
	9. การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโต	คุณน้อม
	10. การเปลี่ยนพันธุ์ยาง	คุณสมคิด
	11. การเปิดหน้ายางก่อนเวลา	คุณจบ
4. ตลาด	1. การขายให้กับพ่อค้าคนกลาง	คุณสมคิด
	2. ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอ	คุณเสรี
	3. ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	คุณน้อม
	4. ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม	คุณปราโมทย์
	5. พื้นที่ปลูกยางใหม่	คุณเสรี
	6. ปัญหาราคาไม่คงที่	คุณเจี๊ยะ
	7. ปัญหาการตลาด การขนส่ง ระยะทางไกล	คุณวิเชียร
5. อื่นๆ	1. ปัญหา ภัยธรรมชาติ	คุณ เจริญ
	2. ยาวชนไม่สนใจการเกษตร	คุณสมคิด
	3. เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริม	คุณสมคิด
	4. ให้ยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก	คุณสมคิด
	5. ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง	คุณ จำรูญ

จากตารางที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา สามารถนำมาจัดปัญหา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้สัมภาษณ์ โดยแบ่งการจัดปัญหาในส่วนที่เกิดขึ้นกับตัวเกษตรกรเองโดยมี ปัญหาในแต่ละด้าน คือ ด้านรัฐบาล ด้านผู้ผลิต ด้านขั้นตอนการผลิต ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ ได้ถูกนำมาจัดลำดับโดยการลงชั้นที่ตามติดการให้ข้อมูลที่ตรงกัน ดังต่อไปนี้

ด้านภาครัฐ คือ มีการส่งเสริมการผลิตน้อย เป็นปัญหาที่ถูกลงความเห็นให้เป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สุดโดยผู้ทรงคุณวุฒิลงอันดับที่ 6 ทาน ลำดับที่สอง คือ ปัญหาเรื่องไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ ลำดับที่สาม คือปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ และการสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย ลำดับที่สี่ ปัญหาเกษตรกรเปลี่ยนแปลงยาก และลำดับสุดท้ายปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ดังตารางที่ 4 ตารางที่ 4 แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านภาครัฐ

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ชะอ้น	จำริญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
1. ปัญหาที่มีการส่งเสริมการผลิตน้อย				/				/	/		/	/	/	
2. ไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ			/		/						/			/
3. ปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่			/		/									/
4. ปัญหาเกษตรกรเปลี่ยนแปลงยาก													/	/
5. การสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย										/				/
6. ปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ				/										

ด้านผู้ผลิตที่มีต่อการผลิตยางพารา โดยปัญหาที่พบอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม เป็นปัญหาที่ได้รับฉันทามติจากเกษตรกร 12 คน และปัญหาอันดับที่สอง คือ ปัญหาระบบการกรีดยางของเกษตรกร ปัญหาที่ถูกจัดอันดับรองลงมา คือ ขาดความรู้ในการผลิตยางพาราปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช การขายเกษตรกรค้ำในเรื่องความสะอาดมากกว่าเรื่องราคา ปัญหาความรู้ในด้านการตลาด การพ่นพ่นปุ๋ยอย่างไม่แท้ ปัญหามีหนี้สิน อันดับสุดท้าย คือ การกรีดยางที่เกินไปอ่อนเปลี้ยจากการกรีดยาง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านผู้ผลิต

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ชะอ้น	จำริญญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
1. ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. ปัญหาระบบการกรีดยางของเกษตรกร	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3. ปัญหาขาดความรู้ในการผลิตยางพารา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4. ปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
5. การขายเกษตรกรค้ำในเรื่องความสะอาด	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
6. ปัญหาความรู้ในด้านการตลาดมากกว่าเรื่องราคา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
7. ปัญหามีหนี้สิน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
8. พ่นปุ๋ยอย่างไม่แท้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
9. การพ่น	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
10. การกรีดยางที่เกินไป	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ชะอ้น	จำริญญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
-------	-------	-----------	--------	------	----	-------	------	-------	--------	-------	------	-------	---------	----------

11. อ่อนเพลียจากการกรีดยาง /

ด้านขั้นตอนการผลิต ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาโรคและแมลงเป็นปัญหาที่ได้รับฉันทามติจากเกษตรกรจำนวน 12 คน และปัญหาอันดับที่สอง คือ ปัญหาในการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน รองลงมา คือ ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูกปัญหาขาดแคลนแรงงาน ใช้น้ำผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโตและอันดับสุดท้าย คือ การเปิดหน้ายางก่อนเวลา การเปลี่ยนพันธุ์ยาง ดังตารางที่ 6 แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านขั้นตอนการผลิต

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ชะอ้น	จำริญญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
1. ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล	/										/			
2. ปัญหาในการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน	/	/	/			/	/	/	/		/			
3. ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูก								/	/			/	/	
4. ปัญหาโรคและแมลง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
- โรคในพื้นที่เดิม	/	/												

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหา	สมชาย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ระอ้น	จำริญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
- โรคเส้นด้า	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
- โรคหน้าเฝ้า								/	/	/		/	/	/
- โรคหน้าแห้ง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
- โรครอกยาง						/	/	/	/	/				
- โรคใบร่วง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
- โรคไล่แดง										/			/	
- โรคใบยาวเป็นจุด														
- เพลี้ยหอย														
- ปลวก										/			/	/
5. ปัญหาขาดแคลนแรงงาน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
6. ปัญหาการดูแลรักษาไม่ทั่วถึง														
7. ใช้ปุ๋ยผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล														
8. การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ ยางไม่ค่อยเจริญเติบโต														

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ระอั้น	จำริญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
9. การเปลี่ยนพันธุ์ยาง			/											
10. การเปิดหน้ายางก่อนเวลา														

ด้านการตลาด ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม ได้รับฉันทามติจากเกษตรกรจำนวน 11 คน และปัญหาอันดับที่สอง คือ ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลางและลำดับสุดท้าย คือ ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอ ปัญหาราคาไม่คงที่ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านการตลาด

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ระอั้น	จำริญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
1. ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง							/	/	/	/	/			/
3. ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอ											/			
4. ปัญหาราคาไม่คงที่														

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ชะอ้น	จำริญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
5. การขายให้กับพ่อค้าคนกลาง														
6. พื้นที่ปลูกยางใหม่														
7. ปัญหาการตลาด การขนส่ง ระยะเวลาไกล														

ด้านอื่น ๆ ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่ได้รับฉันทามติจากเกษตรกรจำนวน 3 คน ลำดับที่สอง คือ ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง และลำดับสุดท้าย คือ เยาวชนไม่สนใจการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริม ให้เยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก ดังตารางที่ 8 ตารางที่ 8 แสดงปัญหาที่ได้รับการจัดลำดับ ด้านอื่น ๆ

ปัญหา	สมชัย	สิทธิวุฒิ	สุพรรณ	เจิม	จบ	สมคิด	น้อม	ชะอ้น	จำริญ	เจริญ	เสรี	เจือบ	วิเชียร	ปราโมทย์
1. ปัญหา ภัยธรรมชาติ	/	/												
2. ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง									/	/				

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหา

สมชัย สิทธิวุฒิ สุพรรณ เฉิม จบ สมคิด น้อม ชะอ้น จำริญ เจริญ เสรี เจือบ วิเชียร ปราโมทย์

3. เยาวชนไม่สนใจการเกษตร /

4. เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริม /

ให้เยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก

ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา

ปัญหา และอุปสรรคในการผลิตยางพารา จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สามารถสรุปได้เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านภาครัฐ คือ มีการส่งเสริมการผลิตน้อย เป็นปัญหาที่ถูกมองไม่เห็นให้เป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สุดโดยผู้ทรงคุณวุฒิลงมติ 6 ท่าน ลำดับที่สองคือ ปัญหาเรื่องไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ ลำดับที่สาม คือปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ และการสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย ลำดับที่สี่ ปัญหาเกษตรกรเปลี่ยนแปลงยาก และลำดับสุดท้ายปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ

2. ด้านผู้ผลิตที่มีต่อการผลิตยางพารา โดยปัญหาที่พบอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม เป็นปัญหาที่ได้รับฉันทามติจากเกษตรกร 12 คน และปัญหาอันดับที่สอง คือ ปัญหาระบบการกรีดยางของเกษตรกร ปัญหาที่ถูกจัดอันดับรองลงมา คือ ขาดความรู้ในการผลิตยางพารา ปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช การขายเกษตรกรค้ำในเรื่องความสะอาดมากกว่าเรื่องราคา ปัญหาความรู้ในด้านการตลาด การพั่น พันธุ์ยางไม่แท้ ปัญหาหนี้สิน อันดับสุดท้าย คือ การกรีดยางถี่เกินไป อ่อนเพลียจากการกรีดยาง

3. ด้านขั้นตอนการผลิต ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาโรคและแมลงเป็นปัญหาที่ได้รับฉันทามติจากเกษตรกรจำนวน 12 คน และปัญหาอันดับที่สอง คือ ปัญหาในการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน รองลงมา คือ ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูกปัญหาขาดแคลนแรงงาน ใช้ปุ๋ยผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโตและอันดับสุดท้าย คือ การเปิดหน้ายางก่อนเวลา การเปลี่ยนพันธุ์ยาง

4. ด้านการตลาด ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่มได้รับฉันทามติจากเกษตรกรจำนวน 11 คน และปัญหาอันดับที่สอง คือ ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง และลำดับสุดท้าย คือ ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอ ปัญหาราคาไม่คงที่

5. ด้านอื่น ๆ ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปัญหา ภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่ได้รับฉันทามติจากเกษตรกรจำนวน 3 คน ลำดับที่สอง คือ ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง และลำดับสุดท้าย คือ เยาวชนไม่สนใจการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริมให้เยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการผลิต คือ เกษตรกรไม่มีแนวทางหรือความรู้ที่ถูกต้องในการผลิตยางพารา โดยไม่มีการเข้ามาแนะนำส่งเสริมจากภาครัฐอย่างจริงจัง พบว่าเกษตรกรบางท่านมีความรู้ และมีแนวทางปฏิบัติที่สามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งท่านเหล่านี้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากเกษตรกรอยู่แล้ว แต่ภาครัฐไม่ได้ให้ความสนใจในจุดนี้ ที่จะนำความรู้จากผู้รู้ในตำบลที่ลงมือปฏิบัติจริงมารวมกับความรู้ที่ภาครัฐมีอยู่ เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ปัญหาและพัฒนาการผลิตยางพาราโดยส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรแล้วให้ผู้รู้เหล่านี้เป็นผู้แนะนำเกษตรกร เพื่อการแก้ปัญหาเรื่องความรู้ในการผลิตยางพารา และการยอมรับของเกษตรกร ส่วนปัญหาที่เกษตรกรไม่ค่อยคำนึงถึงซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญ คือ มีการปลูกฝังให้เยาวชนคิดว่าอาชีพในการผลิตยางพาราเป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติจึงต้องการให้บุตรหลานเรียนสูง ๆ และไม่ยอมให้กลับมาทำอาชีพนี้ อยากจะให้ไปทำอาชีพอื่น ๆ ที่มีเกียรติ สบาย ไม่เหน็ดเหนื่อย ได้เงินดี จึงทำให้แรงงานที่มีความรู้มีคุณภาพสามารถมาพัฒนาการผลิตยางพาราลดน้อยลง หากปล่อยให้ปัญหานี้ทิ้งไว้อาจจะทำให้การผลิตยางพาราในอนาคตเกิดปัญหาตามมามากกว่าที่เป็นอยู่ แทนที่จะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ส่วนปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่เกษตรกรไม่ค่อยพูดถึง คือ ปัญหาเกี่ยวกับการพนันในพื้นที่ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของปัญหาต่าง ๆ ด้านการผลิต หากมองแล้วอาจเป็นปัญหาทางอ้อมที่ไม่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการผลิตยางพารา แต่กลับส่งผลกระทบมากในการผลิตยางพาราและปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมาในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ (Conclusions and Recommendations)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาของผู้ผลิตยางพารา ต. กะปาง อ. พงษ์สง จ. นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยพบว่าปัญหาในการผลิตนั้นมีปัญหาซึ่งสามารถแบ่งได้ 5 กลุ่ม คือ ด้านภาครัฐ ด้านผู้ผลิตที่มีต่อการผลิตยางพารา ด้านขั้นตอนการผลิต ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ โดยปัญหาในแต่ละกลุ่มจะมีความเชื่อมโยงกันอยู่ โดยปัญหาเกี่ยวกับตัวเกษตรกรและภาครัฐจะเป็นปัญหาหลัก คือ เกษตรกรขาดความรู้ที่ถูกต้องในการผลิตยางพารารวมถึงตัวเกษตรกรเองจะไม่ค่อยยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในการผลิต หนี้สิน และการขายผลผลิตบวกับภาครัฐเข้ามาแนะนำส่งเสริมน้อย การสื่อสารไม่ทั่วถึง และปัญหาเรื่องงบประมาณการสนับสนุนการส่งเสริมเกษตรกร จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในขั้นตอนการผลิตของเกษตรกรตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การปลูก การดูแลรักษา การกรีด และการตลาด ส่วนปัญหาอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตยางพารา คือ ปัญหาภัยธรรมชาติ ราคาสารเคมีสูง และปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจภาคเกษตรและปัญหาขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้ในการพัฒนาการผลิตยางพารา ผู้วิจัยได้จัดลำดับปัญหาในแต่ละกลุ่มจากการลงความเห็นของเกษตรกร ว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข โดยสามารถสรุปปัญหาที่มีต่อการผลิตยางพาราได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านภาครัฐ จัดอันดับได้ 4 อันดับ คือ
 - 1.1 มีการส่งเสริมการผลิตน้อย
 - 1.2 ปัญหาเรื่องไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ
 - 1.3 ปัญหาเกษตรกรไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ และการสื่อสารระหว่างภาครัฐและเกษตรกรมีน้อย
 - 1.4 ปัญหาการส่งเสริมยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ
2. ปัญหาด้านผู้ผลิตที่มีต่อการผลิตยางพารา
 - 2.1 ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม
 - 2.3 ปัญหากระบวนการกรีดยางของเกษตรกร
 - 2.4 ขาดความรู้ในการผลิตยางพารา ปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช การขายเกษตรกรค่านิ่งในเรื่องความสะดวกมากกว่าเรื่องราคา ปัญหาความรู้ในด้านการตลาด การพนันพันธุยางไม่แท้ ปัญหาหนี้สิน
 - 2.5 การกรีดยางถี่เกินไป อ่อนเพลียจากการกรีดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาด้านขั้นตอนการผลิต

3.1 ปัญหาโรคและแมลง

3.2 ปัญหาในการใช้สารเคมีในพื้นที่เป็นเวลานาน

3.3 ปัญหาสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแล ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูกปัญหาขาดแคลนแรงงาน ใช้ปุ๋ยผิดวิธี ไม่ค่อยได้ผล การปลูกยางพันธุ์เดิมจะทำให้ยางไม่ค่อยเจริญเติบโต

3.4 การเปิดหน้ายางก่อนเวลา การเปลี่ยนพันธุ์ยาง

4. ปัญหาด้านการตลาด

4.1 ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม

4.2 ปัญหาการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง

4.3 ขั้นตอนในการขายให้กับตลาดกลางมีความยุ่งยากและเสียเวลาในการรอปัญหาราคาไม่คงที่

5. ปัญหาด้านอื่นๆ

5.1 ปัญหา ภัยธรรมชาติ

5.2 ปัญหาราคาของสารเคมีและปุ๋ยสูง

5.3 ชาวชนไม่สนใจการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าอาชีพไม่มีเกียรติไม่ส่งเสริมให้เยาวชนทำอาชีพนี้มากนัก

สรุปปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข 4 อันดับได้แก่

1. มีการส่งเสริมการผลิตน้อย

2. ปัญหาไม่มีการรวมกลุ่ม

3. ปัญหาโรคและแมลง

4. ปัญหาการตลาดไม่มีการรวมกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาการผลิตยางพาราของเกษตรกร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรหลายท่านที่เกี่ยวกับการผลิตยางพารา ผู้วิจัยมองเห็นว่า การผลิตยางพาราภายในประเทศ ยังมีปัญหาและอุปสรรคอีกมาก หากจะมีการทำให้การผลิต

ยางพาราของเกษตรกรได้ผลดีขึ้น จำเป็นที่รัฐบาลให้การสนับสนุนอย่างจริงจังเพราะปัญหาและอุปสรรคมากมายที่เกิดจากความไม่เข้าใจระหว่างเกษตรกรและภาครัฐส่งผลให้การผลิตยางพาราของเกษตรกรเกิดปัญหาและอีกอย่างหนึ่งคือ ควรให้ความรู้กับเกษตรกรโดยอาศัยผู้มีความรู้ในท้องถิ่น ผู้ที่เกษตรกรให้ความนับถือโดยการรวมกลุ่ม ภาครัฐควรใช้วิธีนี้เพื่อให้เกษตรกรยอมรับการพัฒนาอย่างได้ผล

ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเรื่อง ปัญหาการผลิตยางพาราภายในตำบลกะปาง เกิดขึ้นจากการให้ความสนใจปัญหาที่เกิดขึ้นในการผลิตยางพาราของเกษตรกร แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเชื่อว่าในระบบการผลิตทางการเกษตรที่ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม และมีความสมบูรณ์ทางระบบนิเวศน์อย่างล้นเหลือ แต่ยังถูกนำมาจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเป็นบุคคลากรภายในประเทศ เทคโนโลยี ระดับการศึกษา ประเทศไทยยังคงมีศักยภาพในการพัฒนาความรู้ในด้านนี้อีกมาก ทำให้ประเทศไทยยังมีศักยภาพในการเป็นแหล่งผลิตยางพาราที่มีคุณภาพ และมีความสำคัญในภูมิภาคเอเชีย

ดังผู้วิจัยเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะให้นักศึกษารุ่นต่อ ๆ ไปที่กำลังศึกษาอยู่ไม่เฉพาะนักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับเกษตรเท่านั้น แต่นักศึกษาในส่วนอื่นไม่ว่าจะเป็นสังคม วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี หรือว่าด้านใดก็ตาม ที่เล็งเห็นแนวโน้มการพัฒนาของระบบการผลิตยางพารา ได้ทำการวิจัยในด้านต่าง ๆ ทั้งทางสังคม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งเพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาได้อย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

"กรมพัฒนาที่ดิน"2549.(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก:<http://www.sisaket.go.th>.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กรมวิชาการเกษตร.2543. **เกษตรที่เหมาะสมสำหรับยางพารา.**

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จบ ศรีทอง.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2550

เจิม จิตรเพชร. 2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2550

เจริญ สุตรักษ์.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2550

เจือบ ไจกระจำง.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2550

จำรูญ แคนยุค.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2550

ชะอ้น แก้วอุดม.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 19 มีนาคม 2550

นพพร สายันพล และคณะ.2542. **พืชเศรษฐกิจ** .กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

น้อม ศรีสวัสดิ์. 2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2550

ปราโมทย์ ทิพย์รัตน์.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2550

ปรีดี ลีลาเศรษฐวงศ์.2545. **ผลการวิจัยปัญหาและอุปสรรคในการแก้ปัญหาราคายางตกต่ำ โดยโครงการวางแผนผังแห่ง – รมควันของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจันทบุรี.สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต(นโยบายสาธารณะ) .**

พรไทย ศิริสาธิตกิจ. 2549. **ยางพารา.** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

<http://dir3.nipa.co.th/?p=G%23%B2%95qr&prov=random&dm>.

รัตน์ เพชรจันทร์. 2527. **ยางพารา** . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.

เลิศ ประจันพล.2535. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดเลย.วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท.**

วิเชียร เรืองเพ็ง.2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2550

สิน พันธุ์พินิจ.2547. **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์.**กรุงเทพฯ:จูนพับลิชชิง.

สมคิด แป้นสุข. 2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2550

สมชัย เมียงเมิน. 2550. เกษตรอำเภอ. สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2550

สิทธิภูมิ ไร่ประเสริฐ. 2550. เกษตรตำบล. สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2550.

สุนิชา รักษาสุข .2549. **รายงานผลการวิจัยการผลิตและการตลาดยางพาราของเกษตรกร บ้านนาคำ ตำบล เด็ดอำเภอ เมือง จังหวัดยโสธร.ภาควิชาเทคนิคเกษตร.คณะ เทคโนโลยีการเกษตร.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**

สุบรรณ ประดู่. 2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 15 มีนาคม 2550.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุวรรณ ทิพยกุล และคณะ. 2512. สถานการณ์ยางธรรมชาติของประเทศไทยในปัจจุบัน.

กรุงเทพมหานคร: กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร.

เสรี มณีฉาย. 2550. เกษตรกร. สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2550.

สำนักงานเกษตรอำเภอทุ่งสง. 2547. แผนชุมชนตำบลกะปาง. นครศรีธรรมราช : สำนักงานเกษตร จังหวัดนครศรีธรรมราชและภาคีร่วมโครงการบูรณาการแผนชุมชน.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2529. หลักวิชาและเทคนิคการทำสวนยาง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

อภิรักษ์ ชนะภัย. 2549. การพัฒนาศักยภาพผู้นำในการจัดทำแผนชุมชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน บ้านปาง หมู่ที่ 7 ตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

อร จุนธิระพงศ์. 2543. ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการผลิตยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาควรรณคดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 14 คน โดย
เนื้อหาการสัมภาษณ์มีดังนี้

วันพุธที่ 14 มีนาคม 2550: คุณสมชัย เมียงเมินเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

คำถาม : ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการผลิตยางพาราของเกษตรกรในการเตรียมพื้นที่

คำตอบ : ในการเตรียมพื้นที่และการปลูกจะไม่ค่อยพบปัญหามากนักโดยได้ทุนสนับสนุน
จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีการจ่ายเงินเป็นงวดๆ ในวงเงิน 7,300 บาทต่อไร่เป็นเวลา
ห้าปีครึ่ง หากจะพบปัญหาก็คือเกี่ยวกับสภาพดินขาดการปรับปรุงดูแลเกี่ยวกับ พื้นที่เดิม และ พื้นที่
ปลูกยางใหม่

คำถาม : พื้นที่เดิม และ พื้นที่ปลูกยางใหม่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไร

คำตอบ : พื้นที่เดิมจะพบปัญหาโรคของยางที่มีอยู่ในสวนยางเก่าซึ่งเป็นสาเหตุของโรค
เนื่องจากการเตรียมพื้นที่ไม่เก็บเศษไม้เก่าออกจากพื้นที่ให้หมด สำหรับพื้นที่ปลูกยางใหม่ (พื้นที่นา
เดิม) จะประสบปัญหา เกี่ยวภัยธรรมชาติและสภาพดินในนาเดิมจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของยาง
ที่ปลูก ส่วน แมลงที่พบในช่วงนี้คือ ปลวกและสัตว์แทะลำต้นแต่พบน้อย

คำถาม : ในช่วงการกรกริดจะพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงการกรกริดจะพบปัญหาเกี่ยวกับระบบการกริดยางของเกษตรกรที่ถึ
จนเกินไปส่งผลให้เกิดโรคหน้าแห้ง ส่วนโรคที่พบในช่วงนี้จะแตกต่างกันตามฤดูกาลเช่น หน้าฝน
จะพบโรคเส้นดำ โรคใบร่วง หากกริดในช่วงหน้าแล้งจะส่งผลต่อเปอร์เซ็นต์น้ำยางแห้ง ปริมาณ
น้ำยางจะลดลง

คำถาม : ระบบการตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไร

คำตอบ : โดยมากเกษตรกรจะนำผลผลิตที่ได้ไปขายกับพ่อค้าในพื้นที่ บางส่วนจะมี
พ่อค้าเข้ามารับซื้อถึงที่ ในรูปของน้ำยางสดและเศษยาง ทางภาครัฐมีการเปิดตลาดกลางยางพารา
แต่ยังไม่เป็นที่นิยมของเกษตรกรเพราะเกษตรกรคิดว่าขั้นตอนในการนำผลผลิตไปขายตลาดกลางมี
ความยุ่งยากเกษตรกรจะต้องผลิตยางแผ่นที่ สะอาด ไม่มีฟองอากาศความกว้างยาวต้องได้
มาตรฐานหนัก 800 ถึง 1200 กรัม ความชื้นไม่เกิน 3 เปอร์เซ็นต์ และ ความล่าช้าในเรื่องของ
การรับเงินในทันที

วันพุธที่ 14 มีนาคม 2550: คุณสิทธิวุฒิ รัฐประเสริฐ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

คำถาม : คุณสิทธิวุฒิ รัฐประเสริฐช่วยเล่าถึงการผลิตรวมผลผลิตยางพาราของเกษตรกร และปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : ในการผลิตรวมผลผลิตยางพาราของเกษตรกรของตำบลกะปางอาศัยการถ่ายทอด ต่อๆ กันมา การผลิตส่วนใหญ่เกษตรกรผลิตแบบตัวใครตัวมันไม่มีการรวมกลุ่มใน ด้านปัญหาที่พบจะ แบ่งเป็นสองลักษณะคือ พื้นที่ปลูกยางเก่าและพื้นที่ปลูกยาง ใหม่ (พื้นที่นาเดิม) ปัญหาที่พบในการเตรียมพื้นที่และการปลูกสำหรับพื้นที่ปลูก ยางเก่า เกี่ยวกับโรคจากพื้นที่เดิม ดินที่เสื่อมสภาพ เนื่องจากการใช้สารเคมี ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยเกษตรกรไม่มีการนำดินในพื้นที่ไปตรวจเลย ปัญหาใน พื้นที่ปลูกยางใหม่ในช่วง 3 ปีแรกจะไม่มีปัญหาจะพบปัญหาบ้างก็เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ น้ำท่วมหรือไฟไหม้ในแต่ละฤดู แต่มีการป้องกันโดยการขุดร่องหรือทำทางกันไฟในฤดูแล้งตั้งไว้แต่มีน้อยในเรื่องของโรคจะไม่ค่อยพบ ในด้านโรคแมลง ที่พบ คือ ไบร่วง หนอนทราย จะกินราก ฝอยจนหมด หนอนทราย เป็นแมลงปล้นตระกูลด้วง ในช่วงหนึ่งจะไปอยู่ในดินแก้ปัญหาได้ยาก แต่พบน้อย ต้องตัดวงจรชีวิตของมัน

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางจะพบปัญหาเกี่ยวอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงการกรีดยางจะพบปัญหาเกี่ยวกับชาวบ้านจะไม่มีความรู้ในด้านการกรีดยางหน่วยงานรัฐก็มีการจัดอบรมแต่ประสบปัญหาการยอมรับของ เกษตรกรเนื่องจากการปลูกยางเกิดขึ้นก่อนที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะ เกิดขึ้น ชาวบ้านจะยึดติดความเชื่อเดิม ไม่เหมือนภาคอีสานที่เพิ่งมีการปลูกยาง ใหม่ แต่เกษตรกรเริ่มมีการตื่นตัวเกษตรกรไม่คิดว่าเป็นปัญหาจึงส่งผลถึงอายุการใช้งานของยางพาราแทนที่จะกรีดยางได้ 25-30 ปีแต่เมื่ออายุแค่ 20 ปีก็โค่นทิ้งเนื่องจากการกรีดยางถึงเนื้อไม้ รัฐมีการส่งเสริมแต่ยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ หากมีการรักษาหน้ายางจะสามารถกรีดยางไปได้ตลอดแต่ ชาวบ้านบางส่วนก็ไม่สนใจเนื่องจากเมื่อโค่นแล้วสามารถขายไม้ไม่ได้ เกษตรกรยังเปรียบเทียบการขายไม้ยังเป็นเงินบ้านถาวร

คำถาม : การตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและปัญหาในช่วงนี้มีอะไรบ้าง

คำตอบ : การตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรโรคหน้ายางที่พบในฤดูฝน จะพบโรคเส้นดำ เนื่องจากเชื้อไฟทอปโทรราและไหลมาตรงหน้ายาง จุดสังเกตยางที่ก้านใบ หลุดทั้งก้าน เมื่อสลัดไม่หลุดจะมีจุดน้ำยาง โรคไบร่วง

คำถาม : การตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ยางพาราเป็นพืชมีชีวิตจรรยอีกตัวหนึ่งซึ่งสามารถขายได้ทุกเวลา จุดขายตลาดในท้องถิ่นและมีพ่อค้าเข้ามารับซื้อถึงในพื้นที่ บางครั้งถึงขั้นตกเขี้ยวคือมีการจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่เกษตรกรก่อน มีการรวมกลุ่มแต่ก็ล้มไปเนื่องจากผลประโยชน์

คำถาม : ทำไมเกษตรกรไม่นำผลผลิตไปขายยังตลาดกลาง

คำตอบ : เกษตรกรไม่นำผลผลิตไปขายตลาดกลางอาจเป็นเพราะเกษตรกรคิดว่าการขายในตลาดกลางเหมือนการขายในตลาดแทรกแซงของรัฐบาล เมื่อก่อนคือจะต้องได้ มาตรฐาน และมีการแบ่งยางเป็นเกรด 1,2,3,4 ราคาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ คุณภาพยางตลาดกลาง ราคาในตลาดกลางกับตลาดในท้องถิ่นที่พ่อค้าใน ตลาดนำยางไปขายก็แตกต่างกันก็ไล่ละไม่ต่ำกว่า 5 บาท ซึ่งจุดนี้ยังเป็นปัญหา ทั้งๆที่มีการเปิดตลาดที่ตำบลถ้ำใหญ่แต่เกษตรกรก็มาใช้บริการน้อย เนื่องจาก ราคาขายพาราสูง

วันศุกร์ที่ 15 มีนาคม 2550 : คุณสุพรรณ ประดู่ หมอдинประจำอำเภอ

คำถาม : คุณสุพรรณ ประดู่ ช่วยเล่าถึงการผลิดการผลิดยางพาราของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : ในการผลิตยางพาราจะใช้แรงงานแค่สองคนอาศัยการจ้างในขั้นตอนการทำสวนยาง ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นในการผลิตยางพาราส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับโรคและแมลง การใช้สารเคมี การกรีดยางของเกษตรกร ปัญหาเริ่มเกิดเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมาคือดินด่างเนื่องจากการใช้สารเคมี ติดต่อกันเป็นเวลานาน โรคในพื้นที่เดิม เนื่องจากการขาดหลุมโดยไม่ขาดต่อเก่าออกหากเป็นการไถเตรียมพื้นที่จะเก็บเศษไม้เก่าออกไม่หมดซึ่งเป็นสาเหตุของโรครากเน่า เนื่องจากเชื้อราโรครากเน่า จะพบหลังปลูก 3 เดือนอาการ ใบเหลืองใบเน่าตายจากยอดสดหรือ ที่ชาวบ้านเรียกว่ายางถูกญาติ ยังแก้ไขไม่ค่อยได้ ปลูก หลังจากยาง 3 ปี ลักษณะอาการใบเหลือง มีน้ำยางไหลตามลำต้น ประมาณ 1 เดือน ต้นก็จะตาย วิธีแก้ไข ใช้สารเคมีกำจัด หรือใช้อินทรีย์ชีวภาพโดยใช้สาร พด.3 จากกรม พัฒนาที่ดินที่หมักรวมกับพวกสับปะรด มะละกอ ก้างปลาและกากน้ำตาลสามารถนำไปใช้ได้ โรคไส้ดำ วิธีแก้ปัญหายังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ หากพบต้องใช้วิธีการตัดให้ต่ำกว่าจุดที่เป็น โรคและนำส่วนที่ตัดไปเผาทิ้ง หากโรคลุกลามถึงโคนต้องตัดแล้วปลูกใหม่และต้องนำดินที่ขุดไปเผาทำลาย การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชในขณะยางยังเล็กคือในปีที่ 1-3 จะพบว่าละอองของสารเคมีจะทำให้ต้นยางแคะแสรน ใบเรียวยาว คล้ายใบไผ่ การเจริญเติบโตช้าวิธีการแก้ปัญหา ลดการใช้สารเคมีหันมาใช้การกำจัดโดยวิธีการถาง หรือตัดวัชพืชในช่วงยางยังเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถาม : ในช่วงการกรีดยังพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงการกรีดยังพบปัญหาเกี่ยวกับโรคและแมลงพบโรคเส้นดำ ใช้สารเคมีทาบริเวณหน้ายางในฤดูฝนและไม่ควรกรีดย ในช่วงฤดูฝน โรคหน้าเน่า โรคโรคหน้ายางตาย

คำถาม : การตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไร

คำตอบ : ด้านการตลาดมีพ่อค้าคนกลางเข้ามารับซื้อน้ำยางถึงหน้าสวน ไม่มีกต่อรองราคา

คำถาม : มีการเข้ามาแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่

คำตอบ : เคยมีการเข้ามาอบรมเรื่องการกรีดยางพาราแต่นานมาแล้ว

วันเสาร์ที่ 16 มีนาคม 2550 : คุณเจิม จิตรเพชร เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณเจิม จิตรเพชร ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลผลิตยางพาราของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : เริ่มจากการถางป่าแล้วเผา ยางสมัยก่อนไม่ต้องใส่ปุ๋ยเพราะดินดี เมื่อมาปลูกยางไม่ได้เผาทั่วพื้นที่จึงต้องมีการใส่ปุ๋ยและต้องทำตามกองทุนสวนยางที่กำหนดมาจึงทำให้เกิดปัญหาเชื้อราและปลวก เชื้อราที่มีอยู่ในพื้นที่เดิมเนื่องจากการเก็บเศษไม้ของยางเก่าในพื้นที่ไม่หมดการ เกิดปัญหาเชื้อราค้ำงอยู่ในดิน รวากขาว จะตายลงมาจากยอดใช้ยาจากกองทุนแต่ได้ผลน้อย พันธุ์ยางไม่แท้หากซื้อเองหากได้จากกองทุนจะได้อย่างแท้ แต่ตาต้นหัวจะไม่ค่อยดีและต้นใบจะร่วงบางต้นแคะแกลน หากปลูกยางพันธุ์เดิมๆ ซ้ำๆ กันในพื้นที่จะส่งผลให้ยางโตช้าและโรคเกิด พบเชื้ออยู่ที่รากยางที่อยู่ในดิน พอฝนตกจะติดต่อมาเรื่อยๆ

คำถาม : ในช่วงการกรีดยังพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : จะพบปัญหาเกี่ยวกับโรคที่ โรคที่พบในยางได้แก่ โรคหน้าแห้ง น้ำยางไม่ออก เปลือกพองดำแล้วแตก น้ำยางจะย้อยตลอดวัน เมื่อเอาปุ๋ยมาใส่ก็ยิ่งเหมือนเดิม ถ้าฉีดยางมากยางจะไม่ออก ทางกองทุนให้ฉีดยาแต่เกษตรกรหาวิธีใช้ปุ๋ยชีวภาพใช้ แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานครอบครัว ส่วนมากจะทำกันอยู่ประมาณ 2-3 คน ส่วนลูกๆจะยังเรียนหนังสือหรือไม่ก็ทำงานด้านนอก

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : การขายยางจะนำไปขายให้กับพ่อค้าคนกลางและสหกรณ์กลุ่มสหมิตรจะไม่มีปัญหาอะไร

คำถาม : มีการเข้ามาแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่

คำตอบ : ไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ

วันศุกร์ที่ 16 มีนาคม 2550 : คุณจบ ศรีทอง เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณจบ ศรีทอง ช่วยเล่าถึงการผลิตรubberยางพาราของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตรubberยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : แรกเริ่มจะพบปัญหาการเก็บเศษไม้ในพื้นที่ออกไม่หมดทำให้เกิดเชื้อรา และเพลี้ยหอยจะมีลักษณะเป็นตัวดำเกาะอยู่ตามต้น มันจะดูดน้ำเลี้ยงของต้นยาง ซึ่งเพลี้ยหอยนี้ทำลายโดยการใช้มือขยี้ก็ตาย แต่โรคเชื้อรารากขาว ไล่แดง ที่พบเราแก้ปัญหาได้ อาการที่พบจะมีอาการใบเหลือง ไล่แดง ก็จะต้องตัดออก คล้ายกับมังคุดถูกแล้ง มันจะแดงลงมาเรื่อยๆก็ต้องตัดออกเสร็จแล้วต้องใช้ปูนขาวผสมปูนซีเมนต์มาทาที่เราตัดออกแล้วก็จะออกยกใหม่ ถ้าเราไม่ตัดออกจะตายหมดทั้งสวนเพราะมันจะลามไปเรื่อยๆ และส่วนที่เราตัดทิ้งก็ต้องเผาทิ้งเพราะถ้าเก็บไว้ก็จะลามไปต้นอื่น ส่วนโรคเส้นดำจะเป็นกับต้นยางที่เรากรีดแล้วต้องใช้ยาทามันก็จะหาย ปัญหาที่สำคัญของยางคือ ยางแรกปลูกคือถ้ามีต้นยางเดิมแล้วเราต้องใช้ปูนขาวคลุมหลุมก่อนปลูก สำหรับทุกวันนี้ก็ไม่มีปัญหาอะไรมาเพราะทำกันแบบง่ายๆเพราะจะใช้รถไถกวาดและก็ตากดินให้แห้งในสวนของแมลงก็ไม่ค่อยมี โรคที่น่ากลัวที่สุดคือโรคหน้าตายไม่มีน้ำยางและน้ำยางเป็นสีเหลืองที่โคนรากคล้ายๆวุ้น ใบสีแดง มีลักษณะเหี่ยวแล้วก็ตายซึ่งวิธีการแก้ปัญหาคือขุดต้นที่ถัดไป 3 ต้นจากต้นที่ตายเพราะรากจะลุกลามไปเรื่อยๆ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้และเป็นปัญหาที่ร้ายแรง

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : การขายยางของคนแถวนี้จะไม่ค่อยสนใจกับราคามากนักเนื่องจากราคาในตอนนี้อยู่ดี ไม่มีการรวมกลุ่มในการขายหรือการผลิต

คำถาม : มีการเข้ามาแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่

คำตอบ : ไม่มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐ

วันเสาร์ที่ 17 มีนาคม 2550: คุณสมคิด แป้นสุข เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณสมคิด แป้นสุข ช่วยเล่าถึงการผลิดการผลิตยางพาราของเกษตรกร และปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : การผลิตสีบทยอดกันมาตั้งแต่รุ่นของบรรพบุรุษ แรกเริ่มไม่มีการไถใช้การขุดหลุม ปัญหาที่พบในช่วงการเตรียมพื้นที่ คือการเก็บเศษไม้หรือรากยางออกจากพื้นที่ไม่หมดทำให้เป็นสาเหตุของโรคในสวนยางพารา โรคที่พบในช่วงนั้น ได้แก่โรคราน้ำฝน โรคไส้แดง ในช่วงปีที่ 3 จะพบโรคโคนเน่า เกิดจากการเก็บเศษไม้ไม่หมด มีการติดต่อกันโดยรากจะไปสัมผัสกันทำให้เกิดโรค แก้ปัญหาไม่ได้เลยขุดหลุมลึก ใช้ยาและไปปรึกษากองทุนสวนยางแต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ โรคใบร่วงจะมาในฤดูฝนและหายไป ใ้ปุ๋ยบำรุงให้มีการเจริญเติบโตใหม่ มีอาการในช่วงการกรีด ช่วงหน้าที 2 หลังเปิดการกรีดไปแล้วประมาณ 3-4 ปี

คำถาม : ในช่วงการกรีดพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : โรคที่พบโรคหน้าดำในฤดูฝนใช้ยาทาหน้ายางสวนมากสาเหตุจะเกิดจากฝนทำให้ใบร่วงมาทับหน้ายางทำให้เกิดโรคเส้นดำ หากมีฝนตกหนักในช่วงกลางคืนจะพบโรคใบร่วง เมื่อหมดฝนก็จะหายไปโดยใบใหม่จะงอกขึ้นมาแทน ส่วนของปัญหาลูกข้างจะมีการกรีดหน้ายางถึงเนื้อไม้ทำให้ต้นยางเสียโรคหน้ายางตายหนึ่ง โรคหน้าแห้ง หมดหน้ายางเกิดจากการกรีดถี่เกินไป แก้ได้โดยหยุดกรีดแล้วใส่ปุ๋ยบำรุงทิ้งไว้ 1 ปี แล้วกรีดใหม่อีกครั้ง ปัญหายางลัมเมื่อต้นใหญ่สาเหตุเกิดจากการขุดหลุมไม่ได้ขนาด ปลูก ปลูก ยางชำถุง ปลูกยางชำถุง คือ ไม่รู้ว่ามียากแก้วในถุงมีขนาดเท่าไรบ้างถุงสั้นบางถุงยาว เมื่อนำไปปลูกรากจะไม่สามารถงลึกได้แต่จะแพร่ออกข้างเสียมากกว่า ทำให้เมื่อมีลมพัดก่อนใส่รอบต้น เมื่อยางโตจะใส่บริเวณทรงพุ่มระหว่างต้น และระหว่างโดยใช้การหว่านไม่มีการขุดหลุมก่อน

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ในด้านการตลาดจะไม่มีใครรวมกลุ่มมีการนำยางออกไปขายกันเอง ไม่สามารถต่อรองราคากันด้านหากได้ก็จะเป็นหน่วยส่วนตัวเกษตรกรไม่มีการนำยางพาราที่มีอยู่ไปขายตลาดกลาง เนื่องจากมีขั้นตอนที่ยุงยากยาวนาน การจ่ายเงินจะจ่ายเป็นเงินเชื่อ ไม่มีหน่วยงานของรัฐเข้ามาแนะนำหรือหากมีก็แนะนำให้ได้แต่ทำอะไรไม่ได้

วันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2550 : คุณน้อม ศรีสวัสดิ์ เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

คำถาม : คุณน้อม ศรีสวัสดิ์ ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลิตรายการของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตรายการของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : ในช่วงแรกๆ ไม่ค่อยพบปัญหาในการปลูก การเตรียมพื้นที่ เพราะอาศัยการจ้างมากกว่า ส่วนปัญหาที่พบ จะพบปัญหาดินเสื่อม เนื่องจากการใช้สารเคมีติดต่อกันมาเป็นเวลานานและเก็บเศษไม้ออกจากพื้นที่เดิมไม่หมดจึงเป็นต้นเหตุของการเกิดเชื้อรา ส่วนมากจะพบโรคราไส้ดำ ปลวก และโรครากเน่า เมื่อเราปลูกในพื้นที่เดิมก็จะทำให้เกิดโรคราเนื่องจากเชื้อที่เกิดอยู่กับตอเก่าพอปลูกยางใหม่ก็จะทำให้เกิดโรคราบาดโดยส่วนมากแล้ว

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงของการกรีดยางจะพบปัญหาเรื่อง โรคหน้าแห้งเนื่องจากกรีดยางที่บ่อยเกินไป โรคหน้าเน่าจะพบในช่วงฤดูฝนเป็นส่วนมาก

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : สำหรับปัญหาในด้านการตลาด ไม่ค่อยมีการรวมกลุ่มเพราะเมื่อขายแล้วกว่าจะได้เงินต้องรอ 15 วัน จึงทำให้เกษตรกรไม่ค่อยมีการรวมกลุ่มโดยมากเกษตรกรจะขายให้กับพ่อค้าคนกลางมีการต่อรองราคาตามสภาพยางมีการกดราคา

คำถาม : มีการเข้ามาแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่

คำตอบ : มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐแต่นานๆครั้ง

วัน จันทร์ ที่ 19 มีนาคม 2550 : คุณชะอ้น แก้วอุดม เกษตรกรผู้ผลิตรายการ

คำถาม : คุณชะอ้น แก้วอุดม ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลิตรายการของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตรายการของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : ในพื้นที่เดิมที่ปลูกยางมานั้นมีการใช้สารเคมีติดต่อกันเป็นเวลานานทำให้ดินเสื่อมสภาพ และปัญหาการจัดการกับเศษไม้เก่าหรือตอไม้ในพื้นที่เดิมไม่หมด ทำให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค และเมื่อปลูกยางจะพบโรคเชื้อราในดินทำให้ ต้นยางตายโดยใบยางจะแดงและตายไปเองจะพบโดยทั่วไป เมื่อขึ้นปีที่ 2 จะมีน้ำยางไหลออกมาตามต้นยาง มีการแตกยอดใหม่กลางต้น

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : การกรีดยางหน้าที่ 3 จะพบกับปัญหาส่วนหน้าแรกกับหน้าที่ 2 จะไม่เกิดปัญหา มีหน้าแห้งในอัตราร้อยละ 10 ส่วนโรคที่มาในฤดูฝนจะพบโรคหน้าขึ้นเชื้อราจะขึ้นจนเป็นปุ๋ย หากปล่อยให้แห้งจะเกิดโรคหน้าเน่าการใช้ปุ๋ยสารเคมีจะมีราคาสูง และหันมาทำปุ๋ยชีวภาพซึ่งจะได้ผลช้าแต่ยางจะออกนาน ส่วนปุ๋ยเคมียางจะออกเร็วแต่ออกไม่นาน

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ในด้านการตลาดทำเป็นยางแผ่น ซึ่งไปขายในตลาดในพื้นที่ที่ไม่สามารถรวมกลุ่มกันได้เนื่องจากผลประโยชน์และความจำเป็นในการใช้เงิน บ้างท่านต้องส่งเงินไปให้ลูกเรียนหนังสือ ค่าเช่า ค่ารถ เป็นต้น ซึ่งทำให้การรวมกลุ่มทำยางไปขายยังตลาดกลางไม่เป็นที่นิยม เพราะในการขายยางตลาดกลางนี้จะต้อง รอและมีขั้นตอนที่ยุ่งยากมาก บางครั้งเงินจะได้ช้า ซึ่งเกษตรกรมีความต้องการ เงินอยู่แล้วจึงไม่เป็นที่นิยม ในการผลิตยางพาราส่วนใหญ่จะมีการจ้างในการกำจัดวัชพืช การกรีดยางหากทำเองไม่ไหวเพราะทำเพียง 2 คน และลูกก็ยังเรียนอยู่ บางคนที่จบแล้วก็ทำงานข้างนอก ส่วนภาครัฐเคยเข้ามาแนะนำแต่นานมาแล้ว

วันอังคารที่ 20 มีนาคม 2550 : คุณจรัญ แคนยุค เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณจรัญ แคนยุค ช่วยเล่าถึงการผลิตการผลิตยางพาราของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : ในช่วงแรกเริ่ม จะพบปัญหาเรื่องการไม่ขุดต่อเก่าที่อยู่ในพื้นที่เดิมออก ทำให้เป็นสาเหตุของเชื้อรา ในช่วงปลูกใบจะแดงเมื่อขุดโคนจะเน่าหมดแล้วไม่สามารถช่วยได้แรงงานในการทำสวนหรือดูแลรักษาจะมีการทำเองเป็นส่วนใหญ่โดยทำกันสองคน ตั้งแต่การไถ การขุด การกำจัดวัชพืชในสวนอาศัยทุนจากกองทุนเคราะห์สวนยาง หากเป็นพื้นที่ว่างเปล่าต้องใช้ทุนเอง พันธุ์ยางที่ปลูกต้องไปซื้อมาจากยางที่ปลูก ฝนตกมากใบจะร่วง โรคเส้นดำเชื้อโรคที่นำกล้วยที่สุดชื่อโรคราจากตัวเก่า หรือไม้เก่าที่เกินออกจากพื้นที่ไม่หมด มีการลุกลามเร็วจะทำให้ยางตายที่ละต้นไปเรื่อยๆหากจะมีวิธีแก้คือการขุดครอบต้นที่เป็นโรคเพื่อสกัดการแพร่กระจายของโรค แต่ส่วนใหญ่จะปล่อยให้ตายไป โรคเส้นดำใบร่วงจะตายไปจากยอด เจอก่อนก็ตัดให้ลงมาจากจุดที่เป็นโรคประมาณ 1 ศอกหากถึงโคนจะต้องปลูก ใหม่

คำถาม : ในช่วงการกรีดพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงนี้จะไม่มีปัญหา จะมีก็เรื่องโรคคือ โรคเส้นดำและโรคใบร่วงในช่วงฤดูฝน โรคหน้าตายเนื่องจากกรีดยางที่บ่อยเกินไป

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ผลผลิต แล้วแต่สะดวก บางครั้งทำยางแผ่น สำหรับยางที่ขายน้ำ ก็จะมีพ่อค้าเข้าไปรับถึงสวนไม่มีการรวมกลุ่มกันขายจะไปขายในร้านรับซื้อยาง ในตลาดที่ไม่สามารถต่อรองได้

คำถาม : มีการเข้ามาแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่

คำตอบ : มีการเข้ามาแนะนำจากภาครัฐแต่นานมาแล้ว

วันที่ 21 มีนาคม 2550 : คุณเจริญ สุตริภักษ์ เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณเจริญ สุตริภักษ์ ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลิตรายการของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : การทำสวนยางพาราของเกษตรกรในตำบลกะปาง เมื่อก่อนจะเป็นการขุดหลุมลงในพื้นที่เดิมไม่มีการขุดหลุมต่อไม้เก่าออก แต่ในปัจจุบันมีการไถและเก็บเศษไม้ออกจากสวนยาง แต่ก็ไม่สามารถเก็บหมด เพราะแรงงานที่ใช้มีน้อยส่วนมากจะเป็นคนในครอบครัวประมาณ 2-3 คน เพราะลูกต้องไปเรียนหนังสือ และทำงานด้านนอกกันเป็นส่วนใหญ่ อีกอย่างหนึ่งเกษตรกรมักคิดว่าอาชีพการทำสวนยางนั้นเป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติทำให้ไม่ควรสนับสนุนให้ลูกหลานหันมาทำอาชีพนี้ ทำให้ไม่ค่อยมีแรงงานที่มีคุณภาพ ส่วนหน่วยงานของรัฐก็มีการส่งเสริมและแก้ปัญหาให้กับเกษตรกรน้อยและไม่ทั่วถึง ส่วนความรู้ที่เกษตรกรได้รับส่วนใหญ่มาจากการถ่ายทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ปัญหาที่พบคือ โรคไส้ดำ ปลูกกั๊กกินรากยาง โรครกรากขาว จากพื้นที่เดิม

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางพบปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงการกรีดยางจะพบปัญหาการกรีดยางของเกษตรกรถี่เกินไป การดูแลรักษาไม่ทั่วถึงอาการอ่อนเพลียจากการกรีดยางและการเก็บผลผลิตของเกษตรกรในด้านการตลาด โรคหน้าหนาว โรคเส้นดำ ปลูก โรคหน้าแห้งเนื่องจากการกรีดยางของเกษตรกรถี่เกินไป

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ในด้านการตลาดเกษตรกรไม่มีการรวมกลุ่มกัน ในการขายผลผลิตเกษตรกรจะขายเป็นรายย่อยเพราะต้องการเงินมาใช้ในครอบครัวและส่งลูกเรียนหนังสือ ไม่มีการนำยางไปขายที่ตลาดกลาง เพราะ ขั้นตอนในการขายมีความยุ่งยาก ผลผลิตที่เกษตรกรขายจะขายพ่อค้าใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท้องถิ่น พ่อค้าท้องถิ่นก็จะนำมาขายตลาดกลาง อีกประการหนึ่ง คือเรื่องเวลาที่ต้องรอการขาย จำนวนผลผลิตมีไม่มาก เงินบางครั้งต้องไปรับในวันรุ่งขึ้นหากผลผลิตมาก

วันพฤหัสบดีที่ 22 มีนาคม 2550 : คุณเสรี มณีฉาย หมออดินประจำตำบลกะปาง

คำถาม : คุณเสรี มณีฉาย ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลิตรายการของเกษตรกรและปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตรายการของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : การเตรียมพื้นที่จะไม่ค่อยพบปัญหาจะมีแต่ดินที่เสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้สารเคมีติดต่อกันเป็นเวลานาน และเกษตรกรไม่ค่อยสนใจนำดินมาตรวจ การเกิดโรคเชื้อราในพื้นที่เก่าเนื่องจากในขั้นตอนการเตรียมพื้นที่เกษตรกรไม่มีการเก็บเศษไม้หรือขุดตอเก่าออกให้หมด เนื่องจากแรงงานมีน้อย หรือจ้างก็ทำอะไรไม่ดีเท่าที่ควรซึ่งจะเป็นสาเหตุของโรคต่างๆในพื้นที่เมื่อปลูกยางใหม่ในการปลูกยางช่วงแรกๆในฤดูฝนจะพบโรคใบร่วงเกิดจากสวงอย่างข้างๆ ปลูกแล้วอากาศแล้งจัดจะทำให้ต้นยางตายได้แต่ไม่มากนักส่วนปัญหาน้ำท่วม บริเวณพื้นที่ที่ปลูกยางใหม่ ซึ่งเป็นที่ลุ่มเป็นที่นาเก่าในสมัยก่อนมี การขุดคูล้อม แต่ก็ยังมี ปัญหาน้ำท่วมอยู่

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางมีปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงของการกรีดยางเมื่อกรีดยางหมดหน้าแรกประมาณ 4 ปี จะพบว่า น้ำยางหมดไปโดยปริยายโดยไม่ทราบ สาเหตุมีการกรีดยางมากเกินไปทำให้ต้นยางตาย โรคนี้จะพบในฤดูฝนจะพบโรคใบร่วงเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม ลักษณะใบเริ่มแดงและหล่น โรคหน้าตายนี้โรคหน้าเนาในฤดูฝนสมัยนี้ฝนเริ่มตกบ่อยจะทำให้การกรีดยางลดลงการกรีดยางของเกษตรกรจะไม่มีเจ้าหน้าที่เข้ามาแนะนำการถ่ายทอดและฝักฝนจึงพบปัญหาการกรีดยางถึงเนื้อไม้ ทำให้อายุการกรีดยางลดลง

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ในเรื่องตลาดจะอาศัยขายในตลาดที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งจะไม่สามารถต่อรองราคากันได้ ไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร จึงทำให้การนำยางไปขายในตลาดกลางมีน้อย เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นรายย่อย ไม่มีช่างมากนักและอุปสรรคอีกอย่างหนึ่งคือเกษตรกรคิดว่ขั้นตอนในการผลิตรายการไปขายในตลาดกลางมีความยุ่งยากเสียเวลาในการรอเพราะบางคนนำไปขายต้องรอเป็นวันกว่าจะได้ขายยาง

วันพฤหัสบดีที่ 22 มีนาคม 2550 : คุณเจ็อบ ใจกระจ่าง เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณเจ็อบ ใจกระจ่าง ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลิตยางพาราของเกษตรกร และปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียมพื้นที่และการปลูก

คำตอบ : สำหรับปัญหาที่พบการผลิตเริ่มแรกมีปัญหาในเรื่องการเตรียมพื้นที่ในการปลูก เนื่องจากขาดแรงงานในการทำ จึงต้องมีการจ้างรถไถเก็บเศษไม้เพราะ ถ้าเก็บเศษไม้เดิมออก ไม้หมดก็จะส่งผลให้เกิดโรคเชื้อราและจะส่งผลเมื่อปลูกยางใหม่สำหรับปัญหาอื่นๆ ก็จะเป็นโรคได้ดำ โรคหน้าเนา และโรคหน้าตาย เนื่องจากการใช้สารเคมีและทำให้ต้นยางแคระแกรนโตไม่เต็มที่ ใบจะเรียวยาวคล้ายใบไม้และปัญหาเรื่องรากเนา แก้ไขโดยการใช้สารเคมีละลายน้ำรดบริเวณโคน ต้นต้นไหนไม่ได้รดก็ต้องปล่อยให้ตาย

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ในส่วนของด้านการตลาด คือราคาไม่คงที่และมีข้อจำกัดในการผลิตยางแผ่น คือจะต้องแห้งบางและแห้งสะอาด จึงทำให้มีการต่อรองราคามากขึ้น

วันศุกร์ ที่ 23 มีนาคม 2550 : คุณวิเชียร เรืองเพ็ง เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณวิเชียร เรืองเพ็ง ช่วยเล่าถึงการผลิตรายการผลิตยางพาราของเกษตรกร และปัญหาที่เกิดขึ้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียม

คำตอบ : ในการเตรียมพื้นที่จะไม่ค่อยพบปัญหามากนักจะเริ่มมีก็ตอนปลูก คือการกวาดเศษไม้ยางออกไม่หมดจึงทำให้เกิดเชื้อราและสารเคมีตกค้าง จึงทำให้ ดินเสื่อมสภาพ

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางมีปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในระยะของการกรีดยางก็จะประสบปัญหาในเรื่องของหน้ายาง โรคได้แดง โรค รากเนา ปลูก ซึ่งไม่สามารถปราบได้ สำหรับปัญหาที่พบในช่วงของการกรีดยางก็เป็นโรค หน้าแห้ง คือจะไม่มีน้ำยาง โรคใบร่วง และโรคหน้าเปื่อย นอกจากนี้ยังเป็นในส่วนของการทำแผ่นยางกับน้ำ ยาง เนื่องจากราคายางแผ่นไม่คงที่

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : การขายน้ำยางดิบการขายน้ำยางจะมีพ่อค้าคนกลางเป็นคนกำหนดราคาเอง แต่ถ้าเป็นยางแผ่นจะไม่นิยมขายเนื่องจากไม่มีการรวมกลุ่มกัน

วันศุกร์ที่ 23 มีนาคม 2550 : คุณปราโมทย์ ทิพย์รัตน์เกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

คำถาม : คุณเจ็บใจกระจ่าง ช่วยเล่าถึงการผลิดการผลิดยางพาราของเกษตร
และปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตั้งแต่ต้นเริ่มจากการเตรียม

คำตอบ : เดิมจากการผลิดยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่จะทำในลักษณะเกษตรกรราย
ย่อย คือทำในครอบครัวได้มีการรวมกลุ่มงานหน่วยงานของรัฐไม่มีการเข้ามาแนะนำและส่งเสริม
และปัญหาแรงงานในการผลิดยางพารามีน้อย สาเหตุอาจเกิดจากเกษตรกรไม่ค่อยสนับสนุนให้
แรงงานยุคใหม่เข้ามาสู่ภาคการเกษตรมากนัก ส่วนปัญหาในพื้นที่จะพบปลวกกินราก โรคคราก
ขาว โรคไส้ดำ พันธุ์ยางที่ไม่แน่นอน สารเคมีที่ตกค้างในพื้นที่จากการใช้ติดต่อกันมาเป็นเวลานาน

คำถาม : ในช่วงการกรีดยางมีปัญหาอะไรบ้าง

คำตอบ : ในช่วงของการกรีดยางจะพบปัญหาเกี่ยวกับโรคของยางตามฤดูกาล โรคยางใน
ฤดูฝน โรคเส้นดำ หน้าตายเน่า (โรคหน้าแห้ง) เนื่องจากการกรีดยางของเกษตรกรที่มากจนเกินไป
อาจจะด้วยเรื่องของหนี้สินหรือการต้องส่งเงินให้ลูกเรียนหนังสือ

คำถาม : ตลาดเกษตรกรมีการนำผลผลิตไปขายอย่างไรและมีปัญหาที่เกิดขึ้นใน
ตลาดยางพาราหรือไม่

คำตอบ : ในด้านการตลาดอาศัยความสะดวกทำให้การขายผลผลิตของเกษตรกรเกิด
การเอาเปรียบจนบางท่านพูดว่าไม่ใช่เกษตรกรไปขายพ่อค้าแต่เป็นพ่อค้าที่ขายเกษตรคือพ่อค้าเป็น
ผู้กำหนดราคาเองทั้งหมด เกษตรกรไม่ค่อยนิยมการขายในตลาดกลางเพราะเคยไปขายแล้วแต่ก็
เจอกับปัญหาในเรื่องของขั้นตอนในการผลิตที่ต้องได้มาตรฐาน คือ ต้องสะอาด มีน้ำหนักตาม
กำหนดบางครั้งในการขายเกษตรกรเคยไปรอตั้งแต่ 6 โมงเช้า ได้ขายก็ปาเข้าไปบ่าย 3 บ่าย 4 ทำ
ให้ไม่คุ้มค่ารอ เรื่องเงินที่จ่ายหากมีผลผลิตมากต้องมารับเงินในวันรุ่งขึ้น แต่ผลผลิตของเกษตรกรมี
น้อย